

Fremsat den 24. april 2013 af skatteministeren (Holger K. Nielsen)

Forslag

til

Lov om ændring af skatteforvaltningsloven og forskellige andre love

(Ny klagestruktur på skatteområdet og ændringer som følge af idriftsættelsen af Ét Fælles Inddrivelsessystem m.v.)

§ 1

I skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 175 af 23. februar 2011, som ændret ved § 1 i lov nr. 545 af 26. maj 2010, § 9 i lov nr. 591 af 18. juni 2012 og § 2 i lov nr. 925 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. Efter kapitel 2 indsættes:

»Kapitel 2 a

Skatteankeforvaltningen

§ 4 a. Skatteankeforvaltningen modtager klager, som skal afgøres af skatteankeforvaltningen, et skatteankenævn, et vurderingsankenævn, et motorankenævn eller Landsskatteretten, jf. § 35 a, foretager visitering af disse klager. Skatteankeforvaltningen træffer desuden afgørelse i de sager, hvor skatteankeforvaltningen efter regler udstedt i medfør af § 35 b, stk. 3, har kompetencen til at træffe afgørelse.

Stk. 2. Skatteankeforvaltningen stiller sekretariatsbistand til rådighed for skatteankenævnene, vurderingsankenævnene, motorankenævnene og Landsskatteretten.

Stk. 3. Skatteministeren fastsætter nærmere regler for behandlingen af klager i skatteankeforvaltningen.«

2. § 5, stk. 2-5, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 2. En klage omfattet af stk. 1 skal dog afgøres af Landsskatteretten, hvis skatteankeforvaltningen visiterer sagen til Landsskatteretten efter § 35 b, stk. 4, jf. stk. 1, 2. eller 3. pkt., eller klageren vælger, at sagen skal afgøres af Landsskatteretten efter § 35 b, stk. 5.«

3. I § 6 indsættes som *stk. 2*:

»Stk. 2. En klage omfattet af stk. 1 skal dog afgøres af Landsskatteretten, hvis skatteankeforvaltningen visiterer sagen til Landsskatteretten efter § 35 b, stk. 4, jf. stk. 1, 2. eller 3. pkt., eller klageren vælger, at sagen skal afgøres af Landsskatteretten efter § 35 b, stk. 5.«

4. I § 7 indsættes som *stk. 2*:

»Stk. 2. En klage omfattet af stk. 1 skal dog afgøres af Landsskatteretten, hvis skatteankeforvaltningen visiterer sagen til Landsskatteretten efter § 35 b, stk. 4, jf. stk. 1, 2. eller 3. pkt.«

5. § 10, stk. 7, ophæves.

6. § 11, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) Told- og skatteforvaltningens afgørelser, hvor klagen ikke afgøres af skatteankeforvaltningen, et skatteankenævn, et vurderingsankenævn eller et motorankenævn.«

7. § 11, stk. 1, nr. 3-5, ophæves.

8. I § 11, stk. 2, ændres »§ 40, stk. 2« til: »§ 40, stk. 1«.

9. I § 11, stk. 3, indsættes efter »afgørelse«: », og som ikke efter regler udstedt i medfør af § 35 b, stk. 3, skal afgøres af skatteankeforvaltningen«.

10. I § 12, stk. 1, ændres »en retspræsident, et antal« til: »en ledende retsformand, et antal øvrige«.

11. I § 12, stk. 2, ændres »Retspræsidenten og retsformændene« til: »Retsformændene«.

12. I § 12, stk. 4, 2. pkt., ændres »Færdselsstyrelsen« til: »Trafikstyrelsen«.

13. § 13, stk. 1-4, ophæves, og i stedet indsættes:

»For at Landsskatteretten kan træffe en afgørelse, skal mindst 3 retsmedlemmer deltage i afgørelsen. Heraf skal mindst én være en retsformand, og mindst 2 skal være valgt af Folketinget eller udnævnt af skatteministeren efter § 12, stk. 3. I tilfælde af stemmelighed er den ledende retsformands stemme afgørende. Deltager denne ikke, er retsformandens eller, hvor flere retsformænd deltager, den efter

udnævnelse ældstes stemme afgørende. I sager, som vedrører registreringsafgiftsloven, skal mindst 3 retsmedlemmer deltage, og heraf skal mindst én være en retsformand, mens mindst 2 skal være særligt motorsagkyndige medlemmer, der er udnævnt af skatteministeren efter § 12, stk. 4.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan den ledende retsformand efter indstilling fra skatteankeforvaltningen bestemme, at en kontorchef eller en anden ansat i skatteankeforvaltningen skal deltage i afgørelsen af en klage. I sådanne tilfælde har den pågældende samme beføjelser som en retsformand. Er voringen ikke enstemmig, overgår klagen dog til behandling efter reglerne i stk. 1.

Stk. 3. Uanset stk. 1 kan afgørelse vedrørende afvisning af en indkommet klage eller afgørelse om genoptagelse efter § 35 g af en påkendt klage træffes af en retsformand eller en kontorchef i skatteankeforvaltningen efter bemyndigelse fra den ledende retsformand.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

14. I § 14, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »Landsskatteretten,«: »skatteankeforvaltningen,« og »og § 32, stk. 3« ændres til: »§ 32, stk. 3, og § 32 a, stk. 3«.

15. I § 14, stk. 1, nr. 4, indsættes efter »omfang«: »skatteankeforvaltningen eller«.

16. I § 14, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »told- og skatteforvaltningens«: »og spillemyndighedens« og i 2. pkt. indsættes efter »told- og skatteforvaltningens«: », spillemyndighedens og skatteankeforvaltningens«.

17. I § 15, stk. 1, indsættes efter »told- og skatteforvaltningen«: »eller skatteankeforvaltningen«, og efter »Landsskatteretten« indsættes: », jf. dog § 13, stk. 2«.

18. I § 15 a ændres »et ankenævn« til: »skatteankeforvaltningen, skatteankenævnene, vurderingsankenævnene, motorankenævnene«.

19. § 19, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Kravet efter stk. 1-3 om udarbejdelse af en sagsfremstilling og høring, før der træffes en afgørelse, gælder dog ikke følgende typer af afgørelser:

- 1) Afgørelser, hvis klage herover kan afgøres af et skatteankenævn, jf. § 5, stk. 1.
- 2) Afgørelser, hvis klage herover kan afgøres af et vurderingsankenævn, jf. § 6, stk. 1.
- 3) Afgørelser, hvis klage herover kan afgøres af et motorankenævn, jf. § 7, stk. 1.
- 4) Afgørelser, hvis en klage herover efter regler udstedt i medfør af § 35 b, stk. 3, kan afgøres af skatteankeforvaltningen.
- 5) Afgørelser, hvis klage herover kan afgøres af Landsskatteretten, jf. § 35 b, stk. 1, 2. eller 3. pkt., stk. 3, 2. pkt., eller stk. 5.
- 6) Afgørelser, hvis en klage herover efter skatteministerens bestemmelse efter § 14, stk. 2, ikke afgøres af skatteankeforvaltningen, et skatteankenævn, et vurde-

ringsankenævn et motorankenævn eller Landsskatteretten.

- 7) Afgørelser om bindende svar, jf. § 21, bortset fra bindende svar, der afgives af Skatterådet efter § 21, stk. 4.
- 8) Afgørelser om revisorerklæringspålæg efter skattekontrollovens § 3 B, stk. 8.«

20. I § 20, stk. 4, 2. pkt., ændres »§ 38, stk. 1.« til: »§ 35 a, stk. 2.«

21. § 21, stk. 4, nr. 3, affattes således:

»3) svaret angår fortolkning af væsentlig betydning for lovgivningen.«

22. I § 27, stk. 1, nr. 7, 1. pkt., ændres »landsskatteretskendelse« til: »afgørelse fra skatteankeforvaltningen, et skatteankenævn eller Landsskatteretten«.

23. I § 27, stk. 3, og § 32, stk. 3, indsættes efter »selv om«: »skatteankeforvaltningen,«.

24. I § 32, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., ændres »landsskatteretskendelse« til: »afgørelse fra skatteankeforvaltningen, et motorankenævn eller Landsskatteretten«.

25. I § 32 a, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., ændres »landsskatteretskendelse« til: »afgørelse fra skatteankeforvaltningen eller Landsskatteretten«.

26. I § 32 a, stk. 1, nr. 3, ændres »Færdselsstyrelsen« til: »Trafikstyrelsen«, og »Færdselsstyrelsens« ændres til: »Trafikstyrelsens«.

27. I § 32 a indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. En afgørelse om registrering af et køretøj kan, hvis den, der har anmodet om registreringen, ikke udtaler sig imod ændringen, ændres af de grunde, der er nævnt i stk. 1, af told- og skatteforvaltningen, selv om Skatterådet, skatteankeforvaltningen eller Landsskatteretten tidligere har truffet afgørelse om forholdet.«

28. I § 33, stk. 1, 1. pkt., stk. 3, 1. pkt., stk. 4, og stk. 5, 1. pkt., ændres »§ 38, stk. 1,« til: »§ 35 a, stk. 2,«.

29. I § 33, stk. 4 og stk. 8, 2. pkt., ændres »kendelse fra Landsskatteretten« til: »afgørelse fra skatteankeforvaltningen, et vurderingsankenævn eller Landsskatteretten«.

30. Efter § 33 indsættes som § 33 a:

»§ 33 a. Told- og skatteforvaltningen kan ikke afsende varsel som nævnt i § 20, stk. 1, jf. stk. 4, om foretagelse eller ændring af en vurdering af en fast ejendom senere end den 1. juli i det andet kalenderår efter vurderingsårets udløb. En ændring skal være gennemført senest den 1. oktober samme år.«

31. I § 35, stk. 1, indsættes efter »told- og skatteforvaltningen«: », skatteankeforvaltningen, skatteankenævnene, vurde-

deringsankenævnene, motorankenævnene, Landsskatteretten og spillemyndigheden«.

32. To steder i § 35, stk. 4, og i § 35, stk. 5, indsættes efter »told- og skatteforvaltningen«: », skatteankeforvaltningen, skatteankenævnene, vurderingsankenævnene, motorankenævnene eller Landsskatteretten«.

33. I afsnit III før kapitel 14:

»Kapitel 13 a

Fælles regler om klage

§ 35 a. Klage over afgørelser truffet af told- og skatteforvaltningen eller Skatterådet og over afgørelser, som er truffet af andre myndigheder, og som efter anden lovgivning er henlagt til afgørelse i Landsskatteretten eller skatteankeforvaltningen efter regler udstedt i medfør af § 35 b, stk. 3, skal indgives til skatteankeforvaltningen, medmindre skatteministeren har bestemt andet efter § 14, stk. 2,

Stk. 2. En klage kan indgives af enhver, der har en væsentlig, direkte og individuel retlig interesse i den afgørelse, der klages over. Klage omfattet af § 6, stk. 1, kan indgives af ejeren af den faste ejendom og af andre, der har en væsentlig, direkte, retlig interesse i vurderingens resultat.

Stk. 3. Klagen skal være skriftlig og begrundet, og den afgørelse, der påklages, skal følge med klagen. Er der udarbejdet en sagsfremstilling til brug for afgørelsen, skal også sagsfremstillingen følge med klagen. Klagen skal være modtaget i skatteankeforvaltningen senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Har klageren ikke modtaget afgørelsen, skal klagen senest være modtaget senest 4 måneder efter, at den afgørelse, der klages over, er afsendt fra den myndighed, der har truffet afgørelsen. Ved klage over de almindelige vurderinger eller omvurderinger efter lov om vurdering af landets faste §§ 1 eller 3 i lov om vurdering af landets faste ejendomme skal klagen dog være modtaget senest den 1. juli i året efter vurderingsåret, medmindre skatteministeren fastsætter en længere frist.

Stk. 4. Før en klage afgøres, kan skatteankeforvaltningen eller den myndighed, der skal træffe afgørelse i klagesagen efter § 35 b, indhente en udtalelse om klagen fra den myndighed, der har truffet afgørelsen. Skatteankeforvaltningen eller den myndighed, der skal træffe afgørelse i sagen, fastsætter en frist for afgivelse af udtalelsen.

Stk. 5. Hvis den myndighed, der har truffet afgørelsen, på grundlag af klagen finder anledning til at give fuldt medhold i klagen, kan den genoptage og ændre afgørelsen, hvis klageren er enig deri. For følgende klager kan den myndighed, der har truffet afgørelsen genoptage og ændre afgørelsen, hvis klageren er enig deri:

- 1) Klager omfattet af § 6, stk. 1, og § 7, stk. 1,
- 2) klager omfattet af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige § 17, stk. 1, og
- 3) klager over årsopgørelser, medmindre klageren tidligere har modtaget særskilt underretning om ansættelsen, og klagen omfatter forhold deri.

Stk. 6. Klagen afvises af skatteankeforvaltningen, hvis den indgives efter udløbet af fristen i stk. 2. Skatteankefor-

valtningen kan se bort fra en fristoverskridelse, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 7. Hvis en klage er udformet eller begrundet på en sådan måde, at den ikke kan tjene som grundlag for visiteringen af sagen eller sagens videre behandling, kan skatteankeforvaltningen give klageren en frist til at udbedre mangelen. Det samme gælder, hvis den påklagede afgørelse og en udarbejdet sagsfremstilling ikke følger med klagen. Hvis klageren ikke udbedrer mangelen inden fristens udløb, afviser skatteankeforvaltningen klagen.

§ 35 b. En klage over en afgørelse omfattet af § 5, stk. 1, § 6, stk. 1, eller § 7, stk. 1, afgøres af henholdsvis et skatteankenævn, et vurderingsankenævn eller et motorankenævn, jf. dog stk. 5. Hvis en af betingelserne i § 21, stk. 4, nr. 1-5, er opfyldt, skal klagen dog afgøres af Landsskatteretten. Endvidere kan en klage afgøres af Landsskatteretten, hvis klagen udspringer af samme forhold som en sag, der verserer ved Landsskatteretten.

Stk. 2. Øvrige klager afgøres af Landsskatteretten.

Stk. 3. Uanset stk. 2 kan den ledende retsformand efter inddragelse af skatteankeforvaltningen fastsætte regler om, at klager over visse nærmere angivne typer af afgørelser, bortset fra afgørelser truffet af Skatterådet, skal afgøres af skatteankeforvaltningen. Stk. 1, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Skatteankeforvaltningen foretager visitering af klager, jf. stk. 1-3. En visitering kan ændres af skatteankeforvaltningen, hvis der endnu ikke er truffet afgørelse vedrørende klagen, og det konstateres, at sagen efter reglerne i stk. 1 eller 3 skal eller kan afgøres af en anden myndighed end den, sagen er visiteret til, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Klageren kan vælge, at en sag, som er visiteret til et skatteankenævn eller et vurderingsankenævn, skal behandles af Landsskatteretten. Klagerens valg skal være meddelt skatteankeforvaltningen senest 14 dage efter, at klageren har modtaget meddelelse om, at klagen er visiteret til et skatteankenævn eller et vurderingsankenævn efter stk. 4, 1. eller 2. pkt.

§ 35 c. Ved klage omfattet af § 35 a, stk. 1, betales et gebyr på et grundbeløb på 300 kr. (2010-niveau). Grundbeløbet reguleres efter personskattelovens § 20.

Stk. 2. Der skal dog ikke betales for klage over følgende afgørelser:

- 1) Afgørelser vedrørende aktindsigt efter offentlighedsloven eller forvaltningsloven.
- 2) Afgørelser efter lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Stk. 3. Betales beløbet ikke rettidigt, betragtes klagen som bortfaldet.

Stk. 4. Det indbetalte beløb tilbagebetales til klageren i følgende tilfælde:

- 1) Hvis klagen afvises.
- 2) Hvis klageren får helt eller delvis medhold i klagen eller ved en efterfølgende domstolsprøvelse af klagemyndighedens afgørelse.
- 3) Hvis en genoptagelsesansøgning imødekommes af told- og skatteforvaltningen som følge af, at hidtidig

praksis er endeligt underkendt ved en dom, en afgørelse fra skatteankeforvaltningen, et skatteankenævn, et vurderingsankenævn, et motorankenævn eller Landskatteretten eller ved en praksisændring, der er offentliggjort af Skatteministeriet.

Stk. 5. Beløbet tilbagebetales ikke, uanset at klagen indbringes for domstolene efter § 48, stk. 2, eller at klagen tilbagekaldes, medmindre tilbagekaldelsen sker i forbindelse med, at den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, genoptager sagen.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om betalingen af gebyret, herunder om fristen for betaling.

§ 35 d. Skatteankeforvaltningen udarbejder en sagsfremstilling ved klager, hvor told- og skatteforvaltningen efter § 19, stk. 5, ikke har udarbejdet sagsfremstilling, bortset fra sager omfattet af regler udstedt i medfør af § 35 b, stk. 3.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 19, stk. 1, 2 og 3, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Ved høringen efter stk. 2 skal der oplyses om, at sagens parter i øvrigt har ret til at udtale sig skriftligt eller mundtligt over for skatteankeforvaltningen og over for skatteankenævnet, vurderingsankenævnet eller motorankenævnet, hvis sagen skal behandles af et ankenævn, og om muligheden for at anmode om at få lejlighed til at udtale sig mundtligt under et retsmøde i Landsskatteretten, hvis klagen skal behandles af Landsskatteretten.

Stk. 4. I sager omfattet af regler udstedt i medfør af § 35 b, stk. 3, kan skatteankeforvaltningen udarbejde en sagsfremstilling, og skatteankeforvaltningen skal udarbejde sagsfremstilling, hvis Landsskatteretten anmoder om dette, og sagen skal afgøres af Landsskatteretten kan efter § 35 b, stk. 3, 2. pkt. Stk. 3 og § 19, stk. 2 og 3, 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse.

§ 35 e. Klageren har adgang til at udtale sig ved et møde med skatteankeforvaltningen.

Stk. 2. Skatteankeforvaltningen kan anmode den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, om at være repræsenteret ved mødet.

§ 35 f. Afgørelser truffet af skatteankeforvaltningen, et skatteankenævn, et vurderingsankenævn, et motorankenævn eller Landsskatteretten kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 35 g. Den myndighed, der har truffet afgørelse i en klagesag kan efter anmodning fra en part genoptage en sag, der er påkendt eller afvist af myndigheden, når der forelægges myndigheden oplysninger, som ikke tidligere har været fremme under sagen, og det skønnes, at de nye oplysninger kunne have medført et væsentligt ændret udfald af afgørelsen, hvis de havde foreligget tidligere.

Stk. 2. De nye oplysninger skal forelægges myndigheden inden for en af følgende frister:

- 1) Fristerne efter § 26, stk. 2, § 27, § 31, stk. 2, § 32, § 32 a, stk. 1, eller § 33 for fremsættelse af en anmodning om genoptagelse.

- 2) Fristen efter § 48, stk. 3, for indbringelse af sagen for en domstol i 1. instans, eller inden dennes behandling af sagen er afsluttet.

Stk. 3. Den myndighed, der har truffet afgørelse i en klagesag, kan imødekomme en anmodning om genoptagelse, selv om betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, hvis myndigheden skønner, at ganske særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 4. Reglerne om betaling og tilbagebetaling i § 35 c finder tilsvarende anvendelse i disse sager.

Kapitel 13 b

Klage, hvor skatteankeforvaltningen træffer afgørelse

§ 35 h. Skatteankeforvaltningen kan uanset klagens formulering foretage afledte ændringer.

Stk. 2. I sager om vurdering af fast ejendom kan skatteankeforvaltningen besigtige den pågældende ejendom. Skatteankeforvaltningen kan tillige tilkalde sagkyndige til at yde bistand i sager om vurdering af fast ejendom.

Stk. 3. I sager omfattet af § 7, stk. 1, kan skatteankeforvaltningen indkalde et køretøj til besigtigelse, hvis det findes nødvendigt.«

34. *Overskriften* til kapitel 14 affattes således:

»Kapitel 14

Klage, hvor skatteankenævnet træffer afgørelse«

35. § 36 affattes således:

»§ 36. Skatteankenævnet kan uanset klagens formulering foretage afledte ændringer.

Stk. 2. Skatteankenævnets afgørelse skal indeholde oplysninger om forskellige meninger under afstemningen både vedrørende resultatet og begrundelsen. Afgørelsen skal angive stemmetallet for hver opfattelse. Afgørelsen skal angive navn på de personer, der har truffet afgørelsen.«

36. § 37 ophæves.

37. *Overskriften* til kapitel 15 affattes således:

»Kapitel 15

Klage, hvor vurderingsankenævnet træffer afgørelse«

38. § 38 affattes således:

»§ 38. Er der klaget over en afgørelse som nævnt i § 6, stk. 1, nr. 1, og skal vurderingsankenævnet træffe afgørelse i sagen, kan told- og skatteforvaltningen indbringe andre afgørelser efter lov om vurdering af landets faste ejendomme vedrørende ejendommen, der er en følge af klagen, for vurderingsankenævnet, der påkender disse afgørelser i forbindelse med klagen.

Stk. 2. Vurderingsankenævnet kan uanset klagens udformning genoptage den påklagede vurdering i sin helhed.

Stk. 3. Hvis vurderingsankenævnet vil ændre en ansættelse, for hvilken der foreligger afgørelse eller fordeling efter § 33 i lov om vurdering af landets faste ejendomme, skal

vurderingsankenævnet samtidig træffe bestemmelse om, hvilken indflydelse ansættelsesændringen får på afgørelsen eller fordelingen.

Stk. 4. I sager om vurdering af fast ejendom kan vurderingsankenævnet bestemme, at der skal foretages besigtigelse af den pågældende ejendom. Nævnet kan bemyndige skatteankeforvaltningen til som sekretariat for nævnet at foretage besigtigelsen på nævnets vegne. Vurderingsankenævnet kan tillige tilkalde sagkyndige til at yde bistand i sager om vurdering af fast ejendom.

Stk. 5. Vurderingsankenævnets afgørelse skal indeholde oplysninger om forskellige meninger under afstemningen både vedrørende resultatet og begrundelsen. Afgørelsen skal angive stemmetallet for hver opfattelse. Afgørelsen skal angive navn på de personer, der har truffet afgørelsen.«

39. § 39 ophæves.

40. *Overskriften* til kapitel 15 a affattes således:

»Kapitel 15 a

Klage, hvor motorankenævnet træffer afgørelse«

41. § 39 a affattes således:

»§ 39 a. Motorankenævnet kan uanset klagens formulering foretage afledte ændringer.

Stk. 2. Motorankenævnet kan indkalde et køretøj til besigtigelse, hvis det findes nødvendigt.

Stk. 3. Motorankenævnets afgørelse skal indeholde oplysninger om forskellige meninger under afstemningen både vedrørende resultatet og begrundelsen. Afgørelsen skal angive stemmetallet for hver opfattelse. Afgørelsen skal angive navn på de personer, der har truffet afgørelsen.«

42. § 39 b ophæves.

43. *Overskriften* til kapitel 16 affattes således:

»Kapitel 16

Klage, hvor Landsskatteretten træffer afgørelse«

44. § 40, *stk. 1*, ophæves.

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 1 og 2.

45. I § 40, *stk. 2, 2. pkt.*, der bliver stk. 1, 2. pkt., ændres »modtaget i Landsskatteretten« til: »modtaget i skatteankeforvaltningen«, og i *stk. 2, 3. pkt.*, der bliver stk. 1, 3. pkt., ændres »§ 42, stk. 2, og §§ 43-47« til: »§ 35 a, stk. 3, § 35 e, § 35 g og §§ 44-47«.

46. I § 40, *stk. 3*, der bliver stk. 2, indsættes efter »§ 6, stk. 1, nr. 1,«: »og skal Landsskatteretten træffe afgørelse i sagen efter § 35 b, stk. 1, 2. eller 3. pkt., eller stk. 5,«, og »ejendomsvurderingsloven« ændres til: »lov om vurdering af landets faste ejendomme«.

47. §§ 41-43 ophæves.

48. § 44, *stk. 1, 2. pkt.*, ophæves.

49. I § 44 indsættes som *stk. 4* og *5*:

»*Stk. 4.* I sager om vurdering af fast ejendom kan Landsskatteretten bestemme, at der skal foretages besigtigelse af den pågældende ejendom. Hvis en besigtigelse besluttet, anses besigtigelsen for at udgøre et retsmøde i sagen med de modifikationer, der følger af omstændighederne ved en besigtigelse. Landsskatteretten kan bemyndige skatteankeforvaltningen til som sekretariat for Landsskatteretten at foretage besigtigelsen på Landsskatterettens vegne. 2. pkt. finder ikke anvendelse i disse tilfælde. Landsskatteretten kan tillige tilkalde sagkyndige til at yde bistand i sager om vurdering af fast ejendom.

Stk. 5. I sager omfattet af § 7, *stk. 1*, kan Landsskatteretten indkalde et køretøj til besigtigelse, hvis det findes nødvendigt.«

50. § 46 ophæves.

51. I § 47, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »er indbragt for skatteankenævnet« til: »er påklaget og skal afgøres af skatteankeforvaltningen, et skatteankenævn«.

52. I § 47, *stk. 2*, ændres »Skatteankenævnet« til: »Skatteankeforvaltningen, skatteankenævnet«.

53. I § 47, *stk. 3, 1. pkt.*, indsættes efter »udsætter«: »skatteankeforvaltningen,«,«.

54. § 49 affattes således:

»§ 49. Spørgsmål, som er afgjort af skatteankeforvaltningen, et skatteankenævn, et vurderingsankenævn, et motorankenævn eller Landsskatteretten, kan Skatteministeriet indbringe for domstolene senest 3 måneder efter, at klageinstansen har truffet afgørelse.«

55. I § 52, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »§ 40, stk. 2« til: »§ 40, stk. 1«.

56. § 52, *stk. 3*, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 3.* Skatteankeforvaltningen, et skatteankenævn, Landsskatteretten eller Skatterådet kan bestemme, at udgifter, der er eller vil blive afholdt til syn og skøn efter § 47 i en sag for myndigheden, skal godtgøres fuldt ud.

Stk. 4. Afgørelse af, om udgifter omfattet af stk. 3 skal godtgøres fuldt ud, træffes af

- 1) told- og skatteforvaltningen som sekretariat for Skatterådet, eller
- 2) skatteankeforvaltningen, herunder som sekretariat for Landsskatteretten eller skatteankenævnet.«

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 5 og 6.

57. I § 54, *stk. 1, nr. 2*, udgår »til Landsskatteretten«, og »§ 42 a« ændres til: »§ 35 c«.

58. § 55, *stk. 1, nr. 1*, ophæves, og i stedet indsættes:

- »1) Ved klage, hvor et skatteankenævn eller Landsskatteretten træffer afgørelse.
- 2) Ved klage, hvor skatteankeforvaltningen træffer afgørelse efter regler udstedt i medfør af § 35 b, stk. 3.«

Nr. 2-5 bliver herefter nr. 3-6.

59. I § 55, stk. 1, nr. 2, der bliver nr. 3, ændres »§ 40, stk. 2« til: »§ 40, stk. 1«.

60. I § 55, stk. 1, nr. 3, der bliver nr. 4, indsættes efter »anmodning til«: »skatteankeforvaltningen,«.

61. § 55, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1, nr. 2, gælder dog ikke sager vedrørende told, afgifter eller arbejdsgiverkontrol, bortset fra hæftelsessager, og sager om registrering af køretøjer, når sagen skal afgøres af skatteankeforvaltningen efter regler udstedt i medfør af § 35 b, stk. 3.«

62. I § 55, stk. 3, ændres »stk. 1, nr. 1-3,« til: »stk. 1, nr. 1-4,«.

63. I § 56, stk. 2, indsættes efter »af Skatterådet,«: »skatteankeforvaltningen,«, og »skatteankenævnet eller af en kontorchef i Landsskatteretten« ændres til: »af skatteankeforvaltningen, herunder som sekretariat for skatteankenævnet eller Landsskatteretten«.

§ 2

I lov nr. 1333 af 19. december 2008 om inddrivelse af gæld til det offentlige, som ændret ved § 2 i lov nr. 252 af 30. marts 2011, § 21 i lov nr. 551 af 18. juni 2012 og § 2 i lov nr. 593 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 2, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Skatteministeren kan endvidere bestemme, at stk. 1 ikke skal anvendes på fordringer, der inden ikrafttrædelsen af stk. 1 er modtaget hos restanceinddrivelsesmyndigheden uden særskilt angivelse af hovedstol, renter og gebyrer. Hvis fordringshaveren senest seks måneder fra datoen for denne ikrafttrædelse giver restanceinddrivelsesmyndigheden oplysning om hovedstol, renter og gebyrer, tilskrives renten efter stk. 1 dog fra datoen for oplysningens modtagelse.«

2. § 17, stk. 1, affattes således:

»Klager over restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser om inddrivelse af fordringer m.v., herunder om kravets eksistens og størrelse, når spørgsmålet herom vedrører restanceinddrivelsesmyndighedens administration, kan indbringes for Landsskatteretten, medmindre andet er bestemt i lovgivningen eller regler udstedt i medfør heraf. Klagen skal indgives skriftligt til skatteankeforvaltningen og skal være modtaget senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Der kan dog ses bort fra en fristoverskridelse, hvis særlige omstændigheder taler derfor.«

§ 3

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1403 af 7. december 2010, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 1395 af 23. december 2012, foretages følgende ændring:

1. § 55 B, stk. 2, ophæves.

§ 4

I konkurskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1242 af 27. oktober 2010, som ændret ved § 19 i lov nr. 529 af 26. maj 2010, og § 6 i lov nr. 591 af 18. juni 2012, foretages følgende ændring:

1. I § 15, stk. 4, 1. pkt., ændres »§ 40, stk. 1« til: »§ 35 a, stk. 2, 1. pkt.«.

§ 5

I lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding, jf. lovbekendtgørelse nr. 966 af 20. september 2011, som ændret ved § 3 i lov nr. 513 af 7. juni 2006, foretages følgende ændring:

1. I § 3, stk. 2, 2. pkt., ændres »i en kendelse« til: »eller skatteankeforvaltningen i en afgørelse«.

§ 6

I lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 601 af 19. august 1998, som ændret bl.a. ved § 41 i lov nr. 430 af 6. juni 2005 og § 15 i lov nr. 404 af 8. maj 2006 og senest ved § 4 i lov nr. 252 af 30. marts 2011, foretages følgende ændring:

1. § 7, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Klager over administrationen af Det Fælles Lønindeholdelsesregister afgøres af Landsskatteretten, medmindre andet følger af regler udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3.«

§ 7

I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 22. februar 2011, som ændret senest ved § 16 i lov nr. 1380 af 23. december 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 27, stk. 2, 1. pkt., § 40, stk. 18, 3. pkt., og § 41, stk. 13, 3. pkt., indsættes efter »Landsskatteretten«: »eller til skatteankeforvaltningen efter regler udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3«.

2. I § 27, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »Landsskatteretten«: »eller for skatteankeforvaltningen efter regler udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3,«.

§ 8

I lov nr. 1504 af 27. december 2009 om offentligt hasardspil i turneringsform, som ændret ved § 12 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, § 70 i lov nr. 848 af 1. juli 2010 og § 10 i lov nr. 277 af 27. marts 2012, foretages følgende ændring:

1. § 25 a affattes således:

»§ 25 a. Klager over afgørelser truffet af tilsynsmyndigheden afgøres af Landsskatteretten, medmindre andet følger af regler udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3. Klager efter 1. pkt. har ikke opsættende virkning.«

§ 9

I registreringsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 221 af 26. februar 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 25, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »told- og skatteforvaltningen,«: »skatteankesforvaltningen,«.

§ 10

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 819 af 27. juni 2011, som ændret bl.a. ved § 8 i lov nr. 591 af 18. juni 2012 og senest ved § 1 i lov nr. 1354 af 21. december 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 3 B, stk. 8, 12. pkt., ændres »§§ 42-46« til: »§ 35 a, stk. 3 og 5, §§ 35 c-35 e og § 35 g«.

2. I § 12 indsættes efter »samme ret«: »skatteankesforvaltningen, skatteankenævnene, vurderingsankenævnene, motorankenævnene og«.

§ 11

I lov nr. 848 af 1. juli 2010 om spil, som ændret ved § 51 i lov nr. 223 af 22. marts 2011 og § 9 i lov nr. 277 af 27. marts 2012, foretages følgende ændringer:

1. § 50 affattes således:

»§ 50. Klager over afgørelser truffet af spillemyndigheden afgøres af Landsskatteretten, medmindre andet følger af regler udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3.«

2. I § 51, stk. 1, § 51, stk. 2, 2. pkt., § 52, § 53, stk. 1, § 53, stk. 2, 2. pkt., § 54, stk. 1, og § 54, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »Landsskatteretten«: »eller skatteankesforvaltningen«.

3. I § 51, stk. 2, 3. pkt., § 53, stk. 2, 3. pkt., og § 54, stk. 2, 3. pkt., ændres »retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten« til: »en retsformand eller en kontorchef i skatteankesforvaltningen efter bemyndigelse fra Landsskatterettens ledende retsformand«.

4. § 55 affattes således:

»§ 55. Afgørelser truffet af spillemyndigheden, skatteankesforvaltningen og Landsskatteretten kan indbringes for domstolene senest 3 måneder efter, at afgørelse er truffet. Finder indbringelse ikke sted inden for fristen, er den pågældende myndigheds afgørelse endelig.«

§ 12

I lov om statsgaranterede studielån, jf. lovbekendtgørelse nr. 1240 af 22. oktober 2007, som ændret ved § 118 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændring:

1. § 8 a, stk. 1, affattes således:

»Klager over Økonomistyrelsens afgørelser efter denne lov afgøres af Landsskatteretten, medmindre andet følger af regler udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3. Skatteforvaltningslovens § 13 om Landsskatterettens virke og kapitlerne 13 a, 13 b og 16 om klager finder tilsvarende anvendelse.«

§ 13

I lov om vurdering af landets faste ejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 740 af 3. september 2002, som ændret bl.a. ved § 81 i lov nr. 428 af 6. juni 2005 og § 26 i lov nr. 515 af 7. juni 2006 og senest ved § 1 i lov nr. 925 af 18. september 2012 foretages følgende ændringer:

1. I § 40, stk. 1, ændres »§ 38, stk. 2, 3. pkt.,« til: »§ 35 a, stk. 3, 5. pkt.,«.

2. I § 47, 2. pkt., indsættes efter »oplysninger til«: »skatteankesforvaltningen, vurderingsankenævnene og«.

§ 14

I lov nr. 516 af 7. juni 2006 om ændring af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer og forskellige andre love (Ét fælles inddrivelsessystem m.v.), som ændret ved § 124 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændring:

1. § 13, stk. 3, ophæves.

§ 15

I lov nr. 1336 af 19. december 2008 om ændring af kildeskatteloven, opkrævningsloven, udpantningsloven og forskellige andre love (Konsekvensændringer som følge af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige) foretages følgende ændring:

1. I § 117, nr. 4, ændres »3 b i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer« til: »5, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige«.

§ 16

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2014, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 2, nr. 1, § 1, nr. 30, og §§ 14 og 15 træder dog i kraft den 1. juli 2013.

Stk. 3. § 1, nr. 1-29 og 31-63, § 2, nr. 2, og §§ 3-13 har virkning for klager og anmodninger om genoptagelse, som indgives efter lovens ikrafttræden, eller som er indgivet tidligere, og hvorom et skatteankenævn, et vurderingsanke-

nævn, et motorankenævn eller Landsskatteretten før denne dato endnu ikke har truffet afgørelse, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 4. Skatteforvaltningslovens § 35 c, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 33, alene anvendelse på klager, og anmodninger om genoptagelser som indgives efter lovens ikrafttræden. Er klage eller anmodning indgivet til Landsskatteretten inden lovens ikrafttræden, finder skatteforvaltningslovens § 42 a, stk. 1 og 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 175 af 23. februar 2011, og skatteforvaltningslovens § 35 c, stk. 4-5, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 33, dog anvendelse uanset 1. pkt.

Stk. 5. Landsskatteretten færdigbehandler klager over afgørelser fra skatteankenævnene, vurderingsankenævnene og motorankenævnene, som er påklaget til Landsskatteretten inden lovens ikrafttræden, og afgørelser, som inden lovens

ikrafttræden er påklaget til Landsskatteretten efter skatteforvaltningslovens § 5, stk. 2 eller 3, jf. lovbekendtgørelse nr. 175 af 23. februar 2011.

Stk. 6. Hvis Landsskatteretten efter skatteforvaltningslovens § 13, stk. 3, 1. pkt., jf. lovbekendtgørelse nr. 175 af 23. februar 2011, har truffet afgørelse inden lovens ikrafttræden, træffes en afgørelse efter skatteforvaltningslovens § 35 g, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 33, af skatteankeforvaltningen.

Stk. 7. § 1, nr. 30, finder anvendelse fra 1. januar 2013. I tilfælde, hvor anvendelse af bestemmelsen ville resultere i en højere vurdering eller på anden måde har skærpende virkning, finder bestemmelsen dog først anvendelse fra vurderingsåret 2013.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets formål og baggrund
3. Lovforslagets enkelte elementer
  - 3.1. Skatte-, vurderings- og motorankenævnene
    - 3.1.1. Gældende ret
    - 3.1.2. Lovforslaget
  - 3.2. Landsskatteretten
    - 3.2.1. Gældende ret
    - 3.2.2. Lovforslaget
  - 3.3. Sekretariatsbetjeningen af Landsskatteretten og ankenævnene
    - 3.3.1. Gældende ret
    - 3.3.2. Lovforslaget
  - 3.4. Indgivelse af klage
    - 3.4.1. Gældende ret
    - 3.4.2. Lovforslaget
  - 3.5. Klagegebyr
    - 3.5.1. Gældende ret
    - 3.5.2. Lovforslaget
  - 3.6. Omkostningsgodtgørelse
    - 3.6.1. Gældende ret
    - 3.6.2. Lovforslaget
  - 3.7. Ændringer som følge af idriftsættelsen af Ét Fælles Inddrivelsessystem
    - 3.7.1. Gældende ret
    - 3.7.2. Lovforslaget
4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
5. Administrative konsekvenser for det offentlige
6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet
7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet
8. Administrative konsekvenser for borgerne
9. Miljømæssige konsekvenser
10. Forholdet til EU-retten
11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Klagestrukturen på Skatteministeriets område er af historiske årsager opbygget sådan, at nogle sagstyper administrativt kan klagebehandles i to instanser, mens andre sagstyper kun kan klagebehandles i én instans.

De sager, der administrativt kan klagebehandles i to instanser, er skattesager vedrørende fysiske personer, herunder personligt ejede virksomheder, og sager vedrørende dødsboer, sager i henhold til lov om ejendomsvurdering og sager om registreringsafgift. Disse sager kan klagebehandles af henholdsvis skatte-, vurderings- og motorankenævnene, hvis afgørelser kan påklages videre til Landsskatteretten.

Hvad angår øvrige sager på Skatteministeriets område, er der vedrørende juridiske personers skatteansættelser i 1998 sket den modernisering, at der kun kan ske administrativ klagebehandling i én instans, nemlig Landsskatteretten.

Hvad angår sager om moms og afgifter, toldsager, inddrivelsessager samt en række sager af bevillingsmæssig eller enkel karakter, har der siden 1991 kun været én administrativ klageinstans, nemlig Landsskatteretten.

Efter regeringens opfattelse tilsiger hverken hensynet til retssikkerheden eller andre særlige hensyn, at denne forskellighed med hensyn til antallet af administrative klageinstanser skal fortsætte. Regeringen foreslår derfor, at der gennemføres en modernisering og effektivisering af klagestrukturen, så der i personskatte-, vurderings- og motorsager også kun kan ske klagebehandling i én instans. Forslaget indebærer, at såvel ankenævnene som Landsskatteretten opretholdes med uændret deltagelse af lægmænd og eksterne sagskyndige medlemmer. Forslaget indebærer ligeledes, at sagsfordelingen mellem ankenævnene og Landsskatteretten opretholdes, dog med to forskelle: Det foreslås for det første, at principielle sager skal afgøres af Landsskatteretten, og at

visse sager, der hænger sammen med andre sager, der allerede verserer ved eller samtidigt visiteres til Landsskatteretten, kan visiteres til Landsskatteretten. Det foreslås for det andet, at klageren skal kunne vælge, at en sag, som er visiteret til et skatte- eller vurderingsankenævn, i stedet skal behandles af Landsskatteretten.

Der etableres herudover efter forslaget et fælles sekretariat for ankenævnene og Landsskatteretten, skatteankeforvaltningen.

Regeringen har noteret sig høringsvarene til lovforslaget, og lovforslaget er justeret som følge heraf. Justeringerne tilgodeser hensynet til retssikkerheden og sikrer en forenklet og samtidigt folkeligt forankret klagestruktur.

Lovforslaget er således i forhold til høringsudgaven justeret på følgende punkter:

- Klageren skal efter forslaget have mulighed for at vælge, at en sag, som efter lovforslaget visiteres til et skatte- eller vurderingsankenævn, i stedet skal behandles af Landsskatteretten. Den foreslåede ordning tilrettelægges sådan, at klager, når skatteankeforvaltningen har visiteret sagen til et skatte- eller vurderingsankenævn, får en frist på 14 dage til at meddele skatteankeforvaltningen, om sagen ønskes behandlet i Landsskatteretten. Den foreslåede ordning gælder for alle sager, som visiteres til et skatte- eller vurderingsankenævn.
- Det er væsentligt at sikre et løft i kvaliteten af afgørelserne. Som et yderligere initiativ for at sikre så høj kvalitet som muligt, foreslås der en højere grad af harmonisering af sagsbehandlingsreglerne for de forskellige administrative klageinstanser, hvorved sagsgangen ved skatteankeforvaltningen, ankenævnene og Landsskatteretten gøres så ensartet som muligt, uanset hvilken myndighed der skal afgøre sagen.
- Det foreslås, at der oprettes en post som ledende retsformand. Den ledende retsformand skal ud over at fungere som retsformand også løse en række koordinerende opgaver, svarende til nogle af de opgaver, som i dag udføres af retspræsidenten, såsom at stå for fordelingen af sagerne i Landsskatteretten og efter indstilling fra skatteankeforvaltningen at udpege de ansatte i skatteankeforvaltningen, som kan deltage i Landsskatteretten som retsformænd.

Den nye klagestruktur vil – efter at den har haft lejlighed til at fungere frem til medio 2017 – blive evalueret med henblik på en vurdering af, om der vil være behov for ændringer.

Lovforslaget indeholder desuden nogle ændringer som følge af idriftsættelsen af Ét Fælles Inddrivelsessystem (EFI) og rettelse af en fejl i en lovændring fra 2012 på ejendomsvurderingsområdet.

Når Ét Fælles Inddrivelsessystem (EFI) sættes i drift, skal der beregnes inddrivelsesrente efter § 5 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Inddrivelsesrenten er en simpel rente, som beregnes fra den 1. i måneden efter, at fordringen er sendt til inddrivelse. Der må ikke beregnes rentes rente ved en simpel rente, medmindre der i anden lovgivning er

hjemmel dertil. For at undgå, at der beregnes rentes rente af fordringer, der ikke er opsplittet, bemyndiges skatteministeren til at bestemme, at disse sammenblandede fordringer fritages for beregningen af inddrivelsesrenter.

I forbindelse med de lovændringer, der blev gennemført på ejendomsvurderingsområdet i september 2012, blev bl.a. den dagældende bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 33, stk. 1, ved en fejl ophævet. Det foreslås, bestemmelsen genindsættes i loven.

2. Lovforslagets formål og baggrund

Formålet med lovforslaget er at skabe en mere effektiv og tidssvarende klagestruktur på Skatteministeriets område, hvor der for enhver klagesag kun er én administrativ klageinstans, hvilket er ensbetydende med afskaffelse af dobbeltbehandlingen af klagesager på personskatte-, vurderings- og motorområdet. Hvad angår klagesager om selskabsbeskatning, afgifter, told, inddrivelse og afgørelser af bevillingsmæssig karakter, er der allerede tidligere gennemført en struktur med kun én klageinstans, nemlig Landsskatteretten.

Behovet for at gennemføre en klagestruktur med kun én administrativ klageinstans er endvidere aktualiseret af, at antallet af klagesager i ankenævnene over årene har været faldende, dog bortset fra vurderingsområdet, hvor en række specifikke problemstillinger om navnlig fradrag for grundforbedringer har påvirket antallet af klagesager kraftigt.

Formålet nås ved at bibeholde såvel Landsskatteretten som skatte-, vurderings- og motorankenævnene, men uden klageadgang fra et ankenævn til Landsskatteretten, således at ankenævnenes afgørelser i lighed med Landsskatterettens alene kan prøves ved at anlægge sag ved domstolene. Læge og eksterne medlemmers deltagelse i afgørelser foreslås opretholdt uændret.

Endvidere foreslås oprettet ét fælles sekretariat, der skal betjene såvel Landsskatteretten som ankenævnene. Varetagelsen af denne sekretariatsfunktion skal ligge hos en nyoprettet myndighed, skatteankeforvaltningen, der også får følgende opgaver: Skatteankeforvaltningen skal efter forslaget visitere de indkomne klager, så Landsskatteretten får tildelt principielle personskatte-, vurderings- og motorsager. Skatteankeforvaltningen kan endvidere efter forslaget visitere sager til Landsskatteretten, hvis de hænger sammen med andre sager, som er visiteret til Landsskatteretten, eller som skatteankeforvaltningen samtidigt visiterer til Landsskatteretten, og endelig visiteres sager til Landsskatteretten, når sagen er visiteret til et skatte- eller vurderingsankenævn, men klageren vælger, at sagen i stedet skal behandles af Landsskatteretten. Skatteankeforvaltningen skal endvidere efter forslaget selv som endelig administrativ klageinstans træffe afgørelser i de sager, der hidtil er blevet kontorbehandlet i Landsskatteretten, det vil sige afgjort uden deltagelse af retsmedlemmer. Skatteankeforvaltningen bliver på samme måde som Landsskatteretten og ankenævnene organiseret under Skatteministeriets departement og bliver ligeledes som Landsskatteretten og ankenævnene sagligt uafhængig i forhold til departementet.

Forslaget vil som følge af etableringen af ét fælles sekretariat for Landsskatteretten og ankenævnene bidrage til at styrke retssikkerheden ved at sikre større ensartethed i afgørelserne.

Forslaget går endvidere ud på, at alle klager skal indgives til skatteankesekretariatet, der får adgang til at indhente en udtalelse hos den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse. Denne myndighed kan afslutte sagen, hvis der viser sig at være grundlag for at give klageren fuldt medhold.

Hvad angår klagegebyr, skal der efter forslaget betales et mindre klagegebyr i alle klagesager bortset fra inddrivelses- og aktsindsigtssager. Efter de hidtil gældende regler har der skullet betales et klagegebyr på 800 kr., men kun ved klage til Landsskatteretten, ekskl. kontorsagerne og ekskl. klager over afgørelser truffet af et motorankenævn. Under hensyn til, at området for pligten til at betale klagegebyr nu udvides, foreslås gebyret nedsat. Gebyret foreslås fastsat til samme beløb som gebyret for at anmode om bindende svar, dvs. et reguleret grundbeløb på 300 kr. Formålet med at have et gebyr på 300 kr. er at forebygge klager af bagatelagtig karakter. Såvel det foreslåede gebyr på 300 kr. som det hidtidige gebyr på 800 kr. er mindre de omkostninger, staten typisk har i forbindelse med de pågældende sager. Der er således ingen sammenhæng mellem gebyrets størrelse og omkostningerne til at behandle sagerne.

Forslaget har ikke som formål at ændre de eksisterende regler om adgangen til omkostningsgodtgørelse vedrørende udgifter til rådgiver m.v. i administrative klagesager og domstolssager. Der vil dog blive tale om den konsekvens, der består i, at de sager, som hidtil er blevet behandlet i vurderings- og motorankenævnene, som følge af forslaget behandles af Landsskatteretten, vil blive omfattet af reglerne om omkostningsgodtgørelse. Det drejer sig om sager, der er principielle, visse sager, som visiteres til Landsskatteretten, fordi de hænger sammen med andre sager, der allerede verserer ved eller samtidigt visiteres til Landsskatteretten, og sager, som efter klagerens valg skal behandles af Landsskatteretten i stedet for af vurderingsankenævnet.

Lovforslaget har desuden til formål at løse et problem, der er opstået, fordi en række kommunale fordringer er sendt til inddrivelse hos SKAT som et samlet beløb uden en forudsat opsplitning af fordringen i hovedstol, renter og gebyrer.

Endelig er formålet at rette en fejl i en lovændring fra 2012 på ejendomsvurderingsområdet.

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Skatte-, vurderings- og motorankenævnene

3.1.1. Gældende ret

Samtlige ankenævne behandler i første instans klager over afgørelser truffet af SKAT. En ankenævnsafgørelse kan påklages videre til Landsskatteretten. Dog gælder særskilt om klage til et skatteankenævn, at en klager kan fravælge klagebehandling i skatteankenævnet og i stedet for kan klage direkte til Landsskatteretten.

Skatteankenævnens kompetenceområde er som udgangspunkt klager over skatteansættelser, forskudsregistrering og bindende svar vedrørende fysiske personer og dødsboer. Vurderingsankenævnens kompetenceområde er klager over afgørelser efter lov om vurdering af landets faste ejendomme og afgørelser efter ejendomsavancebeskatningslovens § 8, stk. 1, nr. 3. Motorankenævnens kompetenceområde er klager over afgørelser om afgiftspligtige værdier og godtgørelser i henhold til registreringsafgiftsloven samt klager over bindende svar om disse spørgsmål.

Medlemmerne i skatte- og vurderingsankenævnene udnævnes efter indstilling fra de respektive kommunalbestyrelser af skatteministeren eller den, som ministeren har bemyndiget dertil. Medlemmerne i motorankenævnene udnævnes ligeledes af skatteministeren eller den, som ministeren har bemyndiget dertil. Det gælder herom yderligere, at mindst to af medlemmerne i et motorankenævn skal udnævnes efter indstilling fra hovedorganisationerne af bilejere, og af disse skal ét medlem være teknisk kyndig og ét medlem være handelskyndig, mens de resterende medlemmer udnævnes efter indstilling fra forhandlerorganisationerne i bilbranchen.

Ethvert medlem af et skatte- eller vurderingsankenævn skal være valgbar til en kommunalbestyrelse her i landet, og et medlem, der mister sin valgbarhed, skal udtræde af det pågældende ankenævn. Et medlem, der har været fraværende fra nævnets møder i en sammenhængende periode på over 6 måneder, skal ligeledes udtræde af ankenævnet, medmindre medlemmet har fået meddelt orlov.

Skatteministeren er bemyndiget til at bestemme landets inddeling i henholdsvis skatte-, vurderings- og motorankenævnskredse, antallet af medlemmer i de enkelte ankenævne samt hvilke kommuner, der har indstillingsret. Der er i øjeblikket 29 skatteankenævne med i alt 245 medlemmer, 4 motorankenævne med i alt 12 medlemmer og 14 vurderingsankenævne med i alt 94 medlemmer. Hertil kommer et fælles skatte- og vurderingsankenævn for Bornholm med 7 medlemmer.

I samtlige ankenævne træffes afgørelser efter reglerne i skatteforvaltningslovens § 19, stk. 1-3. Det vil sige, at forinden der træffes afgørelse, skal der udarbejdes sagsfremstilling og forslag til afgørelse, der sendes til udtalelse hos klageren. Sagsfremstillingen udarbejdes af ankenævnens sekretariat.

Sekretariatsbetjeningen af ankenævnene varetages af SKAT og skal organisatorisk være adskilt fra SKAT i øvrigt.

3.1.2. Lovforslaget

Der foreslås først og fremmest den ændring, at en afgørelse truffet af et ankenævn ikke skal kunne påklages til anden administrativ myndighed, så yderligere prøvelse af en ankenævnsafgørelse kun kan ske ved sagsanlæg ved domstolene efter reglerne i skatteforvaltningslovens kapitel 17.

Ankenævnens kompetenceområder foreslås opretholdt, idet der foretages to ændringer. Dels foreslås det, at principielle sager skal behandles og afgøres af Landsskatteretten,

og at visse sager, der hænger sammen med andre sager, der allerede verserer ved eller samtidigt visiteres til Landsskatteretten, kan visiteres til Landsskatteretten og dermed skal behandles og afgøres af denne. Dels foreslås det, at klageren kan vælge, at en sag, som er visiteret til et skatte- eller vurderingsankenævn i stedet skal behandles af Landsskatteretten. Klageren kan meddele skatteankeforvaltningen et sådant ønske senest 14 dage efter, at klageren har fået meddelelse om, at sagen er visiteret til et skatte- eller vurderingsankenævn.

Vurderingen af, om en sag er principiel og dermed skal behandles af Landsskatteretten, skal efter forslaget foretages af den nye myndighed skatteankeforvaltningen, jf. afsnit 3.3.2, og sker efter de samme kriterier som i skatteforvaltningslovens § 21, stk. 4, nr. 1-5, der regulerer, hvornår en anmodning om bindende svar skal anses for principiel og dermed besvares af Skatterådet. Samtidig foreslås § 21, stk. 4, nr. 3, om fortolkning af ny lovgivning dog ændret, så sager anses for principielle, hvis de vedrører fortolkning af væsentlig betydning for ny lovgivning eller væsentlig fortolkning af lovgivning i øvrigt.

Endelig foreslås den ændring, at sekretariatsbetjeningen af ankenævnene skal ske i et fælles sekretariat for ankenævnene og Landsskatteretten, der skal varetages af den foreslåede nye myndighed skatteankeforvaltningen i stedet for som hidtil af SKAT. Uanset etableringen af en fælles sekretariatsfunktion er det forudsat, at der stadig vil være regionale afdelinger.

Derimod foreslås ingen ændringer i bemanningen i ankenævnene, der således fortsat skal sammensættes af læge medlemmer i skatte- og vurderingsankenævnene samt af teknisk sagkyndige medlemmer i motorankenævnene.

Hvad angår inddelingen i ankenævnskredse, herunder oprettelsen af fællesankenævn, og medlemsantal i det enkelte ankenævn giver den eksisterende bemyndigelse til skatteministeren mulighed for løbende tilpasning. Forslaget om ændring af klagestrukturen medfører et behov for at gennemføre en justering af antal ankenævnskredse, herunder nyoprettelse af fællesankenævn, og antallet af medlemmer. Da bemyndigelsen hertil allerede eksisterer, er det dog ikke en del af lovforslaget.

Som det fremgår af høringsvar fra Foreningen af Danske Skatteankenævn og Vurderingsankenævnsforeningen, har de i fællesskab udarbejdet et forslag til ændring af ankenævnsstrukturen. Forslaget går ud på, at der etableres 10 fællesankenævn, der dækket såvel skatte- som vurderingsankenævnenes arbejdsområder, 19 skatteankenævn og 10 vurderingsankenævn. Forslaget indeholder tillige en reduktion af antallet af medlemmer af skatte-, vurderings- og fællesankenævn fra de nuværende 346 til 266. Justeringen vil tage udgangspunkt i foreningernes forslag.

Udover denne justering af ankenævnsstrukturen, er det ikke tanken, at der i forbindelse med ændringen af klagestrukturen skal ske yderligere ændringer vedrørende skatte- og/eller vurderingsankenævnsstrukturen.

Endelig foreslås en række justeringer af sagbehandlingsreglerne og afgørelsesreglerne for ankenævnene med henblik på at reglerne for skatteankeforvaltningen, ankenævnene og Landsskatteretten gøres så ensartede som muligt dog under hensyntagen til instansernes forskellige sammensætning.

3.2. Landsskatteretten

3.2.1. Gældende ret

Landsskatteretten behandler som 2. klageinstans klager over afgørelser truffet af et skatte-, vurderings- eller motorankenævn. Endvidere behandler Landsskatteretten som 1. klageinstans klager over alle SKATs afgørelser, bortset fra sager, hvor skatteministeren efter skatteforvaltningslovens § 14, stk. 2, undtagelsesvis måtte have afskåret klage til anden administrativ myndighed, eksempelvis afgørelser i personalesager. Endelig behandler Landsskatteretten klager over afgørelser truffet af Skatterådet og klager, der i anden lovgivning er henlagt til afgørelse i Landsskatteretten.

Landsskatteretten består af en retspræsident, et antal retsformænd, 30 eksterne retsmedlemmer og 4 særligt motorsagkyndige retsmedlemmer. Retspræsidenten og retsformændene skal have bestået juridisk kandidateksamen. Retspræsidenten deltager som retsmedlem og er samtidig øverste ansvarlige for Landsskatterettens sekretariat. Af de 30 eksterne retsmedlemmer vælger Folketinget 11, og skatteministeren udnævner 19, hvoraf mindst 11 skal være mere ved domstolene, og mindst én skal være repræsentant for henholdsvis erhvervslivet og lønmodtagerne. De 4 særligt motorsagkyndige retsmedlemmer udnævnes ligeledes af skatteministeren, og af disse medlemmer skal 2 repræsentere bilbranchen og 2 repræsentere Trafikstyrelsen. Et retsmedlem, der har været fraværende i en samlet periode på over 6 måneder, ophører med at være medlem i Landsskatteretten, hvis der ikke er meddelt orlov.

Afgørelser i Landsskatteretten træffes enten af retsmedlemmer efter indstilling fra Landsskatterettens sekretariat (nævnsager) eller af sekretariatet uden medvirken af retsmedlemmer (kontorsager). Alle sager, der ikke positivt er defineret som kontorsager, skal afgøres som nævnsager, der i hovedsagen består af klager over en ankenævnsafgørelse, klager over en afgørelse truffet af Skatterådet eller af klager over afgørelser truffet af SKAT om told, afgift eller skatteansættelser af juridiske personer.

I en nævnsag skal mindst 3 retsmedlemmer deltage i afgørelsen. Af disse mindst 3 skal mindst én være retspræsidenten eller en retsformand, og mindst 2 skal være valgt af Folketinget eller udnævnt af skatteministeren. Retspræsidenten er bemyndiget til ved bekendtgørelse at fastsætte, hvilke sager der som kontorsager kan afgøres af Landsskatterettens sekretariat. Kontorsagerne er karakteriseret ved at være afgørelser truffet af SKAT af inddrivelsesmæssig karakter, af bevillingsmæssig karakter eller af enkel karakter. Som følge af kontorsagerens indhold er SKATs afgørelse i disse sager ikke omfattet af kravene i skatteforvaltningslovens § 19, stk. 1-3, til sagsfremstilling, men Landsskatteretten kan

dog anmode SKAT om at udarbejde sagsfremstilling. Retspræsidenten kan, hvis særlige omstændigheder taler for det, bestemme, at en kontorsag alligevel skal afgøres som en nævnssag.

Sagsbehandlingen i Landsskatterettens er i hovedsagen nærmere beskrevet i forretningsordenen for Landsskatteretten, bortset fra at der i skatteforvaltningslovens §§ 43-47 findes regler om bl.a. klagerens ret til mundtlig forhandling, pligt til at oplyse om eventuel dissens ved afgørelser, betingelserne for genoptagelse og adgangen til at kræve syn og skøn.

3.2.2. Lovforslaget

Der foreslås følgende ændringer:

- Ankenævnernes afgørelser foreslås ikke længere at skulle kunne påklages til Landsskatteretten.
- Sager af de typer, som kan behandles af ankenævnene, foreslås at skulle visiteres til Landsskatteretten, hvis de er af principiel karakter, og sager kan visiteres til Landsskatteretten, hvis de hænger sammen med andre sager, der allerede verserer ved eller samtidigt visiteres til Landsskatteretten.
- Klageren foreslås at kunne vælge, at sager, der visiteres til et skatte- eller vurderingsankenævn, i stedet skal behandles af Landsskatteretten.
- Sekretariatsfunktionen i Landsskatteretten foreslås at blive flyttet til den foreslåede nye myndighed skatteankesforvaltningen, og i konsekvens heraf foreslås den ændring, at de hidtidige kontorsager i Landsskatteretten i stedet for skal afgøres af skatteankesforvaltningen, medmindre sagen måtte være principiel og derfor skal behandles af Landsskatteretten, eller sagen visiteres til Landsskatteretten, fordi den hænger sammen med andre sager, der allerede verserer eller samtidig visiteres til Landsskatteretten.
- Som led i harmoniseringen af reglerne om indgivelse af klage foreslås det, at alle klager indgives til skatteankesforvaltningen, jf. afsnit 3.4.2.

Visitering af principielle sager til behandling og afgørelse i Landsskatteretten foreslås at skulle ske efter kriterierne i skatteforvaltningslovens § 21, stk. 4, nr. 1-5, og det foreslås, at det er den nyoprettede myndighed skatteankesforvaltningen, der foretager visiteringen.

Som nævnt i afsnit 3.2.1 deltager retspræsidenten som retsmedlem i Landsskatteretten og er samtidig øverste ansvarlige for Landsskatterettens sekretariat. Som følge af, at skatteankesforvaltningen foreslås at skulle varetage sekretariatsbetjeningen af Landsskatteretten, vil den øverste ansvarlige for Landsskatterettens sekretariat efter forslaget være direktøren for skatteankesforvaltningen. Dermed vil retspræsidentens opgave som øverste ansvarlige for sekretariatet bortfalde. Det foreslås derfor, at titlen retspræsident udgår. Derimod opretholdes posterne som retsformænd, og der indføres en post som ledende retsformand. Dennes opgaver vil ud over at skulle fungere som retsformand være at skulle løse en række koordinerende opgaver og lignende, svarende

til nogle af de opgaver, som i dag udføres af retspræsidenten.

Skatteankesforvaltningens varetagelse af sekretariatsbetjeningen af Landsskatteretten indebærer, at alle sager i Landsskatteretten vil blive afgjort som nævnssager. Det vil sige ved deltagelse af retsmedlemmer, fordi de hidtidige kontorsager i Landsskatteretten skal afgøres af skatteankesforvaltningen som endelig administrativ klageinstans.

Endelig foreslås en række justeringer af sagbehandlingsreglerne og afgørelsesreglerne med henblik på, at reglerne for skatteankesforvaltningen, ankenævnene og Landsskatteretten gøres så ensartede som muligt dog under hensyntagen til instansernes forskellige sammensætning.

3.3. Sekretariatsbetjeningen af Landsskatteretten og ankenævnene

3.3.1. Gældende ret

Sekretariatsbetjeningen af skatte-, vurderings- og motorankenævnene varetages af SKAT, der i henhold til skatteforvaltningslovens § 10, stk. 7, har pligt til organisatorisk at adskille sekretariatsbetjeningen fra den øvrige told- og skatteforvaltning. SKATs sekretariatsbetjening af ankenævnene er organiseret som et koordinerende ankecenter med 9 regionale filialer.

I Landsskatteretten er sekretariatsfunktionen en integreret del af Landsskatteretten, der som myndighed er sagligt uafhængig i forhold til Skatteministeriet. Landsskatterettens præsident er således samtidig både en del af afgørelseskollegiet, der består af retsmedlemmerne, og øverste ansvarlige for sekretariatsfunktionen. I nævnssagerne træffes afgørelsen af retsmedlemmer efter indstilling fra sekretariatet. Retspræsidenten kan dog bestemme, at en ansat i sekretariatet kan deltage i en nævnssag med samme beføjelser som en retsformand. I kontorsagerne træffes afgørelse udelukkende af sekretariatet. Om kontorsagerens art henvises nærmere til afsnit 3.2.1.

3.3.2. Lovforslaget

Som konsekvens af, at der foreslås en klagestruktur med kun én klageinstans, hvor sagerne efter deres art og indhold fordeles mellem Landsskatteretten og ankenævnene, foreslås det at etablere ét fælles klagesekretariat i form af en nyoprettet myndighed, skatteankesforvaltningen, der kan oprette regionale afdelinger.

Skatteankesforvaltningen organiseres under Skatteministeriet tilsvarende Landsskatteretten, ankenævnene, Skatterådet og spillemyndigheden og skal være sagligt uafhængig i forhold til Skatteministeriet. Dermed bortfalder SKATs opgave med at sekretariatsbetjene ankenævnene, og Landsskatteretten ændres til at blive en ren afgørelsesmyndighed på samme måde som ankenævnene. Et sådant fælles sekretariat vil give mulighed for bedre ressourcenyttelse i sagsforberedelsen, eksempelvis ved specialisering, og vil dermed sikre større kvalitet og ensartethed i afgørelserne.

Ud over den generelle sekretariatsfunktion foreslås yderligere 2 særlige beføjelser henlagt til skatteankesforvaltningen, nemlig at skatteankesforvaltningen skal foretage visitering af sager til Landsskatteretten, jf. afsnit 3.1.2 og 3.2.2, og får kompetencen til at træffe afgørelse i de tidligere kontorsager i Landsskatteretten, medmindre sagen visiteres til Landsskatteretten, fordi den anses for at være principiel eller hænger sammen med andre sager, der allerede verserer ved eller samtidigt visiteres til Landsskatteretten. Om kontorsagernes art henvises nærmere til afsnit 3.2.1. Hvis det efterfølgende viser sig, at sagen skulle eller kunne have været visiteret til en anden myndighed, der fremkommer nye oplysninger, eller omstændighederne ændres, så sagen nu kan eller skal visiteres til en anden myndighed, foreslås det at give skatteankesforvaltningen adgang til at ændre visiteringen, indtil der måtte blive truffet afgørelse i sagen, idet der dog ikke kan ske omvisitering til et skatte- eller vurderingsankenævn, hvis klageren har valgt, at sagen skal behandles af Landsskatteretten. Skatteankesforvaltningens afgørelser i sager, hvor det er skatteankesforvaltningen, der har kompetencen til at træffe afgørelse, vil lige som afgørelser truffet af Landsskatteretten og ankenævnene ikke kunne påklages til anden administrativ myndighed.

Kompetencen til at bestemme, at en ansat i sekretariatet kan deltage i en nævnssag med samme beføjelser som en retsformand, foreslås at tilfalde den ledende retsformand efter indstilling fra skatteankesforvaltningen, og som følge af forslaget om, at denne myndighed overtager sekretariatsbetjeningen af Landsskatteretten, foreslås det, at det er ansatte i skatteankesforvaltningen, der kan udpeges til at deltage i nævnssager med samme kompetence som retsformænd.

Den nærmere regulering af skatteankesforvaltningens sagsbehandling foreslås at blive fastlagt af skatteministeren i en bekendtgørelse.

3.4. Indgivelse af klage

3.4.1. Gældende ret

Klage til Landsskatteretten skal indgives til Landsskatteretten, der underretter den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, ligesom Landsskatteretten anmoder om indsendelse af det materiale, der har dannet grundlag for afgørelsen. Hvis klageren har fremført nye oplysninger, kan Landsskatteretten anmode afgørelsesmyndigheden om en udtalelse herom. I tilfælde, hvor der ikke tidligere er udarbejdet sagsfremstilling, kan Landsskatteretten endvidere anmode SKAT om at udarbejde en sagsfremstilling og sende denne i høring hos klageren. Det kan f.eks. være aktuelt, hvis klageren har fravalgt klagebehandling i skatteankenævnet, eller hvis klagen vedrører et bindende svar afgivet af SKAT, eller hvis der er tale om en sag, der skal behandles som kontorsag i Landsskatteretten.

Om klage til Landsskatteretten i inddrivelsessager gælder særligt, at klagen skal indgives til SKAT, der dermed får mulighed for at genoptage og afslutte sagen, hvis klageren er enig. I andre tilfælde sender SKAT klagen videre til behandling i Landsskatteretten med en udtalelse om klagen.

Klage til skatteankenævnet indgives til skatteankenævnet, der skal indhente en udtalelse om klagen hos SKAT. SKAT skal afgive udtalelsen inden 14 dage. Hvis det i forbindelse med afgivelse af udtalelsen konstateres, at klagesagen kan afsluttes i enighed med klageren, kan SKAT genoptage og afslutte sagen, når klageren er enig deri. Om klage over årsopgørelsen, hvor klageren ikke tidligere har modtaget særskilt underretning om ansættelsen, gælder særligt, at klage skal indgives til SKAT, der kan genoptage og afslutte sagen, hvis der kan gives klageren fuldt medhold. I andre tilfælde videresender SKAT klagen til behandling i skatteankenævnet eller Landsskatteretten med en udtalelse om klagen.

Klage til et vurderings- eller motorankenævn skal indgives til SKAT, der kan genoptage og afslutte sagen, hvis klageren er enig. I andre tilfælde skal SKAT videresende klagen til behandling i henholdsvis vurderings- eller motorankenævnet med en udtalelse om klagen.

3.4.2. Lovforslaget

Med henblik på at effektivisere klageforløbet foreslås det, at klage i alle tilfælde skal indgives til skatteankesforvaltningen. Skatteankesforvaltningen eller den myndighed, der visiteres til at træffe afgørelse, kan anmode den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, om en udtalelse. Den myndighed, der anmoder om udtalelsen, fastsætter en frist for denne. Det foreslås, at afgørelsesmyndigheden i tilknytning til anmodningen om afgivelse af en udtalelse i alle klagesager får beføjelse til at genoptage og ændre en påklaget afgørelse, hvis der er grundlag for at give klageren fuldt medhold. Der findes imidlertid sagsområder, der er karakteriseret ved, at afgørelserne i 1. instans er helt eller delvist maskinelt dannede. I disse tilfælde vil det altid være relevant at indhente en udtalelse hos afgørelsesmyndigheden, ligesom der vil være et særligt behov for sagsbehandling af klagen, inden klagemyndigheden indleder sin behandling af sagen. Som følge heraf er der endvidere behov for at give afgørelsesmyndigheden en udvidet beføjelse til at ændre en påklaget afgørelse i forbindelse med, at afgørelsesmyndigheden anmodes om at afgive udtalelse til klagen.

Det foreslås derfor, at i de tilfælde, hvor klage efter de hidtidige regler har skullet indgives til SKAT, skal SKAT tillægges beføjelse til at ændre den påklagede afgørelse, uanset at SKAT ikke vil give fuldt medhold, hvis klageren er enig i ændringen. Denne udvidede ændringsbeføjelse for afgørelsesmyndigheden vil således gælde for klagebehandling af vurderings-, motor- og inddrivelsessager samt for klagebehandling af årsopgørelser, medmindre klageren tidligere har modtaget særskilt underretning om ansættelsen, og klagen omfatter forhold deri.

Uanset om skatteankesforvaltningen har udnyttet adgangen til at anmode afgørelsesmyndigheden om en udtalelse eller ej, er der ikke noget til hinder for, at et ankenævn eller Landsskatteretten efterfølgende vælger at udnytte denne adgang.

Ved den foreslåede fremgangsmåde opnås den effektivisering, at alle klager skal indgives til én og samme myndighed samtidigt med, at der skabes mulighed for en hurtig afslut-

ning af sagen i tilfælde, hvor klagebehandling viser sig at være overflødig, f.eks. fordi en maskinelt baseret afgørelse har været baseret på forkert faktum, eller fordi klager nu har fremskaffet manglende dokumentation eller har givet en bedre eller mere uddybende beskrivelse af omstændighederne i sagen.

3.5. Klagegebyr

3.5.1. Gældende ret

Klager til et skatte-, vurderings- eller motorankenævn er efter gældende regler fritaget for pligt til at betale klagegebyr.

Ved klage til Landsskatteretten skal der betales klagegebyr, bortset fra sager, der afgøres uden deltagelse af retsmedlemmer (kontorsagerne), og bortset fra klage over afgørelser truffet af et motorankenævn. Gebyrets størrelse udgør et grundbeløb på 800 kr., der reguleres efter personskattelovens § 20. Klagegebyret betales tilbage til klageren, hvis klageren får helt eller delvist medhold i klagen ved Landsskatteretten eller ved domstolene, medmindre der er tale om, at klageren har indbragt klagen for domstolene som en følge af, at sagsbehandlingen i Landsskatteretten ikke er afsluttet efter 6 måneders forløb. Klagegebyret tilbagebetales ligeledes, hvis Landsskatteretten afviser klagen, eller hvis en klagesag i Landsskatteretten kan afsluttes, fordi SKAT har imødekommet en genoptagelsesansøgning i anledning af underkendelse af hidtidig praksis. Derimod tilbagebetales gebyret ikke, hvis klageren selv tilbagekalder klagen, medmindre tilbagekaldelsen er en følge af, at sagen er blevet genoptaget af den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse.

3.5.2. Lovforslaget

Baggrunden for at have regler om pligt til at betale klagegebyr er især at forebygge klager af bagatelagtig karakter.

Da den foreslåede klagestruktur med kun én klageinstans er ensbetydende med, at alle klagesager skal behandles på samme niveau, er dette en yderligere anledning til, at det nu foreslås, at der indføres klagegebyr i alle klagesager på Skatteministeriets område, bortset fra enkelte sagstyper, hvor sagen efter sin art bør være undtaget fra pligten til at betale klagegebyr, nemlig klage i sager om inddrivelse og i sager om aktindsigt efter offentlighedsloven eller forvaltningsloven.

Under hensyn til, at reglerne om klagegebyr, bortset fra de nævnte undtagelser, skal gælde i alle andre klagesager, foreslås gebyret fastsat til et grundbeløb på kr. 300, der reguleres efter personskattelovens § 20. Efter de gældende regler er klagegebyret ved klage til Landsskatteretten på 800 kr., som ligeledes reguleres efter personskattelovens § 20. Det foreslåede gebyr svarer beløbsmæssigt til gebyret for anmodning om bindende svar, hvor baggrunden for gebyret ligeledes er at forebygge bagatelagte anmodninger.

Der foreslås ikke i øvrigt ændringer vedrørende indbetaling og tilbagebetaling af klagegebyr i forhold til de ekssi-

sterende regler om pligten til at betale gebyr ved klage til Landsskatteretten.

3.6. Omkostningsgodtgørelse

3.6.1. Gældende ret

Fysiske og juridiske personer, herunder dødsboer, er berettiget til omkostningsgodtgørelse for udgifter til sagkyndig bistand m.v. i forbindelse med klage- og domstolssager om skat, told og afgift. Derimod er skattepligtige selskaber og fonde ikke berettiget til omkostningsgodtgørelse.

For så vidt angår klagebehandling i skatte-, vurderings- og motorankenævne gælder, at der ydes omkostningsgodtgørelse i sager i skatteankenævne, men ikke i sager i vurderings- og motorankenævne.

Om klagebehandling i Landsskatteretten gælder særligt, at der ydes omkostningsgodtgørelse i alle sager, bortset fra inddrivelsessager og bortset fra kontorsager, der drejer sig om told, afgift, arbejdsgiverkontrol og registrering af køretøjer. Dog kan der ydes omkostningsgodtgørelse i kontorsager, der drejer sig om hæftelse i arbejdsgiverkontrollsager.

3.6.2. Lovforslaget

Reglerne om omkostningsgodtgørelse til sagkyndig bistand m.v. i klage- og domstolssager foreslås uændret videreført, bortset fra enkelte konsekvenser som følge af forslaget om oprettelse af den nye myndighed skatteankesforvaltningen.

Uanset at reglerne om omkostningsgodtgørelse ikke foreslås ændret, vil den foreslåede ændring af klagestrukturen med kun én klageinstans betyde den realitetsændring, at der i modsætning til nu bliver ydet omkostningsgodtgørelse i de sager, som efter gældende regler skal afgøres i vurderings- eller motorankenævne, men fremover skal afgøres i Landsskatteretten fordi de anses for principielle eller hænger sammen med andre sager, der allerede verserer ved eller samtidigt visiteres til Landsskatteretten. Tilsvarende vil gælde for sager som kan behandles af et vurderingsankenævn, men som efter klagerens valg skal behandles af Landsskatteretten.

3.7. Ændringer som følge af idriftsættelsen af Ét Fælles Inddrivelsessystem

3.7.1. Gældende ret

Når Ét Fælles Inddrivelsessystem (EFI) sættes i drift, hvilket forventes at ske den 1. september 2013, skal §§ 4-7 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige samtidig træde i kraft ved skatteministerens bestemmelse. § 5 omhandler den inddrivelsesrente, der – med undtagelse af bøder – skal tilskrives fordringer fra den 1. i måneden efter modtagelsen hos SKAT. Indtil den 1. i måneden efter fordringens modtagelse hos SKAT beregner fordringshaver selv eventuelle opkrævningsrenter.

Bestemmelsen i § 5 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige er udtryk for en harmonisering af rentereglerne som

følge af system- og forenklingshensyn. Inddrivelsesrenten er en simpel rente, hvorfor der ikke må beregnes rentes rente, medmindre andet følger af anden lovgivning, jf. ovennævnte lovs § 1, stk. 3, 1. pkt.

Bestemmelsen i § 5, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige forudsætter som følge af forbuddet mod rentes rente, at fordringshaveren i forbindelse med oversendelsen til SKAT har foretaget en opdeling af sin fordring i hovedstol, renter og gebyrer.

Det har imidlertid vist sig, at en række fordringer ved oversendelsen til inddrivelse hos SKAT ikke har været opdelt i hovedstol, renter og gebyrer.

Når fordringer i dag oversendes til inddrivelse i SKAT, administreres de fortsat af fordringshaveren, som løbende kan opdatere fordringen med eventuelle yderligere opkrævningsrenter og gebyrer. Såfremt der i inddrivelsesprocessen opstår spørgsmål eller indsigelser om fordringens sammensætning af betydning for inddrivelsen, bliver disse sendt til fordringshaveren. Om fornødent bliver fordringen returneret til fordringshaveren.

EFI bygger på en ændret rentetilskrivningsmodel, som skal håndteres fra idriftsættelsen af EFI. Dette kræver en konsekvent og præcis opsplitning af alle oplysninger, herunder om hovedstol, renter og gebyrer, for at opnå den forudsatte forenklede håndtering.

I arbejdet med konverteringen af de fordringer, der allerede er sendt til inddrivelse, gør SKAT i samarbejde med fordringshaverne alt, hvad der er teknisk og administrativt muligt, for at adskille hovedstol, renter og gebyrer. Det er imidlertid sent i denne proces konstateret, at det ikke er muligt at løse alle problemer, hvorfor der er behov for en lovgivningsmæssig løsning.

De fordringstyper, hvor sammenblanding er sket, består af kommunale krav på bl.a. ejendomsskatter, boligstøttelån, daginstitutionsrestancer, krav vedrørende kontanthjælp m.v. og kommunalt opkrævede parkeringsafgifter.

3.7.2. Lovforslaget

Med forslaget bemyndiges skatteministeren til at bestemme, at fordringer, der inden ikrafttrædelsen af § 5, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige er modtaget hos SKAT uden den nødvendige særskilte angivelse af hovedstol, renter og gebyrer, fritages for tilskrivningen af inddrivelsesrenter efter § 5, stk. 1. Hvis fordringshaveren inden for seks måneder fra datoen for ikrafttrædelsen af stk. 1, der forudsættes sat i kraft samtidig med idriftsættelsen af EFI, meddeler SKAT de manglende oplysninger om hovedstol, renter og gebyrer, vil inddrivelsesrenter blive tilskrevet fra den dato, hvor disse nødvendige oplysninger modtages. Der er således tale om en suspension af beregningen af inddrivelsesrenter.

Har fordringshaveren ikke inden for de seks måneder meddelt SKAT disse oplysninger, vil suspensionen være permanent, og der vil ikke blive tilskrevet inddrivelsesrenter, medmindre fordringshaveren tilbagekalder fordringen og atter sender den til inddrivelse hos SKAT med angivelse

af hovedstol, renter og gebyrer, hvorefter inddrivelsesrenter tilskrives i overensstemmelse med § 5, stk. 1. Tilbagekaldes fordringen, mister den dog den plads i dækningsrækkefølgen, jf. § 4, stk. 2, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, som den opnåede ved første oversendelse til inddrivelse.

I forbindelse med en suspension af beregningen af inddrivelsesrenter vil fordringshaveren ikke i stedet kunne beregne eventuelle opkrævningsrenter. Ønsker fordringshaveren sådanne opkrævningsrenter, må fordringen tilbagekaldes fra SKAT.

Med forslaget vil skatteministeren i en bekendtgørelse kunne fastlægge de nærmere betingelser for en rentefritagelse for sammenblandede fordringer frem for returnering af disse til fordringshaverne.

Fordringshaveren kan med den nuværende lovgivning vælge selv at tilbagekalde en fordring, der er sendt til SKAT, hvis fordringshaveren enten ønsker at tillade afdragsvis betaling eller henstand med betalingen eller ønsker at udnytte en modregningsadgang. Dette ændres der ikke på.

Skatteministeren vil med bemyndigelsen kunne bestemme, at den sammenblandede fordring tilbagesendes til fordringshaveren, medmindre denne tiltræder, at der ikke beregnes inddrivelsesrenter af fordringen, indtil den manglende angivelse af hovedstol, renter og gebyrer er modtaget, for hvilken fristen vil være seks måneder fra idriftsættelsen af EFI.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Lovforslagets del om klagestrukturen har ingen umiddelbare konsekvenser for provenuet af skatter og afgifter. De økonomiske konsekvenser af de foreslåede ændringer vedrører Skatteministeriets budget, jf. bemærkningerne i afsnittet om administrative konsekvenser for det offentlige.

Med den del af lovforslaget, der vedrører idriftsættelsen af EFI, gives en bemyndigelse til at friholde fordringer for beregning af inddrivelsesrenter, hvor det ikke er muligt at adskille hovedstol, renter og gebyrer. Herved sikres, at der ikke uretmæssigt opkræves rentes rente af fordringerne. Forslaget omfatter alene fordringer opstået før idriftsættelsen af EFI.

Forslaget medfører et marginalt mindreprovenu, idet der gives afkald på indtægter i form af de inddrivelsesrenter, som ellers skulle være påløbet fordringerne. Dette mindreprovenu modsvarer i et vist omfang af lavere fradragsberettede renteudgifter.

Det er SKATs vurdering på baggrund af oplysninger fra kommunerne, at en fordringsmasse på i alt ca. 300 mio. kr. ikke vil kunne opsplittes i hovedstol, renter og gebyrer, når EFI efter planen idriftsættes den 1. september 2013. Af denne fordringsmasse forudsættes ca. 75 pct. efterfølgende at kunne opsplittes inden for fristen på seks måneder efter idriftsættelsen af EFI. Der må forventes at være fordringer, hvor en opsplitning enten ikke er mulig eller fravælges af fordringshaveren, fordi den administrative belastning ved at opsplutte fordringen overstiger renteindtægten.

På baggrund heraf skønnes lovforslaget at medføre et ubetydeligt mindreprovenu.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslagets del om klagestrukturen skønnes fuldt indfaset at medføre en mindreudgift til årsværk på ca. 20 mio. kr. årligt, og det forventes, at den fulde effekt vil kunne opnås i 2017.

Klagegebyret på 300 kr. forventes at medføre en årlig indtægt på ca. 1,5 mio. kr. Dette svarer til den årlige indtægt ved det nuværende klagegebyr på 800 kr. ved klage til Landsskatteretten, og dermed skønnes omlægningen af klagegebyrerne at være indtægtsmæssigt neutral. Udgifterne til omkostningsgodtgørelse til sagkyndig bistand i skattesager ved domstolene forventes at være på et uændret niveau. Forslaget skønnes ikke at have andre nævneværdige administrative konsekvenser.

Den del af lovforslaget, der vedrører idriftsættelsen af EFI, vil kunne medføre begrænsede administrative omkostninger for SKAT, som afholdes inden for SKATs nuværende økonomiske rammer.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget medfører ingen umiddelbare økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for erhvervslivet.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

12. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Ingen	Et ubetydeligt mindreprovenu.
Administrative konsekvenser for det offentlige	En mindreudgift på ca. 20 mio. kr. årligt. Den fulde effekt forventes at vil kunne opnås fra 2017.	Den del af lovforslaget, der vedrører idriftsættelsen af EFI, vil kunne medføre begrænsede administrative omkostninger for SKAT, som afholdes inden for SKATs nuværende økonomiske rammer.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

9. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Akademikernes Centralorganisation, Advokatrådet, AErådet, AgroSkat, ATP, Business Danmark, Cepos, Cevea, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Told & Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Den Danske Skatteborgerforening, DI, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, Finansrådet, FOA, FSR – danske revisorer, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Forsikring & Pension, Forvaltningshøjskolen, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen, Kommunernes Landsforening, Landbrug & Fødevarer, Landsorganisationen i Danmark, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, retssikkerhedschefen, SKAT, SRF Skattefaglig Forening, Videncentret for Landbrug, Vurderingsankenævnforeningen.

Den del af lovforslaget, der vedrører idriftsættelsen af EFI, dvs. lovforslagets § 2, nr. 1, § 14 og § 15, har ikke været i høring. Der gennemføres høring af ovenstående myndigheder og organisationer m.v. i forbindelse med lovforslagets fremsættelse.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at der indsættes et nyt kapitel i skatteforvaltningsloven, der beskriver den foreslåede nye skatteankeforvaltnings opgaver.

Som led i den foreslåede klagestruktur oprettes en myndighed, skatteankeforvaltningen. For så vidt angår denne myndigheds opgaver og dens rolle i den foreslåede nye klagestruktur henvises til gennemgangen heraf i de afsnittene 3.1.2, 3.2.2, 3.3.2 og 3.4.2 i de almindelige bemærkninger.

Opgaverne for skatteankeforvaltningen består efter den foreslåede nye § 4 a i skatteforvaltningsloven i:

- At modtage klagesager, som enten skal afgøres af skatteankeforvaltningen selv, et skatte-, vurderings- eller motorankenævn eller Landsskatteretten.
- At visitere de indkomne klagesager.
- At træffe afgørelse i de sager, der visiteres til skatteankeforvaltningen selv.
- At yde sekretariatsbistand til skatte-, vurderings- og motorankenævnene og Landsskatteretten.

Det foreslås endvidere i stk. 3, at skatteministeren fastsætter nærmere regler for behandlingen af klager i skatteankeforvaltningen. Dette skal ses i sammenhæng med, at ministeren har tilsvarende hjemmel til at fastsætte forretningsordener for skatte-, vurderings- og motorankenævnene samt Landsskatteretten. Forslaget giver således mulighed for at koordinere de nærmere regler om sagsforberedelse og afgørelser m.v. i henholdsvis ankenævnene og Landsskatteretten og i skatteankeforvaltningen. De gældende forretningsordener for ankenævnene og Landsskatteretten indeholder regler for sekretariaternes virke. Sekretariatsopgaverne foreslås at overgå til skatteankeforvaltningen. Dermed er der behov for at fastsætte nærmere regler for skatteankeforvaltningens behandling af klagesager. Reglerne vil tage udgangspunkt i de gældende regler for Landsskatterettens sekretariat men vil dog kunne afvige fra dette, herunder når det er nødvendigt i forhold til sekretariatsbetjeningen af ankenævnene.

Til nr. 2

Det foreslås at ophæve skatteforvaltningslovens § 5, stk. 2-5

Efter § 5, stk. 2, kan en klager vælge, at en klage, som kan indgives til skatteankenævnet, bortset fra klager om forsudsregistrering, i stedet skal indgives til Landsskatteretten. Reglen hænger sammen med, at i den nuværende klagestruktur kan en afgørelse fra skatteankenævnet påklages til Landsskatteretten. Reglen giver således mulighed for at springe første led, nemlig skatteankenævnsbehandlingen, over.

I den foreslåede nye bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, er det foreslået, at klageren kan vælge, at en sag, som er visiteret til et skatteankenævn, i stedet skal behandles af Landsskatteret-

ten. Denne regel giver således samme mulighed for at vælge at få sagen behandlet af Landsskatteretten fremfor skatteankenævnet, som den nugældende regel i § 5, stk. 2. Derfor foreslås § 5, stk. 2, ophævet.

Efter § 5, stk. 3, kan klageren efter at have indgivet en klage til et skatteankenævn vælge, at sagen i stedet skal påklages til Landsskatteretten. Det er dog en forudsætning, at skatteankenævnet endnu ikke har truffet afgørelse i sagen inden for 3 måneder efter, at klagen er modtaget.

Da klagesager efter forslaget kun kan behandles af én administrativ klageinstans og i øvrigt forberedes af samme myndighed, skatteankeforvaltningen, som sekretariat for såvel skatteankenævnene som Landsskatteretten, er det tidsbesparende hensyn, som ligger bag reglen, ikke relevant mere. Det foreslås derfor at ophæve reglen.

§ 5, stk. 4 og 5, indeholder en remonstrationsordning ved visse klager over årsopgørelsen, hvor klagen indgives til SKAT, som så kan foretage en vurdering af, om klagen giver anledning til genoptagelse, før klagen videresendes til skatteankenævnet. Efter den foreslåede nye § 35 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, indføres der en generel regel om, at klager skal indgives til skatteankeforvaltningen, som herefter kan anmode den myndighed, der har truffet afgørelse i sagen, om en udtalelse. Hvis den myndighed, der har afgjort sagen, finder anledning til at give fuldt medhold i klagen, foreslås det, at den kan genoptage og ændre afgørelsen, hvis klageren er enig deri. I en række sagstyper, der typisk helt eller delvist dannes maskinelt, kan der dog ske genoptagelse, uanset at der ikke gives fuldt medhold. Den særlige ordning for visse klager over årsopgørelser foreslås ophævet med henblik på at indføre en generel regel for alle klager.

De pågældende stykker foreslås erstattet af et nyt stk. 2 i bestemmelsen. Efter dette nye stykke skal sager af de typer, der er omfattet af opremsningen i skatteforvaltningslovens § 5 stk. 1, af sager, der skal afgøres af skatteankenævnene, i stedet for afgøres af Landsskatteretten, hvis det følger af de nye foreslåede bestemmelser i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 1, 2. eller 3. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 33.

Efter disse bestemmelser skal sager, der ellers er af en type, som efter skatteforvaltningslovens § 5, stk. 1, skal afgøres af et skatteankenævn, i stedet for afgøres af Landsskatteretten, hvis de er af principiel karakter, eller de kan visiteres til Landsskatteretten som følge af, at de hænger sammen med en anden sag, som afgøres af Landsskatteretten.

Desuden vil en sag efter forslaget skulle behandles af Landsskatteretten, hvis klageren vælger, dette efter det foreslåede § 35 b, stk. 5, i skatteforvaltningsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 33. Efter det foreslåede § 35 b, stk. 5, kan klageren vælge, at en sag, som skatteankeforvaltningen har visiteret til et skatte- eller vurderingsankenævn i stedet skal behandles af Landsskatteretten.

For så vidt angår det nærmere indhold af bestemmelserne i den foreslåede § 35 b, henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 33.

Til nr. 3

Det foreslås, at der indsættes et nyt stk. 2 i skatteforvaltningslovens § 6. Efter dette stykke skal sager af de typer, der er omfattet af opremsningen i skatteforvaltningslovens § 6 stk. 1, af sager, der skal afgøres af vurderingsankenævnene, i stedet for afgøres af Landsskatteretten, hvis det følger af de foreslåede nye bestemmelser i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 1, 2. eller 3. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 33.

Efter disse bestemmelser skal sager, der ellers er af en type, som efter skatteforvaltningslovens § 6, stk. 1, skal afgøres af et vurderingsankenævn i stedet for afgøres af Landsskatteretten, hvis de er af principiel karakter, eller de kan visiteres til Landsskatteretten som følge af, at de hænger sammen med en anden sag, som afgøres af Landsskatteretten.

Desuden vil en sag efter forslaget skulle behandles af Landsskatteretten, hvis klageren vælger, dette efter det foreslåede § 35 b, stk. 5, i skatteforvaltningsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 33. Efter det foreslåede § 35 b, stk. 5, kan klageren vælge, at en sag, som skatteankeforvaltningen har visiteret til et skatte- eller vurderingsankenævn i stedet skal behandles af Landsskatteretten.

For så vidt angår det nærmere indhold af bestemmelserne i den foreslåede § 35 b, henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 33.

Til nr. 4

Det foreslås, at der indsættes et nyt stk. 2 i skatteforvaltningslovens § 7. Efter dette stykke skal sager, der er omfattet af opremsningen i skatteforvaltningslovens § 7 stk. 1, af sager, der skal afgøres af motorankenævnene, i stedet for afgøres af Landsskatteretten, hvis det følger af de foreslåede nye bestemmelser i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 1, 2. eller 3. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 33.

Efter disse bestemmelser skal sager, der ellers er af en type, som efter skatteforvaltningslovens § 7, stk. 1, skal afgøres af et motorankenævn, i stedet for afgøres af Landsskatteretten, hvis de er af principiel karakter, eller de kan visiteres til Landsskatteretten som følge af, at de hænger sammen med en anden sag, som afgøres af Landsskatteretten.

For så vidt angår det nærmere indhold af bestemmelserne i den foreslåede § 35 b, henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 33.

Til nr. 5

Det foreslås at ophæve skatteforvaltningslovens § 10, stk. 7.

Efter dette stykke stiller SKAT sekretariatsbistand til rådighed for skatte-, vurderings- og motorankenævnene.

Den foreslåede ophævelse skyldes, at denne sekretariatsbistand efter lovforslaget fremover skal stilles til rådighed af skatteankeforvaltningen. Det fremgår af den foreslåede § 4 a, stk. 2, i skatteforvaltningsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Til nr. 6

Efter skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, nr. 1, kan Landsskatteretten afgøre klager over SKATs afgørelser, bortset fra afgørelser om forskudsregistrering.

Bestemmelsen foreslås ændret på to punkter.

For det første foreslås det, at begrænsningen i Landsskatterettens kompetence, for så vidt angår forskudsregistreringerne, udgår. Klager over forskudsregistreringer vil fortsat som udgangspunkt skulle behandles af skatteankenævnene efter skatteforvaltningslovens § 5, stk. 1, nr. 1. Imidlertid indeholder forslaget til en ny § 35 b, stk. 1, 2. og 3. pkt., i skatteforvaltningsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, regler om, at sager, der ellers er af en type, som efter skatteforvaltningslovens § 5, stk. 1, skal afgøres af et skatteankenævn, afgøres af Landsskatteretten i visse tilfælde. For så vidt angår det nærmere indhold af bestemmelserne i den foreslåede § 35 b henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 33. Endvidere kan klageren efter forslaget vælge, at en sag, som er visiteret til et skatteankenævn, i stedet skal behandles af Landsskatteretten. Det følger af det foreslåede § 35 b, stk. 5, i skatteforvaltningsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 33.

Der er ikke sådanne særlige hensyn, der tilsiger, at Landsskatteretten ikke i medfør af disse regler i den foreslåede § 35 b skal have mulighed for at træffe afgørelser i sager om forskudsregistrering, herunder f.eks. i sager af principiel betydning.

For det andet foreslås det, at Landsskatteretten ikke skal kunne træffe afgørelse i sager, når klagen afgøres af et skatte-, vurderings- eller motorankenævn eller af skatteankeforvaltningen. Det medfører følgende:

- Er der tale om en sag af de sagstyper, som efter skatteforvaltningslovens § 5, stk. 1, § 6, stk. 1, og § 7, stk. 1, skal behandles af et ankenævn, vil Landsskatteretten alene kunne behandle sagen, hvis den efter de foreslåede bestemmelser i § 35 b, stk. 1, 2. eller 3. pkt., skal behandles af Landsskatteretten, eller hvis klageren, for så vidt angår en sag, som er visiteret til et skatte- eller vurderingsankenævn, vælger at sagen i stedet skal behandles af Landsskatteretten, jf. det foreslåede § 35 b, stk. 5, i skatteforvaltningsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 33.
- Er der tale om en sag af de sagstyper, som efter regler udstedt i medfør af den foreslåede § 35 b, stk. 3, 1. pkt., skal behandles af skatteankeforvaltningen, skal sagen kun behandles af Landsskatteretten, hvis den er af principiel karakter, og den kan behandles til Landsskatteretten, hvis den hænger sammen med en anden sag, der allerede verserer ved eller samtidigt visiteres til Landsskatteretten, jf. således den foreslåede regel i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 33.
- Landsskatteretten træffer afgørelse i alle sager, som hverken er omfattet af ankenævnenes eller skatteankeforvaltningens kompetence. Det vil sige de sager om selskabsbeskatning, told, moms eller afgifter, bevillings- og dispensationssager og inddrivelsessager, der i dag alene kan påklages administrativt til Landsskatteretten, og som ikke behandles som kontorsager.

Til nr. 7

Efter skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, nr. 3-5, kan Landsskatteretten træffe afgørelser vedrørende klager over afgørelser truffet af skatteankenævnene (bortset fra i sager om forskudsregistrering) samt af vurderings- eller motorankenævnene.

Som det fremgår af afsnit 3.2.2. i de almindelige bemærkninger, foreslås det at ændre klagestrukturen, så ankenævnes afgørelser ikke længere skal kunne påklages til Landsskatteretten. Som følge heraf foreslås det at ophæve skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, nr. 3-5.

Til nr. 8

Der er tale om en konsekvensændring af en henvisning som følge af lovforslagets § 1, nr. 44.

Til nr. 9

Efter skatteforvaltningslovens § 11, stk. 3, afgør Landsskatteretten klager, der efter anden lovgivning er henlagt til Landsskatteretten.

Det foreslås, at denne regel ændres som følge af den foreslåede regel i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 33. Efter denne bestemmelse kan Landsskatterettens ledende retsformand fastsætte regler om, at visse nærmere typer afgørelser, som ellers ville skulle afgøres af Landsskatteretten, skal afgøres af skatteankeforvaltningen. Denne regel erstatter den gældende regel i skatteforvaltningslovens § 13, stk. 3, hvorefter retspræsidenten kan udstede regler om, at visse typer af Landsskatteretssager skal afgøres uden deltagelse af ordinære retsmedlemmer. Disse sager benævnes kontorsager.

Ændringen går ud på, at det anføres, at klager, som efter anden lovgivning er henlagt til Landsskatteretten, alene skal behandles af denne, hvis de ikke efter den foreslåede regel i skatteforvaltningslovens § 35, b, stk. 3, skal behandles af skatteankeforvaltningen.

Til nr. 10

Efter den gældende § 12, stk. 1, i skatteforvaltningsloven består Landsskatteretten af en retspræsident, et antal retsformænd, 30 andre medlemmer og 4 særligt motorsagkyndige medlemmer.

Retspræsidenten fungerer i dag dels som retsformand i Landsskatteretten, dels er retspræsidenten i skatteforvaltningsloven og Landsskatterettens forretningsorden (bekendtgørelse nr. 974 af 17. oktober 2005) tillagt en række særlige kompetencer, og dels har retspræsidenten rollen som øverste ansvarlige for Landsskatterettens sekretariat. Som følge af, at skatteankeforvaltningen foreslås at skulle varetage sekretariatsbetjeningen af Landsskatteretten, overtages den sidste af disse roller af direktøren for skatteankeforvaltningen. Det foreslås, at titlen retspræsident i Landsskatteretten afskaffes, og at der samtidig etableres en ny post som ledende retsformand.

Den ledende retsformand vil ud over at skulle fungere som retsformand skulle løse en række koordinerende opga-

ver og lignende, svarende til nogle af de opgaver, som i dag udføres af retspræsidenten, såsom:

- at stå for fordelingen af sagerne i Landsskatteretten,
- efter indstilling fra skatteankeforvaltningen at udpege de ansatte i skatteankeforvaltningen, som kan deltage i Landsskatteretten som retsformænd,
- efter inddragelse af skatteankeforvaltningen at fastsætte regler for, hvilke sager der skal behandles af Landsskatteretten, og hvilke der skal behandles af skatteankeforvaltningen som kontorsager,
- at kunne bemyndige kontorchefer i skatteankeforvaltningen til i visse sager at træffe visse afgørelser på landsskatterettens vegne, som f.eks. til at træffe afgørelse om afvisning af en klage eller afgørelse om genoptagelse efter den foreslåede § 13, stk. 3, i skatteforvaltningsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 13, og
- andre lignende opgaver, som tildeles vedkommende i forretningsordenen for Landsskatteretten.

Da opgaverne ikke er de samme, som de opgaver retspræsidenten har i dag, foreslås det, at titlen ændres til ledende retsformand.

Til nr. 11

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 10.

Til nr. 12

Efter skatteforvaltningslovens § 12, stk. 4, udnævner skatteministeren 4 særligt motorsagkyndige retsmedlemmer til Landsskatteretten. 2 af disse skal efter bestemmelsen repræsentere Færdselsstyrelsen.

Færdselsstyrelsens opgaver er overgået til Trafikstyrelsen, og som konsekvens heraf foreslås det, at disse to medlemmer skal repræsentere Trafikstyrelsen.

Til nr. 13

Det foreslås at nyaffatte skatteforvaltningslovens § 13, stk. 1, 2 og 4, og at ophæve § 13, stk. 3.

De foreslåede ændringer af § 13, stk. 1, 2 og 4, er nødvendiggjort af, at det under lovforslagets § 1, nr. 10, er foreslået, at titlen retspræsident i Landsskatteretten afskaffes.

§ 13, stk. 1, omhandler, hvorledes Landsskatteretten træffer sine afgørelser. Det foreslås, at der som efter de gældende regler skal deltage mindst tre retsmedlemmer i Landsskatterettens afgørelser. Det foreslås endvidere som efter de gældende regler, at mindst én af disse skal være en retsformand, og mindst 2 skal være valgt af Folketinget eller udnævnt af skatteministeren efter § 12, stk. 3. Efter de gældende regler kan retspræsidenten deltage i stedet for en retsformand. Denne regel foreslås af udgå som følge af, at titlen som retspræsident i Landsskatteretten foreslås afskaffet. Den retsformand, som deltager i afgørelsen, kan efter forslaget være den ledende retsformand.

I tilfælde af stemmelighed foreslås det, at det er den ledende retsformands stemme, der er afgørende. Deltager denne ikke, er retsformandens stemme afgørende ved stemme-

lighed. Hvis der deltager flere retsformænd, hvoraf ingen er den ledende retsformand, foreslås det, at den retsformand, som har længst anciennitet, skal have den afgørende stemme. Dette svarer til de gældende regler, idet retspræsidentens stemmes afgørende karakter ved stemmelighed efter forslaget overtages af den ledende retsformands stemme.

I sager, som vedrører registreringsafgiftsloven, foreslås det, at der – i lighed med gældende regler – skal deltage mindst 3 retsmedlemmer. Heraf skal mindst én være en retsformand, mens mindst 2 skal være særligt motorsagkyndige medlemmer, der er udnævnt af skatteministeren efter skatteforvaltningslovens § 12, stk. 4. I afgørelsen indgår således både juridisk og motorsagkyndig ekspertise. Efter de gældende regler kan retspræsidenten deltage i stedet for en retsformand. Denne regel foreslås af udgå som følge af, at titlen som retspræsident i Landsskatteretten foreslås afskaffet. Den retsformand, som deltager i afgørelsen, kan efter forslaget være den ledende retsformand.

Efter det gældende § 13, stk. 2, kan retspræsidenten bestemme, at en kontorchef eller en fuldmægtig i Landsskatteretten skal deltage i afgørelsen. Vedkommende har da samme beføjelser som en retsformand.

Som følge af, at sekretariatsbetjeningen af Landsskatteretten, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås overtaget af den nye skatteankeforvaltning, og som følge af, at titlen som retspræsident foreslås afskaffet og erstattet af en titel som ledende retsformand, foreslås det, at retspræsidentens kompetence efter denne regel overføres til den ledende retsformand, dog således at udpegningen skal ske efter indstilling fra skatteankeforvaltningen. Det foreslås endvidere, at de, der kan udpeges til at deltage i afgørelsen af en klagesag, skal være kontorchefer og andre ansatte i skatteankeforvaltningen. Når ordet fuldmægtig erstattes med ordet andre ansatte, er det for at præcisere, at ansatte beskæftiget med sagsbehandling, uanset om deres titel er fuldmægtig, specialkonsulent, chefkonsulent eller andet, vil kunne udpeges. Der stilles som i den gældende formulering ikke krav til den uddannelse, den pågældende ansatte har.

Endelig foreslås det at videreføre den gældende regel om, at hvis voteringen ikke er enstemmig, overgår klagen dog til behandling, hvor en retsformand deltager.

Det foreslåede § 13, stk. 3, svarer til det gældende stk. 4. Efter den gældende regel kan afgørelser i Landsskatteretten om afvisning af en indkommen klage eller afgørelser om genoptagelser af en påkendt klage træffes af retspræsidenten, en retsformand eller af en kontorchef i Landsskatteretten.

Det foreslås for det første, at angivelsen af, at retspræsidenten kan træffe afgørelsen, udgår af bestemmelsen. Afgørelsen kan efter forslaget fortsat træffes af en retsformand, herunder den ledende retsformand. Som følge af, at sekretariatsbetjeningen af Landsskatteretten foreslås overtaget af den nye skatteankeforvaltning, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås det for det andet, at afgørelsen i stedet for at kunne træffes af en kontorchef i Landsskatteretten skal kunne træffes af en kontorchef i skatteankeforvaltningen. Da afgørel-

sen foretages på Landsskatterettens vegne foreslås det dog, at en kontorchef i ankeforvaltningen alene kan træffe afgørelsen efter bemyndigelse fra den ledende retsformand.

Det foreslås for det tredje, at henvisningen til skatteforvaltningslovens § 46 i det pågældende stykke ændres til en henvisning til den foreslåede § 35 g i skatteforvaltningsloven. Dette er en konsekvens af, at § 46 efter lovforslaget erstattes af den foreslåede nye § 35 g i skatteforvaltningsloven, jf. lovforslagets § 1, stk. 33.

Det foreslås, at skatteforvaltningslovens § 13, stk. 3, ophæves. Bestemmelsen giver mulighed for, at retspræsidenten kan fastsætte regler om, at visse sagstyper skal afgøres uden deltagelse af ordinære retsmedlemmer. Disse sager afgøres så af Landsskatterettens sekretariat. Sagerne kaldes kontorsager.

Som følge af, at sekretariatsbetjeningen af Landsskatteretten foreslås overtaget af den nye skatteankeforvaltning, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås den pågældende bestemmelse erstattet af en ny bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, hvorefter den ledende retsformand efter inddragelse af skatteankeforvaltningen kan udstede regler om, at visse sagstyper, som ellers skal afgøres af Landsskatteretten, skal afgøres af skatteankeforvaltningen. Det henvises til den nærmere beskrivelse af dette forslag i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 33.

Til nr. 14

Efter skatteforvaltningslovens § 14, stk. 1, nr. 2, kan SKAT, med undtagelse af visse genoptagelsessituationer, ikke træffe afgørelse i en sag, hvis Skatterådet, Landsskatteretten, et skatteankenævn, et vurderingsankenævn eller et motorankenævn har taget stilling til sagen. De genoptagelsessituationer, hvor SKAT kan træffe afgørelse, selv om en af de andre myndigheder har taget stilling til sagen, er ved genoptagelse efter skatteforvaltningslovens § 27, stk. 3, og § 32, stk. 3, af skatteansættelser og vurderinger, når der foreligger grunde, som kan begrunde ekstraordinær genoptagelse.

Det foreslås, at SKAT – med den samme modifikation – heller ikke skal kunne træffe afgørelse i en sag, hvis skatteankeforvaltningen har taget stilling til sagen. Forslaget fører til, at skatteankeforvaltningens afgørelser i klagesager får samme status i forhold til SKATs adgang til senere at træffe afgørelse i sagen, som de andre klagemyndigheders og Skatterådets afgørelser.

Der er desuden med lovforslagets § 1, nr. 27, foreslået indsat en regel i skatteforvaltningslovens § 32 a, stk. 3, om at SKAT kan genoptage en afgørelse om registrering af et køretøj, selv om Skatterådet, skatteankeforvaltningen eller Landsskatteretten tidligere har truffet afgørelse vedrørende samme forhold, hvis der foreligger en genoptagelsesgrund, som efter skatteforvaltningslovens § 32 a, stk. 1, kan begrunde ændring uden for de normale frister, og den skattepligtige ikke udtaler sig mod ændringen. Det foreslås derfor, at henvisningerne til skatteforvaltningslovens § 27, stk. 3,

og § 32, stk. 3, i skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, nr. 2, udvides med en henvisning til den foreslåede § 32 a, stk. 3.

Til nr. 15

Efter skatteforvaltningslovens § 14, stk. 1, nr. 4, kan Skatterådet ikke træffe afgørelse i en sag, hvis Landsskatteretten har taget stilling til sagen. Bestemmelsen foreslås ændret, så dette også gælder, hvis skatteankeforvaltningen har taget stilling til sagen.

Forslaget skyldes, at de sager, hvor skatteankeforvaltningen træffer afgørelse, er sager, som hidtil har været behandlet som kontorsager af Landsskatterettens sekretariat. Da det således efter de gældende regler er Landsskatteretten, der træffer afgørelsen, er Skatterådet efter de gældende regler afskåret fra senere at træffe afgørelse i samme sag. Det foreslås således, at Skatterådet fortsat skal være afskåret fra at tage stilling til de pågældende sager.

Til nr. 16

Det foreslås at tilpasse skatteforvaltningslovens § 14, stk. 2, dels som følge af forslaget om etableringen af skatteankeforvaltningen, dels som følge af, at spillemyndigheden er blevet udskilt fra SKAT som en særskilt styrelse på Skatteministeriets område.

Efter § 14, stk. 2, kan skatteministeren bestemme, at told- og skatteforvaltningens afgørelser ikke kan påklages til anden administrativ myndighed. Skatteministeren kan desuden fastsætte regler om retten til at klage over told- og skatteforvaltningens afgørelser i personalesager, herunder fastsætte regler om tidsfrister for indgivelse af sådanne klage.

Det foreslås, at skatteministeren får en tilsvarende mulighed for at fastsætte regler om, at spillemyndighedens afgørelser ikke kan påklages til anden administrativ myndighed. For så vidt angår skatteankeforvaltningen følger dette af den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 f, jf. lovforslagets § 1, nr. 33. Uden en sådan afskæring vil afgørelserne kunne påklages til Skatteministeriets departement. Her er der ikke den nødvendige ekspertise til at afgøre klagesagerne. Denne kompetence er i stedet placeret i klagemyndighederne på skatteområdet.

Det foreslås endvidere, at skatteministeren kan fastsætte regler om retten til at klage over spillemyndighedens og skatteankeforvaltningens afgørelser i personalesager, herunder at der kan fastsættes regler om tidsfrister for sådanne klager.

Den pågældende bemyndigelse er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 1294 af 13. december 2012 om klage, herunder i personalesager, og delegering af udnævnelses- og afskedigelseskompetence i Skatteministeriet.

Efter denne bekendtgørelse kan SKATs afgørelser ikke påklages til Skatteministeriets departement. Afgørelser truffet af SKAT i disciplinærsager kan dog påklages til Skatteministeriets departement, lige som at andre personalesager, hvor der er truffet afgørelse om uansøgt afsked, samt sager om aktindsigt i ansættelses- og personalesager kan påklages til Skatteministeriets departement. Afgørelser om uansøgt

afsked af tjenestemænd i lønramme 36 og derover kan dog ikke påklages til Skatteministeriets departement. Klage til Skatteministeriets departement over SKATs afgørelser efter bekendtgørelsen, med undtagelse af klage over afgørelser om aktindsigt, skal være modtaget i Skatteministeriets departement senest 3 måneder fra modtagelsen af den afgørelse, der klages over.

Det er tanken, at der fastsættes tilsvarende regler i forhold til afgørelser fra spillemyndigheden og skatteankeforvaltningen.

Til nr. 17

Efter skatteforvaltningslovens § 15, stk. 1, kan en person, som er ansat i SKAT, ikke samtidig være medlem af eller stedfortræder i et skatte-, vurderings- eller motorankenævn, Skatterådet eller Landsskatteretten.

Det foreslås, at denne regel også skal gælde for ansatte i skatteankeforvaltningen, så de ansatte i denne myndighed heller ikke kan være medlem af eller stedfortræder i et skatte-, vurderings- eller motorankenævn, Skatterådet eller Landsskatteretten. Efter forslaget kan en ansat i skatteankeforvaltningen dog efter bemyndigelse fra Landsskatterettens ledende retsformand deltage i afgørelser i Landsskatteretten med samme beføjelser som en retsformand, jf. således lovforslagets § 1, nr. 13. I relation til Landsskatteretten får den foreslåede regel dermed den betydning, at en ansat i skatteankeforvaltningen ikke kan fungere som ordinært retsmedlem.

Hensynet bag reglen om, at ansatte i SKAT og skatteankeforvaltningen ikke kan være medlemmer af et ankenævn eller ordinære medlemmer af Landsskatteretten, er, at disse medlemmer skal være eksterne i den forstand, at de hverken er ansat i den myndighed, der har truffet den afgørelse, der klages over eller i sekretariatet for klagemyndigheden. I relation til retsformændene i Landsskatteretten gør samme hensyn sig i ikke gældende. Disse er således ansat i klagemyndigheden, og her er hensynet at sikre en kombination af en skatteretlig ekspertise, som godt kan være ansat i klagemyndigheden, og eksterne medlemmer.

Til nr. 18

Det foreslås, at skatteankeforvaltningen i lighed med ankenævnene og Landsskatteretten kan få elektronisk adgang til oplysninger om fysiske og juridiske personer, der er registreret i SKAT. Adgangen kan fås, hvis oplysningerne er nødvendige for at behandle en klage. Adgangen gælder efter forslaget, uanset om adgangen til oplysningerne er nødvendig for, at skatteankeforvaltningen kan visitere sagen, om adgangen er nødvendig for, at skatteankeforvaltningen kan træffe afgørelse i klagesagen, når den har kompetencen her til, eller om adgangen er nødvendig for, at skatteankeforvaltningen kan behandle en sag, som led i opgaven som sekretariat for et skatte-, vurderings- eller motorankenævn eller Landsskatteretten.

Hovedformålet med bemyndigelsen er at forenkle proceduren for indhentning af materiale hos SKAT, så skattean-

keforvaltningen, ankenævnene og Landsskatteretten kan indhente SKATs sagsakter digitalt fremfor på papir.

Ordningen vil indebære en elektronisk behandling af personoplysninger, og denne vil således være omfattet af persondataloven, jf. denne lovs § 1, stk. 1. Det betyder bl.a. at den dataansvarlige på begæring skal give en borger eller virksomhed meddelelse om, hvorvidt der behandles oplysninger om vedkommende, jf. persondatalovens § 31. Behandles sådanne oplysninger, skal der på en let forståelig måde gives den registrerede meddelelse om, hvilke oplysninger der behandles, behandlingens formål, kategorierne af modtagere af oplysningerne og tilgængelig information om, hvorfra disse oplysninger stammer. Den dataansvarlige skal snarest besvare begæringen. Er begæringen ikke besvaret inden 4 uger efter modtagelsen, skal den dataansvarlige underrette den pågældende om grunden hertil, samt om, hvornår afgørelsen kan forventes at foreligge.

I forbindelse med fastsættelsen af de nærmere regler for ordningen vil det blive sikret, at persondatalovens regler overholdes.

Der vil således blive fastsat bestemmelser i overensstemmelse med sikkerhedsbekendtgørelsens regler om autorisation og adgangskontrol, og den pågældende klagemyndighed vil skulle fastsætte uddybende sikkerhedsregler for bl.a. at sikre, at kun autoriserede brugere kan få adgang, og at disse kun kan få adgang til de personoplysninger og anvendelser, som de er autoriserede til. Der skal bl.a. fastsættes regler om sikkerhed ved modtagelse og videregivelse, opbevaring og sletning af oplysninger.

Datatilsynet vil i overensstemmelse med persondatalovens § 57 blive hørt over de regler om behandling af personoplysninger, som skatteministeren efter forslaget fastsætter.

Ved at klageinstansen kan indhente sagsoplysninger fra SKAT elektronisk, gør forslaget det muligt for klageinstansen at behandle en klagesag hurtigere. Klageren vil hermed kunne få sin skattemæssige situation afklaret hurtigere. Da det ifølge forslaget er et krav, at persondatalovens beskyttelsesregler er opfyldt, sikrer det borgerne, at kun nødvendige oplysninger indhentes til brug for sagsbehandlingen.

Til nr. 19

Skatteforvaltningslovens § 19, stk. 5, indeholder en række undtagelser fra reglerne om, at der skal udarbejdes sagsfremstillinger, før SKAT træffer afgørelse. Det drejer sig om følgende sager:

- Afgørelser, der kan påklages til et skatteankenævn
- Afgørelser, der kan påklages til et vurderingsankenævn
- Afgørelser, der kan påklages til et motorankenævn
- Landsskatteretssager, som behandles som kontorsager
- Afgørelse, som efter skatteministerens afgørelse efter skatteforvaltningslovens § 14, stk. 2, ikke kan påklages til et ankenævn eller Landsskatteretten
- SKATs afgørelser om bindende svar
- Afgørelser om revisorerklæringspålæg efter skattekontrollovens § 3 B, stk. 8.

Det foreslås at ændre denne liste over afgørelser som konsekvens af forslaget om en ny klagestruktur på skatteområdet. Hensigten med ændringen er at sikre, at det er samme sagstyper som hidtil, der ikke skal udarbejdes sagsfremstilling i. Det foreslås derfor at ændre listen over sager, hvor der ikke skal udarbejdes sagsfremstilling af SKAT, så den kommer til at se således ud:

- Afgørelser, hvis klage herover kan afgøres af et skatteankenævn. Det vil sige personskattesager, som ikke visiteres til Landsskatteretten.
- Afgørelser, hvis klage herover kan afgøres af et vurderingsankenævn. Det vil sige sager om ejendomsvurdering, som ikke visiteres til Landsskatteretten.
- Afgørelser, hvis klage herover kan afgøres af et motorankenævn. Det vil sige motorvurderingssager, som ikke visiteres til Landsskatteretten.
- Afgørelser, hvis en klage herover kan afgøres af skatteankeforvaltningen. Det vil sige de såkaldte kontorsager.
- Afgørelser, hvis klage herover kan afgøres af Landsskatteretten efter de foreslåede regler i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 1, 2. eller 3. pkt., stk. 3, 2. pkt., eller stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 33. Det vil sige sager af de typer, som ville kunne visiteres til et ankenævn eller skatteankeforvaltningen, men hvor skatteankeforvaltningen visiterer sagen til Landsskatteretten, fordi de er principielle eller hænger sammen med andre sager, som verserer eller samtidig visiteres til Landsskatteretten, eller hvor Klageren vælger Landsskatteretten fremfor et skatte- eller vurderingsankenævn. Sammen med de fire punkter ovenfor sikrer dette punkt, at alle de sager, som er af typer, som kan behandles af et ankenævn eller skatteankeforvaltningen undtages fra kravet om udarbejdelse af sagsfremstilling, uanset at det ved eventuel påklage af de pågældende sager viser sig, at de konkret skal behandles af Landsskatteretten.
- Afgørelse, som efter skatteministerens afgørelse efter skatteforvaltningslovens § 14, stk. 2, ikke kan påklages til skatteankeforvaltningen, et skatte-, vurderings- eller motorankenævn eller Landsskatteretten.
- SKATs afgørelser om bindende svar. Det vil sige de sager om bindende svar, som ikke er principielle, og derfor ikke skal behandles af Skatterådet.
- Afgørelser om revisorerklæringspålæg efter skattekontrollovens § 3 B, stk. 8.

Kravet om udarbejdelse af sagsfremstilling vil herefter gælde i følgende sager, som SKAT afgør:

Sager om afgift og sager i tilknytning hertil, sager om beskatning af juridiske personer, dog ikke dødsboer, og sager i tilknytning hertil, og sager omfattet af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, bortset fra sager, hvor klage over en sådan afgørelse skal afgøres af skatteankeforvaltningen efter regler udstedt i medfør af den foreslåede § 35 b, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, og bortset fra sager, hvor told- og skatteforvaltningen afgør en anmodning om bindende svar. Endvidere gælder kravet om udarbejdelse af sagsfremstilling i sager, hvor Skatterådet afgør anmodninger om bindende svar.

Til nr. 20

Det foreslås at ændre henvisningen til skatteforvaltningslovens § 38, stk. 1, om kredsen af klageberettigede i lovens § 33, stk. 1 og 3-5, til en henvisning til § 35 a, stk. 2. Grunden til ændringen er, at der indsættes en ny fælles regel om afgrænsningen af klageberettigede i § 35 a, stk. 2, og at § 38, stk. 1, derfor ophæves, jf. således lovforslagets § 1, nr. 33 og 38.

Ændringen er alene begrundet i flytningen af den bestemmelse, der henvises til. Der er ikke tilsigtet nogen ændring af retstilstanden.

Til nr. 21

Der foreslås en ændring af skatteforvaltningslovens § 21, stk. 4, nr. 3, så visitering af bindende svar om lovfortolkning til afgørelse i Skatterådet alene skal omfatte lovfortolkning af væsentlig betydning for lovgivningen. Heri ligger dels, at der indføres et væsentlighedskriterium, og at bestemmelsen udvides fra alene at omfatte fortolkning af ny lovgivning til også at omfatte ældre lovgivning.

Væsentlighedskriteriet indebærer, at i sager, hvor der ikke er en reel fortolkningsstvivl, vil sagen ikke skulle anses for principiel. Det er dermed ikke alle klagesager vedrørende fortolkning af lovgivningen, som skal visiteres til Landskatteretten, eller alle sager om bindende svar vedrørende fortolkning af lovgivningen, som skal behandles af skatterådet.

Til nr. 22

Efter skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 7, er det en grund til ekstraordinær genoptagelse af en skatteansættelse, hvis hidtidig praksis er underkendt ved en dom, en landskatteretskendelse eller en praksisændring offentliggjort af Skatteministeriet.

Som følge af, at skatteankenævnene og skatteankeforvaltningen efter forslaget i lighed med Landskatteretten træffer endelige administrative afgørelser i klagesager, foreslås det, at også underkendelse af praksis ved en afgørelse fra skatteankenævn eller skatteankeforvaltningen kan begrunde ekstraordinær genoptagelse.

Principielle sager skal efter de foreslåede bestemmelser i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 33, afgøres af Landskatteretten. Det vil dermed være usædvanligt, at der vil ske praksisændringer i afgørelser, der træffes af skatteankenævnene eller skatteankeforvaltningen. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at det kan komme til at ske.

Til nr. 23

Efter skatteforvaltningslovens § 27, stk. 3, kan SKAT ændre en skatteansættelse, selv om et skatteankenævn, Skatterådet eller Landskatteretten tidligere har truffet afgørelse vedrørende samme forhold, hvis der foreligger en grund til ekstraordinær genoptagelse, og den skattepligtige ikke udtaler sig mod ændringen.

Tilsvarende gælder efter skatteforvaltningslovens § 32, stk. 3, at told og skatteforvaltningen under samme betingelser kan ændre en fastsættelse af afgiftstilsvaret eller godtgørelse af afgift, selv om Skatterådet eller Landskatteretten tidligere har truffet afgørelse vedrørende samme forhold.

Det foreslås, at SKAT under samme betingelser kan ændre en skatteansættelse eller en fastsættelse af afgiftstilsvaret eller godtgørelse af afgift, selv om skatteankeforvaltningen tidligere har truffet afgørelse vedrørende samme forhold.

Ved ændringen ændres formuleringen i forhold til Landskatterettens afgørelser idet ordet kendelse erstattes af ordet afgørelse. Der er ikke tilsigtet nogen ændring af retstilstanden ved denne ændring.

Til nr. 24

Efter skatteforvaltningslovens § 32, stk. 1, nr. 1, er det en grund til ekstraordinær genoptagelse af en fastsættelse af afgiftstilsvaret eller godtgørelse af afgift, hvis hidtidig praksis er underkendt ved en dom, en landskatteretskendelse eller en praksisændring offentliggjort af Skatteministeriet.

Som følge af, at skatteankeforvaltningen og motorankenævnene efter forslaget i lighed med Landskatteretten træffer endelige administrative afgørelser i klagesager, foreslås det, at også underkendelse af praksis ved en afgørelse fra disse klageinstanser kan begrunde ekstraordinær genoptagelse.

Principielle sager skal efter de foreslåede bestemmelser i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 33, afgøres af Landskatteretten. Det vil dermed være usædvanligt, at der vil ske praksisændringer i afgørelser, der træffes af skatteankeforvaltningen eller motorankenævnene. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at det kan komme til at ske.

Til nr. 25

Efter skatteforvaltningslovens § 32 a, stk. 1, nr. 1, er det en grund til genoptagelse af en afgørelse om registrering af et køretøj senere end 6 måneder efter, at afgørelsen er truffet, hvis hidtidig praksis er underkendt ved en dom, en landskatteretskendelse eller en praksisændring offentliggjort af Skatteministeriet.

Som følge af, at skatteankeforvaltningen efter forslaget i lighed med Landskatteretten træffer endelige administrative afgørelser i klagesager, foreslås det, at også underkendelse af praksis ved en afgørelse fra skatteankeforvaltningen kan begrunde ekstraordinær genoptagelse.

Principielle sager skal efter de foreslåede bestemmelser i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 33, afgøres af Landskatteretten. Det vil dermed være usædvanligt, at der vil ske praksisændringer i afgørelser, der træffes af skatteankeforvaltningen. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at det kan komme til at ske.

Til nr. 26

Det følger af skatteforvaltningslovens § 32 a, stk. 1, nr. 3, at SKAT kan ændre en afgørelse om registrering af et køre-

tøj, senere end 6 måneder efter at afgørelsen er truffet, hvis Færdselsstyrelsen efter regler udstedt i medfør af færdselsloven eller lov om godkendelse og syn af køretøjer ændrer eller tilbagekalder en godkendelse, og Færdselsstyrelsens afgørelse har afledte konsekvenser for registrering af et køretøj.

Færdselsstyrelsens opgaver er overgået til Trafikstyrelsen, og som konsekvens heraf foreslås det, at »Færdselsstyrelsen« ændres til Trafikstyrelsen.

Til nr. 27

Det foreslås, at der indsættes et nyt stk. 3 i skatteforvaltningslovens § 32 a. Den foreslåede bestemmelse svarer til reglerne i skatteforvaltningslovens § 27, stk. 3, og § 32, stk. 3.

Det foreslås således, at SKAT kan ændre en afgørelse om registrering af et køretøj, selv om Skatterådet, skatteankeforvaltningen eller Landsskatteretten tidligere har truffet afgørelse vedrørende samme forhold, hvis der foreligger en genoptagelsesgrund, som efter skatteforvaltningslovens § 32 a, stk. 1, kan begrunde ændring, og den, der har anmodet om registreringen, ikke udtaler sig mod ændringen. Genoptagelsesgrundene efter § 32 a er, at hidtidig praksis underkendes ved en dom en afgørelse fra Landsskatteretten eller skatteankeforvaltningen eller en praksisændring offentliggjort af Skatteministeriet.

Til § 28

Det foreslås at ændre henvisningen til skatteforvaltningslovens § 38, stk. 1, om kredsen af klageberettigede i lovens § 33, stk. 1 og 3-5, til en henvisning til § 35 a, stk. 2. Grunden til ændringen er, at der indsættes en ny fælles regel om afgrænsningen af klageberettigede i § 35 a, stk. 2, og at § 38, stk. 1, derfor ophæves, jf. således lovforslagets § 1, nr. 33 og 38.

Ændringen er alene begrundet i flytningen af den bestemmelse, der henvises til. Der er ikke tilsigtet nogen ændring af retstilstanden.

Til nr. 29

Efter skatteforvaltningslovens § 33, stk. 4, kan en vurdering genoptages, uanset at den normale frist i § 33, stk. 1, for genoptagelse af vurderingen er overskredet, hvis hidtidig praksis er underkendt ved en dom, en landsskatteretskendelse eller en praksisændring offentliggjort af Skatteministeriet.

Som følge af, at vurderingsankenævnene efter forslaget i lighed med Landsskatteretten træffer endelige administrative afgørelser i klagesager, foreslås det, at også underkendelse af praksis ved en afgørelse fra vurderingsankenævnene kan begrunde ekstraordinær genoptagelse.

Principielle sager skal efter de foreslåede bestemmelser i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 1, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 33, afgøres af Landsskatteretten. Det vil dermed være usædvanligt, at der vil ske praksisændringer i afgørelser, der træffes af vurderingsankenævnene. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at det kan komme til at ske.

Af samme grund foreslås en tilsvarende ændring af skatteforvaltningslovens § 33, stk. 8, 2. pkt. Efter denne regel tillægges genoptagelser som følge af underkendelse af hidtidig praksis som følge af domme eller landsskatteretskendelser virkning for vurderinger foretaget efter det tidspunkt, hvor genoptagelsen sker. Denne regel gælder dog alene genoptagelser i forhold til andre ejendomme end den, den pågældende praksisunderkendende dom eller afgørelse vedrører, og den gælder kun, hvis praksisændringen er til ugunst for disse andre ejendomme.

Det foreslås, at reglen udvides til også at omfatte underkendelse af praksis ved en afgørelse fra et vurderingsankenævn.

Til nr. 30

Det foreslås at korrigere en fejl, som opstod i forbindelse med de lovændringer, der blev gennemført på ejendomsvurderingsområdet i september 2012.

Ved § 2 i lov nr. 925 af 18. september 2012 blev skatteforvaltningslovens § 33 nyaffattet. Formålet var at forenkle reglerne om genoptagelse af tidligere ejendomsvurderinger. Tidligere var det nødvendigt at forelægge en lang række helt oplagte sager for Skatterådet, ligesom det tidligere var muligt at få genoptaget skønsmæssige ansættelser, der lå mange år tilbage i tiden.

Imidlertid var man ved lovændringen ikke opmærksom på, at SKAT kan have behov for af egen drift at korrigere vurderinger i andre tilfælde end dem, der efter den nyaffattede bestemmelse er gjort mulig. Derfor medtog man ved nyaffattelsen af skatteforvaltningslovens § 33 ikke den dagældende bestemmelse i stk. 1, som gør det muligt for SKAT at meddele ejeren af en ejendom, at man agter at ændre den pågældende vurdering. Dette kunne efter den nu ophævede bestemmelse ske inden den 1. juli i det andet kalenderår efter vurderingsårets udløb.

Som et eksempel på, hvordan bestemmelsen blev anvendt, kan nævnes en udstykning, hvor et meget stort antal ejere har klaget over vurderingen, og hvor de pågældende har fået medhold. I sådanne tilfælde har SKAT på grundlag af den nu ophævede bestemmelse hidtil af egen drift kunnet ændre vurderingen for de ejere, der ikke har klaget, således at alle får samme behandling. Denne mulighed har SKAT ikke længere. Nu er det kun de ejere, der klager, der vil kunne få deres vurdering ændret.

Som et andet eksempel kan nævnes den situation, hvor SKAT på anden måde bliver opmærksom på, at vurderinger i et bestemt område ikke ligger i det rigtige niveau. Hidtil kunne man på samme måde af egen drift gå ind og ændre en vurdering. Dette er ikke længere muligt, medmindre de berørte ejere klager – og så kun for de ejere, der rent faktisk klager.

SKAT er dermed afskåret fra af egen drift at rette fejlbehæftede vurderinger. Det er u hensigtsmæssigt og en fejl. Det foreslås derfor, at en bestemmelse med samme ordlyd som den dagældende bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 33, stk. 1, genindsættes i skatteforvaltningsloven.

SKATs vurdering i henhold til bestemmelsen vil kunne påklages som enhver anden vurdering.

Til nr. 31

Efter skatteforvaltningslovens § 35, stk. 1, kan skatteministeren på sit sagsområde fastsætte regler om, at henvendelser til og fra SKAT skal være i elektronisk form. Herunder kan formkrav i lovgivningen fraviges, hvis de er til hinder for digital kommunikation.

Bestemmelsen er udformet som en bemyndigelsesregel med henblik på at sikre, at der tages de nødvendige hensyn til borgere og virksomheder, og at der ikke stilles krav om obligatorisk digital kommunikation, før den digitale løsning på et givet område har en tilstrækkelig kvalitet.

For at tage højde for, at der vil forekomme grupper af ikke-it-parate virksomheder og personer, er skatteministeren bemyndiget til at undtage særlige og velafgrænsede grupper fra kravet om digital kommunikation. Denne bemyndigelse tænkes anvendt, når ganske særlige omstændigheder taler herfor, navnlig i forhold til den mindre gruppe af som ikke er i besiddelse af digitale kompetencer, idet de ikke tidligere har anvendt it.

Det foreslås, at hjemlen udvides, så den også omfatter henvendelser til og fra skatteankesforvaltningen, skatte-, vurderings- og motorankenævnene, Landsskatteretten og spillemyndigheden. Skatteministeren vil således efter forslaget også kunne fastsætte regler om obligatorisk digital kommunikation til og fra disse klagemyndigheder og spillemyndigheden. Herunder vil ministeren kunne fravige formkrav i lovgivningen, som er til hinder for digital kommunikation.

Forslaget er ikke nødvendiggjort af forslaget om en ny klagestruktur på skatteområdet, men det giver mulighed for også i relation til klagesystemet på skatteområdet og i relation til spillemyndigheden at leve op til regeringens ambitioner om øget digital kommunikation mellem på den ene side borgerne og virksomhederne og på den anden side myndighederne.

Til nr. 32

Efter skatteforvaltningslovens § 35, stk. 4, kan skatteministeren fastsætte nærmere regler om digital kommunikation med SKAT, herunder om anvendelse af digital signatur. Desuden fremgår det af bestemmelsen, at meddelelser fra SKAT, som indeholder fortrolige oplysninger, skal krypteres eller sikres på anden forsvarlig måde.

Skatteforvaltningslovens § 35, stk. 5, indeholder desuden en regel om, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er gjort tilgængelig for SKAT henholdsvis den skattepligtige eller indberetningspligtige.

Som følge af forslaget under § 1, nr. 31, om at udvide skatteministerens hjemmel til at stille krav om digital kommunikation i forbindelse med henvendelser til og fra skatteankesforvaltningen, skatte-, vurderings- og motorankenævne samt Landsskatteretten, foreslås det, at disse regler også skal finde anvendelse i forhold til meddelelser til og fra disse myndigheder.

Til nr. 33

Det foreslås at indsætte to nye kapitler i skatteforvaltningsloven. Dels et kapitel 13 a indeholdende fælles regler om klage (§§ 35 a-35 g). Dels et kapitel 13 b indeholdende særlige regler for klager, hvor det er skatteankesforvaltningen, der træffer afgørelse (§ 35 h).

Til § 35 a, stk. 1

Efter de gældende regler skal klage til Landsskatteretten indgives til Landsskatteretten efter skatteforvaltningslovens § 42. Er der tale om inddrivelsessager, skal klagen dog indgives til SKAT efter § 17 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Klage til skatteankenævnet indgives ligeledes til skatteankenævnet efter skatteforvaltningslovens § 36. Klage til skatteankenævnet over årsopgørelse, hvor klageren ikke tidligere har modtaget særskilt underretning om ansættelsen, skal dog indgives til SKAT efter skatteforvaltningslovens § 5, stk. 4. Klage til et vurderings- eller motorankenævnet skal indgives til SKAT efter skatteforvaltningslovens §§ 38 og 39 a.

Det foreslås, at klager over afgørelser i alle tilfælde skal indsendes til skatteankesforvaltningen. Hvis klagen ved en fejl sendes til en anden myndighed, vil denne skulle videresende klagen til skatteankesforvaltningen, og klagen anses for rettidig, hvis den modtages af pågældende myndighed inden for klagefristen, uanset at skatteankesforvaltningen først modtager den videresendte klage efter udløbet af fristen.

Til § 35 a, stk. 2

Det foreslåede stykke omhandler kredsen af klageberettigede, kravene til klagen og klagefristen.

Det foreslås, at klage kan indgives af enhver, der har væsentlig, direkte og individuel retlig interesse i den afgørelse, der klages over. Særligt for klager, som er omfattet af skatteforvaltningslovens § 6, stk. 1, over vurderinger, foreslås det, at de klageberettigede er ejeren af ejendommen og andre, der har en væsentlig, direkte, retlig interesse i vurderingens resultat. Afgrænsningen af de klageberettigede er identisk med det skatteretlige partsbegreb. Det vil sige, at de, der er parter i sagen, vil kunne klage.

Den foreslåede afgrænsning af de klageberettigede svarer til de gældende regler om, hvem der er klageberettigede i skatteforvaltningslovens § 36, stk. 1, om klage til skatteankenævne, § 38, stk. 1, om klage til vurderingsankenævne, § 39 a, stk. 1, om klage til motorankenævne og § 40, stk. 1, om klage til Landsskatteretten. Der er således ikke tilset nogen ændring i kredsen af de klageberettigede.

Til § 35 a, stk. 3

Der foreslås, at klagen skal være skriftlig og begrundet, og at den afgørelse, der påklages, skal følge med klagen. Hvis der er udarbejdet en sagsfremstilling i sagen, foreslås det, at denne også skal følge med klagen.

Klagen skal være indgivet senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Er der tale om kla-

ge over de almindelige vurderinger eller omvurderinger efter §§ 1 eller 3 i lov om vurdering af landets faste ejendomme, er klagefristen dog efter forslaget den 1. juli i året efter vurderingsåret, medmindre skatteministeren fastsætter en anden frist.

Det foreslås desuden, at hvis klageren ikke har modtaget klagen, er klagefristen 4 måneder efter, at den afgørelse, der klages over er afsendt fra den myndighed, der har truffet afgørelsen. Denne regel kan anvendes i de situationer, hvor klageren, uanset at denne er en part i sagen og dermed klageberettiget, ikke har fået tilsendt den afgørelse, der klages over, fordi afgørelsen er adresseret til en anden part.

Disse regler, med undtagelsen af 4-måneders fristen, svarer til de gældende regler i skatteforvaltningslovens § 36, stk. 2, 1. og 2. pkt., om klage til skatteankenævnene, § 39 a, stk. 2, 1. og 2. pkt., om klage til motorankenævnene og § 38, stk. 2, 1.-3. pkt., om klage til vurderingsankenævnene. Dog er der i forhold til disse regler tilføjet et krav om, at den afgørelse, der påklages, skal følge med klagen, og at en eventuel sagsfremstilling udarbejdet af SKAT ligeledes skal følge med klagen. For så vidt angår den foreslåede regel om, at sagsfremstillinger skal følge med klagen, vil denne ikke være relevant i sager, som kan behandles af ankenævnene, da SKAT ikke udarbejder sagsfremstilling i sager, der kan påklages til ankenævnene. Denne ændring er således ikke nogen reel ændring i forhold til de gældende regler om klage til ankenævnene. Kravet om, at afgørelsen og en eventuel sagsfremstilling skal følge med klagen skyldes, at dette er afgørende for, at skatteankesforvaltningen kan visitere klagen.

Den foreslåede fristregel svarer desuden til den gældende regel i § 42, stk. 1, 1. pkt., om klage til Landsskatteretten.

Det gældende § 42, stk. 2, om klager til Landsskatteretten indeholder en række yderligere krav til udformningen af klagen og bilag til denne. Der gælder ikke tilsvarende krav ved klage til skatte-, vurderings- eller motorankenævnene. Med henblik på at sikre ensartede krav til udformningen af klagerne er det således formkravene ved klage til ankenævnene, der efter forslaget videreføres som formkrav ved alle klager, dog således at der tilføjes et krav om, at den afgørelse, der påklages, og en eventuel sagsfremstilling i sagen skal følge med klagen. Dette krav gælder efter de gældende regler alene i forbindelse med klager til Landsskatteretten. At der bør gælde samme formkrav ved alle klager skyldes, at sager af de typer, som kan afgøres af ankenævnene eller skatteankesforvaltningen, kan visiteres eller omvisiteres til Landsskatteretten efter de foreslåede regler i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 1, 2. eller 3. pkt., eller stk. 3, 2. pkt. Da klageren således ikke kan vide, om sagen skal afgøres et ankenavn eller Landsskatteretten, når klagen indgives, kan der ikke opretholdes forskellige formkrav afhængigt af, om der er tale om en klage, som skal afgøres af et ankenavn eller af Landsskatteretten.

4 måneders fristen eksisterer ikke i de gældende regler.

Til § 35 a, stk. 4

Det foreslås, at skatteankesforvaltningen eller den myndighed, der skal træffe afgørelse i sagen, kan vælge at indhente en udtalelse om klagen fra den myndighed, der har truffet den afgørelse, der klages over. Det foreslås, at skatteankesforvaltningen eller den myndighed, der skal træffe afgørelse i sagen, fastsætter en frist for udtalelsen. Fristen kan afhænge af sagens karakter, herunder om der er tale om afgørelser, der er maskinelt dannede, eller om den myndighed, der har truffet afgørelsen, har foretaget en manuel sagsbehandling i sagen. Fristen kan ligeledes f.eks. afhænge af, om der er tale om en periode, hvor der indkommer mange sager af den pågældende karakter, og der derfor skal afgives mange udtalelser. Det forudsættes, at skatteankesforvaltningen drøfter med SKAT, hvilke frister der skal gælde i forskellige sagstyper, så der kan fastættes rimelige frister, der dog også tilgodeser behovet for en hurtig klagebehandling.

Bestemmelsen svarer til de gældende regler i skatteforvaltningslovens § 36, stk. 3, om klage til skatteankenævnene, hvor klagen heller ikke indsendes til den myndighed, der har truffet den afgørelse, der klages over. Den foreslåede regel adskiller sig dog fra § 36, stk. 3, på følgende punkter:

- Høringen er efter forslaget ikke obligatorisk. Skatteankesforvaltningen og den myndighed, der skal afgøre klagesagen, kan således vælge ikke at foretage høringen. Der kan således være situationer, hvor der ikke er nye oplysninger eller argumenter i sagen, og en høring dermed blot vil medføre et unødigt ekstra forbrug af ressourcer og tid.
- Høringsfristen er 14 dage i den gældende bestemmelse, dog med mulighed for at den myndighed, der skal træffe afgørelsen kan få en længere frist. Sådanne fristforlængelser gives ofte, og derfor foreslås det, at fristen ikke skrives ind i loven, men fastsættes af den myndighed, der anmoder om udtalelsen.

Til § 35 a, stk. 5

Hvis den myndighed, der har truffet afgørelsen, der klages over, i forbindelse med anmodningen om en udtalelse finder anledning til at give fuldt medhold i klagen, kan den genoptage afgørelsen og ændre denne, hvis klageren er enig deri. Endvidere har afgørelsesmyndigheden en udvidet beføjelse vedrørende klager over vurderings-, motor- og inddrivelsesafgørelser samt klager over årsopgørelser, medmindre klageren tidligere har modtaget særskilt underretning om ansættelsen, og klagen omfatter forhold deri. Denne udvidede beføjelse består i, at afgørelsesmyndigheden kan genoptage sagen og ændre den påklagede afgørelse i alle tilfælde, uanset at myndigheden ikke vil give fuldt medhold. Også her er det en forudsætning, at klageren er enig i ændringen.

Bestemmelsen svarer til de gældende regler i skatteforvaltningslovens § 36, stk. 3, om klage til skatteankenævnene, hvor klagen heller ikke indsendes til den myndighed, der har truffet den afgørelse, der klages over. Den foreslåede regel adskiller sig dog fra § 36, stk. 3, ved, at efter forslaget er det, bortset fra klager i vurderings-, motor- og inddrivelses-sager samt klager over årsopgørelser, hvor særskilt underret-

ning ikke tidligere er givet, en forudsætning for, at den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, kan genoptage sagen under høringen og ændre afgørelsen, at myndigheden kan give klageren fuldt ud medhold.

Betingelsen om fuldt medhold foreslås indsat, da klageren under alle omstændigheder bør have mulighed for at få klagen vurderet af en klagemyndighed, hvis SKAT ikke giver klageren fuldt medhold. Undtaget herfra er som ovenfor anført klager i vurderings-, motor- og inddrivelsessager samt klager over årsopgørelser, medmindre klageren tidligere har modtaget særskilt underretning om ansættelsen, og klagen omfatter forhold deri, idet afgørelsesmyndigheden i disse sager kan genoptage og ændre blot betinget af enighed hos klageren. Baggrunden for denne undtagelse er, at de påklagede afgørelser i vidt omfang er helt eller delvist maskinelt dannede, hvilket giver et særligt behov for revurdering af afgørelsen, inden klagemyndigheden påbegynder sin sagsbehandling.

Til § 35 a, stk. 6

Det foreslås, at hvis klagen indgives efter udløbet af klagefristen, jf. den foreslåede § 35 a, stk. 3, i skatteforvaltningsloven, afviser skatteankeforvaltningen klagen. Skatteankeforvaltningen kan dog efter forslaget se bort fra en fristoverskridelse, når der er særlige omstændigheder, der taler herfor.

Ved vurderingen af, om der foreligger særlige omstændigheder, der kan begrunde, at der ses bort fra en fristoverskridelse kan følgende kriterier indgå:

- Længden af fristoverskridelsen
- Årsagen til fristoverskridelsen
- Betydningen for klageren
- Sandsynligheden for medhold.

Der skal være særlige omstændigheder i øvrigt, der kan begrunde en realitetsbehandling. Derfor kan en lille fristoverskridelse ikke alene medføre, at der ses bort fra overskridelsen.

Den foreslåede bestemmelse svarer til de gældende regler i skatteforvaltningslovens § 36, stk. 2, 3. og 4. pkt., om klage til skatteankenævnene, § 38, stk. 2, 4. og 5. pkt., om klage til vurderingsankenævnene, § 39 a, stk. 2, 3. og 4. pkt., om klage til motorankenævnene og § 42, stk. 1, 2. og 3. pkt., om klage til Landsskatteretten. Eneste forskel er, at kompetencen til at afvise og til at se bort fra fristoverskridelser, når særlige omstændigheder taler for det, efter forslaget tilkommer skatteankeforvaltningen og ikke de myndigheder, der skal træffe afgørelse i klagesagen. Der er ikke med den foreslåede regel tiltænkt nogen ændring af retstilstanden i forhold til konsekvenserne af, at en klage indgives for sent.

Til § 35 a, stk. 7

Det foreslåede stykke handler om den situation, hvor en klage er udformet eller begrundet på en sådan måde, at den ikke kan tjene som grundlag for skatteankeforvaltningens visitering af sagen eller sagens videre behandling i øvrigt,

eller den afgørelse, der klages over, og en eventuel udarbejdet sagsfremstilling ikke følger med klagen.

Er dette tilfældet, foreslås det, at skatteankeforvaltningen kan give klageren en frist til at udbedre mangelen. Udbedrer klageren herefter ikke mangelen, herunder sender den afgørelse, der påklages og/eller en eventuel sagsfremstilling i sagen, hvis mangelen består heri, vil skatteankeforvaltningen afvise klagen.

Den foreslåede bestemmelse er udformet med udgangspunkt i de gældende regler i skatteforvaltningslovens § 42, stk. 3, 1. og 3. pkt., om klager til Landsskatteretten, men er i forhold til disse bestemmelser dels udvidet til at omfatte alle klager og dels til at omfatte de tilfælde, hvor klagen ikke kan danne grundlag for skatteankeforvaltningens visitering af klagen.

Grunden til disse ændringer er for det første, at der i den foreslåede nye klagestruktur skal foretages en visitering af sagen af en myndighed (skatteankeforvaltningen), som kun i nogle tilfælde er den samme myndighed, som skal afgøre klagesagen. En særlig hjemmel for skatteankeforvaltningen til at fastsætte en frist for udbedring af mangler ved klagen og at afvise sagen, hvis manglerne ikke udbedres, er derfor nødvendig, hvis visiteringen ikke kan foretages på grundlag af klagen.

For det andet er grunden et ønske om at skabe ensartede regler for alle klager, uanset om det er skatteankeforvaltningen, et ankenævn eller Landsskatteretten, der skal træffe afgørelse i klagesagen.

Til § 35 b, stk. 1

Det foreslås, at klager, der efter skatteforvaltningslovens § 5, stk. 1, afgøres af et skatteankenævn, efter § 6, stk. 1, afgøres af et vurderingsankenævn, eller efter § 7, stk. 1, afgøres af et motorankenævn, skal afgøres af de pågældende ankenævne. Det vil sige, at de sagstyper, der efter de gældende regler kan påklages til de pågældende ankenævne, fortsat skal behandles af de pågældende ankenævne.

Der foreslås dog i stk. 1, 2. og 3. pkt., at skulle gælde to undtagelser fra dette udgangspunkt. Begge undtagelser er nye i forhold til de gældende regler:

Det foreslås således i 2. pkt., at principielle sager skal afgøres af Landsskatteretten. Med principielle sager menes sager, som opfylder betingelserne i skatteforvaltningslovens § 21, stk. 4, nr. 1-5, som foreslået ændret ved lovforslagets § 1, nr. 21. En sag vil derfor efter forslaget skulle anses for principiel, hvis

- klagen vil kunne få konsekvenser for et større antal skattepligtige,
- klagen vedrører større økonomiske værdier,
- klagen angår fortolkning af væsentlig betydning for ny lovgivning eller væsentlig fortolkning af lovgivning i øvrigt,
- der i sagen skal tages stilling til et EU-retligt spørgsmål af væsentlig rækkevidde, eller
- klagen i øvrigt har påkaldt sig eller skønnes at ville påkalde sig større offentlig interesse.

Det foreslås i 3. pkt., at sagen kan afgøres af Landsskatteretten, hvis klagen udspringer af samme forhold som en sag, der allerede verserer ved Landsskatteretten. Eksempler på sådanne sager, er sager, der udspringer af samme begivenheder, og som vedrører:

- Samme klager. Dette kan f.eks. være i forbindelse med en transaktion, som har såvel momsmæssige som skattemæssige konsekvenser, og klageren er en fysisk person. Påklages mosspørgsmålet vil det skulle behandles af Landsskatteretten. Påklages tillige skattespørgsmålet, vil det efter den foreslåede regel ligeledes kunne behandles af Landsskatteretten.
- Ægtefællers skat, og ægtefællerne var samlevende ved udløbet af det indkomstår, klagen vedrører. Hvis begge ægtefæller har påklaget deres sag, og den ene vælger, at Landsskatteretten skal behandle sagen, kan den anden ægtefælles sag også behandles af Landsskatteretten.
- Klageren og et selskab, hvor klageren er hovedaktionær. Sagen kan f.eks. dreje sig om de skattemæssige konsekvenser for selskabet og aktionæren af en transaktion mellem disse. Påklager selskabet sin skatteansættelse, vil sagen skulle afgøres af Landsskatteretten. Hvis aktionæren tillige påklager sin skatteansættelse på det samme punkt, kan sagen ligeledes behandles af Landsskatteretten.

Endvidere henvises til bemærkningerne til § 35 b, stk. 5, hvorefter klageren kan vælge, at en sag, som er visiteret til et skatte- eller vurderingsankenævn, skal behandles af Landsskatteretten.

Til § 35 b, stk. 2

Det foreslås, at klager, der ikke efter stk. 1 skal afgøres af skatte-, vurderings- eller motorankenævnene, skal afgøres af Landsskatteretten. Denne regel modificeres dog af det foreslåede stk. 3.

Til § 35 b, stk. 3

Efter de gældende regler er det, at en klage skal afgøres af Landsskatteretten, ikke ensbetydende med, at afgørelsen skal træffes under medvirken af ordinære retsmedlemmer. Efter den gældende § 13, stk. 3, i skatteforvaltningsloven kan retspræsidenten i Landsskatteretten således fastsætte regler om, at visse typer afgørelser truffet af SKAT skal afgøres uden medvirken af retsmedlemmer. Sådanne sager benævnes i dag kontorsager, og afgørelserne i sagerne træffes af embedsmænd i Landsskatteretten. Reglerne om, hvilke sager, der er kontorsager, findes i bekendtgørelse nr. 1200 af 14. december 2011 om afgørelse af visse klager i Landsskatteretten uden medvirken af ordinære retsmedlemmer.

Landsskatteretten vil efter lovforslaget skulle sekretariatsbetjenes af skatteankesforvaltningen. Det er derfor en forudsætning for at fastholde, at visse sager, som ellers hører under Landsskatterettens kompetence, kan behandles som kontorsager, at der skabes hjemmel til, at der kan udstedes regler om, at visse sagstyper, som ellers skal afgøres af Landsskatteretten, vil skulle behandles i skatteankesforvaltningen.

Det foreslås derfor at indsætte en sådan regel i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3. Efter den foreslåede regel er det den ledende retsformand, der kan udstede disse regler. Forud for udstedelsen skal skatteankesforvaltningen inddrages. Det er endvidere forudsat, at reglerne før udstedelsen sendes i høring hos relevante organisationer. Det er ikke hensigten at ændre på, at kontorsagerne fortsat vil være karakteriseret ved at være klager over afgørelser af inddrivelsesmæssig karakter, af bevillingsmæssig karakter eller af enkel karakter.

Det foreslås dog samtidig i stk. 3, 2. pkt., at uanset at der er tale om en sag af en type, som er omfattet af de regler, der bliver udstedt, om at klagen skal afgøres af skatteankesforvaltningen, vil sagen alligevel skulle afgøres af Landsskatteretten, hvis sagen er principiel, og den kan afgøres af Landsskatteretten, hvis den udspringer af samme forhold som en anden sag, som allerede verserer ved eller samtidigt visiteres til Landsskatteretten. Afgrænsningen af disse sager svarer til afgrænsningen i den foreslåede § 35 b, stk. 1, 2. og 3. pkt., af sager, der skal henholdsvis kan behandles af Landsskatteretten i stedet for af ankenævnene. Der henvises derfor til bemærkningerne til § 35 b, stk. 1.

Til § 35 b, stk. 4

Det foreslås, at det er skatteankesforvaltningen, der foretager visiteringen af klagesager til afgørelse i henholdsvis skatteankesforvaltningen, skatte-, vurderings- og motorankenævnene samt Landsskatteretten.

Det foreslås endvidere, at skatteankesforvaltningen senere kan ændre visiteringen. Det er dog en forudsætning for dette, at der endnu ikke er truffet afgørelse i sagen. Sådant omvisitering kan for det første ske, hvis det efter den første visitering viser sig, at sagen skulle eller kunne have været visiteret til en anden myndighed. For det andet kan det ske, hvis der kommer nye oplysninger frem, eller omstændigheder ændres, så sagen nu, fordi den nu må anses for principiel skal behandles af Landsskatteretten i stedet for et ankenævn, eller i øvrigt kan afgøres af en anden myndighed end den, den tidligere blev visiteret til.

Til § 35 b, stk. 5

Det foreslås, at klageren kan vælge, at en sag, som er visiteret til et skatte- eller vurderingsankenævn, i stedet skal behandles af Landsskatteretten.

Hvis en klage over en skatteansættelse for en person eller et dødsbo eller ejendomsvurderingen ikke anses for principiel og ikke hænger sammen med en anden sag, som verserer ved eller samtidig visiteres Landsskatteretten, vil klagen som udgangspunkt blive visiteret til et skatte- eller vurderingsankenævn.

Den foreslåede valgmulighed giver mulighed for, at klageren senest 14 dage efter at have fået meddelelse om, at en sag visiteres til skatte- eller vurderingsankenævn, kan meddele skatteankesforvaltningen, at vedkommende ønsker sagen behandlet af Landsskatteretten. Det gælder, uanset om den pågældende visitering af sagen til et skatte- eller vurderings-

ankenævn er den første visitering af sagen, eller om det er i forbindelse med en omvisitering. Sagen vil da skulle behandles af Landsskatteretten i stedet for af det pågældende ankenævn. Meddelelsen skal være modtaget af skatteankeforvaltningen senest 14 dage efter, at klageren har modtaget meddelelsen om, at sagen er visiteret til et skatte- eller vurderingsankenævn.

Er sagen principiel, vil sagen altid skulle behandles af Landsskatteretten, og hvis sagen hænger sammen med en anden sag, som behandles eller samtidig visiteres til Landsskatteretten, vil sagen kunne behandles af Landsskatteretten. Den foreslåede regel giver således ikke mulighed for klageren til at vælge, at en sag, som visiteres til Landsskatteretten, skal overføres til et skatte- eller vurderingsankenævn.

Det foreslås ikke en tilsvarende valgmulighed i forhold til sager, som visiteres til motorankenævne. Dette skyldes, at der såvel i motorankenævne som i sager for Landsskatteretten vedrørende motorsager, indgår sagkyndige medlemmer. Der er således ikke sådanne forskelle i sammensætningen af medlemmer, som er med til at træffe afgørelsen, at dette kan begrunde en tilsvarende valgmulighed i forhold til sager, som visiteres til motorankenævne.

Til § 35 c, stk. 1

Den foreslåede § 35 c i skatteforvaltningsloven indeholder regler om gebyr for klage. Den erstatter den gældende regel i skatteforvaltningslovens § 42 a.

Efter det foreslåede stk. 1 skal der ved klage betales et klagegebyr på 300 kr. Beløbet er anført i 2010-niveau, og det foreslås, at beløbet reguleres efter personskattelovens § 20. Beløbet er også i 2013 300 kr. grundet fastfrysning af reguleringen. Beløbet svarer til gebyret for anmodninger om bindende svar. Beløbet skal indbetales til skatteankeforvaltningen.

Gebyret sættes til et lavere beløb end det nuværende gebyr ved klage til Landsskatteretten. Gebyret ved klage til Landsskatteretten er i dag 800 kr. Det foreslåede gebyr er på 300 kr. Såvel det foreslåede som det nugældende gebyr reguleres efter personskattelovens § 20.

Såvel det foreslåede gebyr på 300 kr. som det hidtidige gebyr på 800 kr. er mindre de omkostninger, staten typisk har i forbindelse med de pågældende sager. Der er således ingen sammenhæng mellem gebyrets størrelse og omkostningerne til at behandle sagerne.

Til § 35 c, stk. 2

Det foreslås dog, at der ikke skal betales gebyr ved klage over afgørelser om aktindsigt efter offentlighedsloven eller forvaltningsloven eller klage over afgørelser vedrørende lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Dette er dog ikke til hinder for at afkræve betaling i henhold til Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 647 af 18. september 1986 om betaling for afskrifter og fotokopier, der udleveres i henhold til lov om offentlighed i forvaltningen

Efter de gældende regler skal der alene betales klagegebyr ved klage til Landsskatteretten, idet kontorsagerne og klager

over afgørelser fra motorankenævne dog er fritaget for gebyr. Klage til skatte-, vurderings- og motorankenævne er altid gebyrfrie. Med forslaget udvides området for, ved hvilke klager der skal betales gebyr. Til gengæld sættes gebyret til et lavere beløb end det nuværende gebyr ved klage til Landsskatteretten.

Da klageren ikke altid kan vide, om sagen skal afgøres af skatteankeforvaltningen, et ankenævn eller Landsskatteretten, når klagen indgives, bør der være ens klagegebyr uafhængigt af, om der er tale om en klage, som skal afgøres af skatteankeforvaltningen, et ankenævn eller Landsskatteretten.

Til § 35 c, stk. 3

Det foreslås, at klagen anses for bortfaldet, hvis beløbet ikke betales.

Den foreslåede regel svarer til 1. led i den gældende regel i skatteforvaltningslovens § 42 a, stk. 2, om manglende betaling af gebyr ved klage til Landsskatteretten. 2. led i den gældende § 42 a, stk. 2, om overskridelse af en frist fastsat af den, gebyret skal indbetales til, er forudsat at kunne indarbejdes i de nærmere regler om betalingsfristen, jf. således bemærkninger til den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 c, stk. 6.

Til § 35 c, stk. 4

Det foreslås, at klagegebyr tilbagebetales i følgende tilfælde:

- Hvis klagen afvises. Det gælder, uanset grunden til afvisningen.
- Hvis klageren får helt eller delvist medhold enten ved klagebehandlingen eller ved efterfølgende domstolsprøvelse af klagemyndighedens afgørelse.
- Hvis SKAT imødekommer en genoptagelsesansøgning som følge af, at den hidtidige praksis er endeligt underkendt enten ved en dom, ved en afgørelse fra skatteankeforvaltningen, et skatte-, vurderings- eller motorankenævn eller Landsskatteretten eller ved en praksisændring, der er offentliggjort af Skatteministeriet. Ved endeligt underkendt forstås, at den pågældende dom eller afgørelse ikke er anket eller indbragt for domstolene, og at fristerne for anke eller indbringelse er overskredet.

Disse tilbagebetalingsgrunde svarer til de tilbagebetalingsgrunde, der efter den gældende regel i skatteforvaltningslovens § 42 a, stk. 3, gælder med hensyn til gebyr ved klage til Landsskatteretten, idet der dog er tilføjet SKATs imødekommelse af genoptagelsesansøgninger som følge af, at hidtidig praksis er underkendt ved en afgørelse fra skatteankeforvaltningen eller et ankenævn. Dette er en konsekvens af udvidelsen af genoptagelsesreglerne i skatteforvaltningslovens §§ 27, 32, 32 a og 33, jf. lovforslagets § 1, nr. 22, 24, 25 og 29.

Til § 35 c, stk. 5

Det foreslås, at klagegebyret bl.a. ikke tilbagebetales i følgende tilfælde:

- Hvis klageren vælger at indbringe sagen for domstolene efter skatteforvaltningslovens § 48, stk. 2. Efter reglen i § 48, stk. 2, kan klageren indbringe en sag for domstolene, hvis den endelige administrative instans ikke har truffet afgørelse, selv om der er forløbet mere end 6 måneder efter, at afgørelsen er påklaget til den pågældende instans.
- Hvis klagen tilbagekaldes, medmindre tilbagekaldelsen skyldes, at den myndighed, der har truffet den afgørelse, der klages over, genoptager sagen.

Den foreslåede regel svarer til den gældende regel i skatteforvaltningslovens § 42 a, stk. 4, om gebyr ved klage til Landsskatteretten. Bestemmelsen er ikke udtømmende, men præciserer, at uanset at klagebehandlingen afbrydes ved at klagen trækkes tilbage eller klagemyndigheden springes over, skal der ikke ske tilbagebetaling, medmindre tilbagetrækningen sker i forbindelse med, at den myndighed, der har truffet afgørelsen, genoptager sagen.

Til § 35 c, stk. 6

Det foreslås desuden, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om betalingen af klagegebyret og betalingsfristen. Denne hjemmel vil kunne bruges til at fastsætte regler om den måde, betalingen skal ske på. For så vidt angår betalingsfristen er det tanken, at gebyret i sager, hvor skatteankeforvaltningen sender klagen til udtalelse hos den myndighed, der har truffet afgørelsen, først skal betales, efter at skatteankeforvaltningen har modtaget udtalelsen fra den pågældende myndighed. Hvis den myndighed, der har truffet afgørelsen, genoptager afgørelsen, undgår skatteankeforvaltningen dermed først at skulle opkræve gebyret for derefter at tilbagebetale det efter det foreslåede § 35 c, stk. 4. I reglerne om betalingsfristen kan skatteministeren endvidere bestemme, at skatteankeforvaltningen, når omstændighederne taler for det, kan se bort fra ubetydelige fristoverskridelser, og skatteankeforvaltningen, når særlige omstændigheder taler for det, kan fastsætte en afvigende frist i en konkret klagesag.

Til § 35 d, stk. 1

Det foreslås, at reglerne om udarbejdelse af sagsfremstilling i sager, hvor SKAT ikke har udarbejdet sagsfremstilling i forbindelse med behandlingen af den påklagede sag, harmoniseres i højere grad, end det er tilfældet i dag.

Efter de gældende regler skal der altid udarbejdes sagsfremstilling i sager, som påklages til et skatte-, vurderings- eller motorankenævn. Det følger af skatteforvaltningslovens § 36, stk. 5, § 38, stk. 4, og § 39 a, stk. 4. Sagsfremstillingen udarbejdes af ankenævnenes sekretariat, den godkendes herefter af ankenævnet og sendes så i høring hos klageren og eventuelt andre parter. Det følger af § 18 i bekendtgørelse nr. 1058 af 10. november 2009 af forretningsorden for skatteankenævn, vurderingsankenævn, fælles skatte- og vurderingsankenævn samt motorankenævn. Høring kan undlades, hvis der kan gives klageren fuldt medhold.

Ved klage til Landsskatteretten, hvor SKAT ikke har udarbejdet en sagsfremstilling fremgår det derimod, at Lands-

skatteretten kan vælge at anmode SKAT om at udarbejde en sagsfremstilling og om at sende den i høring hos klageren og eventuelt andre parter.

Det foreslås, at reglerne harmoniseres, så der altid skal udarbejdes sagsfremstilling i de sagstyper, hvor der ikke er udarbejdet sagsfremstilling af SKAT. Dog undtages sager, som er omfattet af regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3. Det vil sige sager af de typer, som kan afgøres af skatteankeforvaltningen. Undtagelsen gælder, uanset om sagen skal afgøres af skatteankeforvaltningen, eller om den visiteres til Landsskatteretten, fordi den er principiel eller hænger sammen med en anden sag, som verserer ved eller samtidig visiteres til Landsskatteretten. Der henvises til bemærkningerne til det foreslåede § 35 d, stk. 4, om sagsfremstilling i disse sager.

Det vil sige, at der skal udarbejdes sagsfremstilling i følgende sager:

- Sager, som er af de typer, som kan behandles af skatte-, vurderings- eller motorankenævn, uanset om sagen konkret visiteres til Landsskatteretten eller skal behandles af Landsskatteretten efter klagerens ønske.
- Sager om bindende svar, som er afgjort af SKAT.
- Sager om revisorpålæg efter skattekontrollovens § 3 B, stk. 8.

Det foreslås endvidere, at det i alle disse tilfælde er skatteankeforvaltningen, som udarbejder sagsfremstillingen. At det er skatteankeforvaltningen, der udarbejder sagsfremstillingen, indebærer efter forslaget, at sagsfremstillingen ikke skal forelægges for et ankenævn eller Landsskatteretten, forud for at den sendes i høring, selv om der er tale om en sag, hvor det er et ankenævn eller Landsskatteretten, der skal træffe afgørelse i sagen.

Til § 35 d, stk. 2

Det foreslås, at skatteforvaltningslovens § 19, stk. 1, 2 og 3, 1. pkt., om SKATs udarbejdelse af sagsfremstillinger finder tilsvarende anvendelse.

Henvisningen til § 19, stk. 1, indebærer, at der ikke skal udarbejdes sagsfremstilling, i det omfang den myndighed, der skal afgøre klagesagen, fuldt ud kan imødekomme anmodningen, eller denne klagemyndighed og sagens parter i øvrigt er enige om afgørelsen.

I de tilfælde, hvor skatteankeforvaltningen ikke selv er den myndighed, der skal afgøre sagen, men blot forbereder sagen som sekretariat for et ankenævn eller Landsskatteretten, indebærer dette, at skatteankeforvaltningen kan undlade at udarbejde sagsfremstilling og sende den i høring, hvis skatteankeforvaltningen indstiller til ankenævnet eller Landsskatteretten, at klagen imødekommes fuldt ud, eller skatteankeforvaltningen og sagens parter i øvrigt er enige i indstillingen. Hvis ankenævnet eller Landsskatteretten ikke ønsker at følge indstillingen, og betingelsen for at undlade at udarbejde sagsfremstilling dermed ikke længere opfyldes, må skatteankeforvaltningen som konsekvens heraf udarbejde en sagsfremstilling.

Henvisningen til § 19, stk. 2, indebærer, at sagsfremstillingen efter forslaget skal indeholde en redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske forhold, der påtænkes tillagt betydning ved afgørelsen. Den skal endvidere indeholde oplysninger om den afgørelse, som disse oplysninger efter skatteankeforvaltningens vurdering fører til. Hertil skal være knyttet en begrundelse, der opfylder de krav til begrundelsen af en forvaltningsafgørelse, der følger af forvaltningsloven.

Henvisningen til § 19 stk. 3, 1. pkt., indebærer, at sagsfremstillingen efter forslaget skal sendes til udtalelse hos sagens parter med en svarfrist, der ikke uden parternes samtykke kan være på mindre end 15 dage regnet fra høringskrivelsens datering, medmindre en anden frist er bestemt i lovgivningen.

Til § 35 d, stk. 3

Det foreslås, at det ved høringen efter stk. 2, skal oplyses om:

- at sagens parter har ret til at udtale sig skriftligt eller mundtligt over for skatteankeforvaltningen, og/eller
- at sagens parter har ret til at udtale sig skriftligt eller mundtligt over for skatteankenævnet, vurderingsankenævnet eller motorankenævnet, hvis sagen skal behandles af et sådant, eller
- muligheden for at anmode om at få lejlighed til at udtale sig mundtligt under et retsmøde i Landsskatteretten, hvis klagen skal behandles af Landsskatteretten.

Dette svarer – med en omskrivning som følge af, at reglen også skal gælde for klagesager, som skal afgøres af Landsskatteretten – til de gældende regler i skatteforvaltningslovens § 36, stk. 6, § 38, stk. 5 og § 39 a, stk. 5.

Til § 35 d, stk. 4

Det foreslås, at i de sager, der er omfattet af regler udstedt i medfør af den foreslåede regel i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, kan skatteankeforvaltningen vælge, at der skal udarbejdes sagsfremstilling. Endvidere foreslås det, at i sådanne sager, som visiteres til Landsskatteretten, fordi de er principielle eller hænger sammen med andre sager, som verserer ved eller samtidig visiteres ved Landsskatteretten, kan Landsskatteretten bede skatteankeforvaltningen om at udarbejde en sagsfremstilling. I så fald skal skatteankeforvaltningen udarbejde sagsfremstillingen.

Udarbejdes sagsfremstilling efter denne regel, finder de ovenfor under stk. 2 og 3 omhandlede regler om indholdet af sagsfremstillinger, høring og oplysninger, klageren skal gives i forbindelse med høringen, tilsvarende anvendelse.

Grunden til, at udarbejdelse af sagsfremstilling i disse sager ikke foreslås at være obligatorisk, er, at sagerne ofte er af enkel karakter.

Til § 35 e

Efter skatteforvaltningslovens § 43 har klageren adgang til at udtale sig overfor Landsskatterettens sekretariat. I forbindelse med sådanne møder har Landsskatteretten mulighed

for at anmode den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, om at deltage på mødet.

Endelig kan Landsskatteretten tilkalde sagkyndige til at yde bistand ved afgørelsen af en klage over en vurdering af fast ejendom.

Det foreslås, at disse muligheder skal gælde generelt. Det foreslås således, at klageren i alle klagesager får adgang til at udtale sig overfor skatteankeforvaltningen på et møde. Det gælder efter forslaget, uanset om det er skatteankeforvaltningen selv, der skal træffe afgørelsen, eller om skatteankeforvaltningen behandler sagen som sekretariat for et ankenævn eller for Landsskatteretten.

Det foreslås ligeledes, at skatteankeforvaltningen skal kunne anmode den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, om at deltage på sådanne møder.

Til § 35 f

Det foreslås, at afgørelser truffet af skatteankeforvaltningen, et skatte-, vurderings- eller motorankenævn eller Landsskatteretten ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Efter de gældende regler er det alene Landsskatterettens afgørelser og skatteankenævnenes afgørelser vedrørende klager over forskudsregistreringen, der ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Afgørelser fra skatteankenævnene i øvrigt og afgørelser fra vurderings- og motorankenævnene kan efter de gældende regler påklages til Landsskatteretten.

Formålet er at sikre, at klagesager på skatteområdet kan klagebehandles ved én klageinstans. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger beskrivelse af formålet med ændringen af klagestrukturen.

Til § 35 g, stk. 1

Det foreslås, at en klagemyndighed, der tidligere har truffet afgørelse i en klagesag, kan genoptage sagen. Genoptagelse forudsætter efter forslaget,

- at en part i sagen anmoder klagemyndigheden om genoptagelse,
- at klagemyndigheden får forelagt oplysninger, som ikke har været fremme i sagen på et tidligere tidspunkt, og
- at klagemyndigheden skønner, at de nye oplysninger kunne have medført, at klagemyndigheden var kommet til et væsentligt andet resultat, hvis de pågældende oplysninger havde foreligget tidligere.

Den foreslåede regel gælder for alle klagemyndighederne på skatteområdet. Det vil sige skatteankeforvaltningen, skatte-, vurderings- og motorankenævnene og Landsskatteretten

Skatteforvaltningsloven indeholder regler om klagemyndighedernes mulighed for at genoptage sager, hvori myndigheden tidligere har truffet afgørelse. Reglerne findes i lovens § 37 om skatteankenævnene, § 39 om vurderingsankenævnene, § 39 b om motorankenævnene og § 46 om Landsskatteretten. Reglerne er ikke helt identiske.

Den foreslåede regel svarer indholdsmæssigt til den gældende regel i skatteforvaltningslovens §§ 37, 39 og 39 b om genoptagelse i ankenævnene. Sager af de typer, som kan afgøres af ankenævnene, kan efter forslaget visiteres eller omvisiteres til Landsskatteretten efter de foreslåede regler i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 1, 2. eller 3. pkt., og klageren kan vælge, at en sag, som er visiteret til et skatte- eller vurderingsankenævn, i stedet skal behandles af Landsskatteretten efter det foreslåede § 35 b, stk. 5, i skatteforvaltningsloven. Tilsvarende kan sager, der ellers skal behandles af skatteankeforvaltningen efter regler udstedt i medfør af det foreslåede § 35 b, stk. 3, i skatteforvaltningsloven blive visiteret eller omvisiteret til Landsskatteretten efter det foreslåede § 35 b, stk. 3, 2. pkt. Derfor bør der være ens genoptagelsesregler uafhængigt af, om der er tale om en klage, som skal afgøres af skatteankeforvaltningen, et ankenævn eller Landsskatteretten.

Efter den foreslåede regel og de gældende regler i §§ 37, 39 og 39 b er det parter i sagen, der kan anmode om genoptagelse. Efter den gældende § 46 i skatteforvaltningsloven er det en betingelse for genoptagelse, at klageren anmoder om det.

Efter den foreslåede regel er det en betingelse for genoptagelse, at der forelægges den pågældende myndighed oplysninger, som ikke har været fremme under sagen, og at det skønnes, at disse oplysninger kunne have ført til et væsentligt ændret udfald af afgørelsen, hvis de havde foreligget tidligere.

Dette svarer til den gældende § 46. Efter de gældende regler i §§ 37, 39 og 39 b er betingelsen af oplysninger »ville« have ført til et væsentligt ændret udfald. Ordet kunne forekommer mest korrekt i denne sammenhæng.

Efter den foreslåede regel og de gældende regler i §§ 37, 39 og 39 b er det ikke en betingelse for genoptagelse, at det ikke kan lægges klageren til last, at de nye oplysninger ikke er indgået i sagen tidligere. Dette er en betingelse efter den gældende § 46.

Efter den foreslåede regel gælder der endvidere en række tidsmæssige begrænsninger. De nye oplysninger skal således være forelagt for ankenævnet inden:

- Udløbet af fristerne for fremsættelse af anmodninger om ordinær eller ekstraordinær genoptagelse efter de almindelige regler (skatteforvaltningslovens § 26, stk. 2, § 27, § 31, stk. 2, § 32, § 32 a, stk. 1, og § 33).
- Udløbet af fristen for at indbringe sagen for domstolene af endelige administrative afgørelser, eller inden sagen for domstolen er afsluttet, hvis sagen er indbragt.

Disse tidsmæssige begrænsninger sikrer, at der ikke er bedre adgang til at få genoptaget en sag, der har været påklaget, end en skatteansættelse, der ikke har været påklaget. Begrænsningerne svarer til de tidsmæssige begrænsninger i de gældende regler i skattekontrollovens §§ 37, 39 og 39 b, bortset fra, at følgende frister, som fremgår af disse bestemmelser, ikke er medtaget:

- Anmodning om genoptagelse kan indgives inden for fristen for at klage over ankenævnets afgørelse til Landsskatteretten.
- Anmodning om genoptagelse kan indgives inden for fristen for at anke eller kære sagen til domstol i 2. instans, eller inden sagen er afsluttet for denne instans, hvis sagen er anket eller kært
- Anmodning om genoptagelse kan indgives inden for fristen for ansøgning om tredjeinstansbevilling, eller inden sagen er afsluttet for Højesteret, hvis sagen indbringes for denne.

Fristen i første punkt ovenfor er efter forslaget ikke aktuel, da ankenævnenes afgørelser efter forslaget ikke kan påklages til Landsskatteretten. Fristerne i de to sidste punkter ovenfor forudsætter, at skatteankeforvaltningen, et ankenævn eller Landsskatteretten kan tilsidesætte en dom afsagt af en byret eller landsret. Dette er ikke tilfældet. De pågældende frister foreslås derfor at udgå.

Der fremgår ingen tidsmæssige begrænsninger af den gældende § 46 om Landsskatterettens genoptagelsesadgang, men Landsskatteretten har dog også fulgt den praksis, at der normalt ikke genoptages, når skattepligtige, der ikke har fået deres sag behandlet af Landsskatteretten, vil være afskåret fra at få sagen prøvet på ny. Ved i lighed med §§ 37, 39 og 39 b direkte at opregne fristerne, fremgår det klart, hvilke frister der er for genoptagelse. Dermed er der skabt et bedre grundlag at sikre ensartethed i praksis for de tidsmæssige begrænsninger i forbindelse med genoptagelse.

Til § 35 g, stk. 2

Det foreslås, at uanset at betingelserne for genoptagelse i det foreslåede § 35 g, stk. 1, ikke er opfyldt, kan den klagemyndighed, der har truffet afgørelse i en klagesag, genoptage sagen, hvis den modtager en anmodning herom, og myndigheden skønner, at der er ganske særlige omstændigheder, der taler for at genoptage sagen.

Den foreslåede regel svarer til de gældende regler i skatteforvaltningslovens § 37, stk. 2, om skatteankenævnene, § 39, stk. 2, om vurderingsankenævnene, § 39 a, stk. 2, om motorankenævnene og § 46, stk. 2, om Landsskatteretten.

Det er tanken, at hidtidig praksis efter disse bestemmelser skal videreføres. Efter den hidtidige praksis omfatter de særlige omstændigheder, der kan begrunde genoptagelse efter disse regler, en mulig underkendelse ved Landsskatteret eller domstolene af myndighedernes praksis i de pågældende sager. Procesbesparende hensyn samt hensynet til en ensartet behandling af skatteyderne i sagskomplekser anses også for en særlig omstændighed, der kan begrunde genoptagelse. Bestemmelserne administreres restriktivt.

Endvidere bruges bestemmelserne i forbindelse med genoptagelsestilsagn, hvor der udtages en prøvesag og gives tilsagn om genoptagelse af andre tilsvarende sager, hvis udfaldet i prøvesagen fører til et andet udfald i andre sager. De sager, der gives genoptagelsestilsagn i, er sager, hvor det er åbenbart, at afgørelsen i prøvesagen vil få betydning for udfaldet. Det er en forudsætning for genoptagelsestilsagn, at et

tilbagesøgningskrav som følge af en eventuel genoptagelse ikke allerede er forældet på tilsagnstidspunktet.

Til § 35 g, stk. 3

Det foreslås, at der ved anmodning til klagemyndigheden om genoptagelse skal betales klagegebyr efter de almindelige regler om klagegebyr i den foreslåede § 35 c i skatteforvaltningsloven.

Den foreslåede regel svarer til den gældende regel i skatteforvaltningslovens § 46, stk. 3, om anmodning om genoptagelse i Landsskatteretten. Med forslaget udvides den til også at omfatte genoptagelsesansøgninger til skatte-, vurderings- og motorankenævne samt til skatteankenævningen. Udvidelsen skyldes, at det i forslaget til en ny § 35 c er foreslået at udvide reglerne om klagegebyr til også at omfatte klager, som skal behandles af disse andre klagemyndigheder. Der henvises til bemærkningerne til § 35 c.

Til § 35 h, stk. 1

Det foreslås, at i de sager, hvor skatteankenævningen kan træffe afgørelse efter regler udstedt i medfør af det foreslåede § 35 b, stk. 3, kan skatteankenævningen foretage afledte ændringer uanset klagens formulering. Dette svarer til reglerne i skatteforvaltningslovens § 36, stk. 7, om skatteankenævne, § 39 a om motorankenævne og § 45, stk. 1, om Landsskatteretten.

Afledte ændringer kan være til klagerens gunst, såvel som til vedkommendes ugunst. Men det er en betingelse, at der er en direkte forbindelse mellem det påklagede forhold og det forhold, skatteankenævningen ønsker at ændre i ansættelsen.

Til § 35 h, stk. 2

Det foreslås, at skatteankenævningen i sager om vurdering af fast ejendom kan besigtige den pågældende ejendom. Skatteankenævningen skal efter forslaget forberede sager om vurdering af fast ejendom som sekretariat for vurderingsankenævne eller Landsskatteretten. Det foreslås derfor, at skatteankenævningen får samme muligheder som disse til at besigtige ejendomme i forbindelse med vurderingssager. Vurderingsankenævnenes hjemmel til at besigtige ejendomme fremgår af skatteforvaltningslovens § 38, stk. 9, og Landsskatterettens hjemmel fremgår af § 14, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 974 af 17. oktober 2005 af forretningsorden for Landsskatteretten, som med lovforslagets § 1, nr. 49, foreslås lovfæstet.

Det foreslås desuden, at skatteankenævningen skal kunne tilkalde sagkyndige til at yde bistand i klager over vurdering af fast ejendom. Landsskatteretten har efter den nugældende § 43, stk. 3 en sådan mulighed, og det foreslås, at skatteankenævningen får sammen mulighed.

Til § 35 h, stk. 3

Det foreslås, at skatteankenævningen i sager om vurdering af køretøjer kan indkalde et køretøj til besigtigelse, hvis det er nødvendigt. Skatteankenævningen skal efter forsla-

get forberede sager om vurdering af køretøjer som sekretariat for motorankenævne eller Landsskatteretten. Det foreslås derfor, at skatteankenævningen får samme muligheder som motorankenævne til at indkalde biler til besigtigelse. Motorankenævnenes hjemmel til at besigtige køretøjer fremgår af skatteforvaltningslovens § 39 a, stk. 8.

Til nr. 34

Det foreslås at ændre overskriften til skatteforvaltningslovens kapitel 14.

Den nuværende overskrift er »Klage til skatteankenævnet«. Efter lovforslaget er det skatteankenævningen, der foretager visiteringen af de indkomne klager, og uanset at en sag er af en sagstype, som er omfattet af skatteankenævnenes kompetence, kan den i stedet behandles af Landsskatteretten efter de foreslåede regler i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 33. Efter denne ændring kan der ikke længere tales om klage til skatteankenævnet. Det foreslås derfor at ændre overskriften til »Klage, hvor skatteankenævnet træffer afgørelse«.

Til nr. 35

Det foreslås at nyaffatte skatteforvaltningslovens § 36

Nyaffattelsen indebærer, at de nugældende stk. 1-6 og 8 i § 36 ophæves.

§ 36, stk. 1-6, omhandler kredsen af klageberettigede, hvem klagen skal indgives til, klagefrist, konsekvenserne af for sen klage, høring af SKAT i forbindelse med klage til skatteankenævne sagsfremstilling og høring af parterne over sagsfremstillingen. De pågældende regler foreslås erstattet af de nye bestemmelser i skatteforvaltningslovens § 35 a, stk. 1-5 og § 35 d, jf. lovforslagets § 1, nr. 33. Som følge heraf foreslås det at ophæve § 36, stk. 1-6.

Det fremgår af § 36, stk. 8, at ved klage over afslag på en anmodning om genoptagelse efter § 26 eller § 27 kan skatteankenævnet vælge at gennemføre ændringen, hvis sagens parter er enige deri, og genoptagelse findes berettiget. De andre ankenavn har en tilsvarende adgang, men Landsskatteretten har ikke en sådan adgang. Da ankenævne efter forslaget i lighed med Landsskatteretten træffer endelig administrativ afgørelse, og eneste mulighed for at få afgørelsen prøvet herefter er ved domstolene, foreslås det, at bestemmelsen i § 36, stk. 8, ophæves. Hvis genoptagelse herefter findes berettiget, vil sagen skulle hjemvises til SKAT.

Det foreslåede stk. 1 svarer til det gældende stk. 7 i § 36. Efter denne bestemmelse kan skatteankenævnet foretage afledte ændringer uanset klagens formulering.

Afledte ændringer kan være til klagerens gunst, såvel som til vedkommendes ugunst. Men det er en betingelse, at der er en direkte forbindelse mellem det påklagede forhold og det forhold, skatteankenævningen ønsker at ændre i ansættelsen.

Det foreslåede stk. 5 i § 38 er en ny regel om udformning af afgørelser fra skatteankenævne.

Efter skatteforvaltningslovens § 45, stk. 2, skal det fremgå af Landsskatterettens afgørelser, om der har deltaget læge retsmedlemmer i afgørelsen. Hvis læge retsmedlemmer har deltaget, skal afgørelsen desuden indeholde oplysninger om forskellige meninger, der har været under afstemningen. Det gælder både forskellige meninger i forhold til resultatet og begrundelsen. Afgørelsen skal angive stemmetallet for hver opfattelse, og det skal fremgå, om retsformanden har afgivet dissens. Afgørelsen skal endelig angive navn på den eller de personer, der har truffet afgørelsen.

Der er ikke tilsvarende regler for skatteankenævnenes afgørelser. Da skatteankenævnene efter lovforslaget i lighed med Landsskatteretten skal træffe endelig administrativ afgørelse i klagesager, forslås det, at der stilles lignende krav til skatteankenævnenes afgørelser, idet kravene må udformes lidt forskelligt grundet forskellig sammensætning af skatteankenævnene henholdsvis Landsskatteretten.

Det foreslås således, at skatteankenævnenes afgørelse skal indeholde oplysninger om forskellige meninger, der har været under afstemningen. Det gælder både forskellige meninger i forhold til resultatet og begrundelsen. Det foreslås desuden, at afgørelsen skal angive stemmetallet for hver opfattelse, og det foreslås endelig, at afgørelsen skal angive navnene på de personer, der har truffet afgørelsen.

Til nr. 36

Det foreslås, at skatteforvaltningsloven § 37 ophæves.

Reglen omhandler skatteankenævnenes muligheder for at genoptage sager. Den foreslås erstattet af den nye bestemmelse § 35 g i skatteforvaltningsloven.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til skatteforvaltningslovens § 35 g under bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 33.

Til nr. 37

Det foreslås at ændre overskriften til skatteforvaltningslovens kapitel 15.

Den nuværende overskrift er »Klage til vurderingsankenævnet«. Efter lovforslaget er det skatteankenævnet, der foretager visiteringen af de indkomne klager, og uanset at en sag er af en sagstype, som er omfattet af vurderingsankenævnenes kompetence, kan de i stedet behandles af Landsskatteretten efter de foreslåede regler i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 33. Efter denne ændring kan der ikke længere tales om klage til vurderingsankenævnet. Det foreslås derfor at ændre overskriften til »Klage, hvor vurderingsankenævnet træffer afgørelse«.

Til nr. 38

Det foreslås at nyaffatte skatteforvaltningslovens § 38.

Nyaffattelsen indebærer, at stk. 1-5 og 8 i den nugældende § 38 ophæves.

§ 38, stk. 1-5, indeholder reglerne i forbindelse med klage til vurderingsankenævnene om kredsen af klageberettigede,

indgivelse af klage til SKAT, klagefrist, konsekvenserne af for sen klage, hvad SKATs skal gøre efter modtagelse af klagen og reglerne om sagsfremstilling og høring af parterne over sagsfremstillingen. De pågældende regler foreslås erstattet af de nye bestemmelser i skatteforvaltningslovens § 35 a, stk. 1-5, og § 35 d, jf. lovforslagets § 1, nr. 33. Som følge heraf foreslås det at ophæve § 38, stk. 1-5.

Det fremgår af § 38, stk. 8, at ved klage over afslag på en anmodning om genoptagelse efter § 33, stk. 1, kan vurderingsankenævnet vælge at gennemføre ændringen, hvis sagens parter er enige deri, og genoptagelse findes berettiget. De andre ankenævne har en tilsvarende adgang, men Landsskatteretten har ikke en sådan adgang. Ankenævnene træffer efter forslaget i lighed med Landsskatteretten endelig administrativ afgørelse, og eneste mulighed for at få afgørelsen prøvet herefter er ved domstolene. Det foreslås derfor, at bestemmelsen i § 38, stk. 8, ligeledes ophæves. Hvis genoptagelse herefter findes berettiget, vil sagen skulle hjemvises til SKAT.

Det foreslåede stk. 1 er et nyt.

Baggrunden for det foreslåede stykke er, at skatteforvaltningslovens § 40, stk. 3, indeholder mulighed for, at SKAT under visse nærmere beskrevne omstændigheder kan indbringe afgørelser efter lov om vurdering af landets faste ejendomme for Landsskatteretten.

Reglen finder anvendelse, hvis en afgørelse efter lov om vurdering af landets faste ejendomme påklages til Landsskatteretten. SKAT kan i sådanne tilfælde indbringe andre afgørelser efter loven vedrørende samme ejendom, der er en følge af klagen. Landsskatteretten påkender så disse øvrige afgørelser sammen med klagen.

Da vurderingsankenævnene efter forslaget i lighed med Landsskatteretten efter gældende regler træffer endelige administrative afgørelser i klagesager, foreslås det, at reglen også kommer til at gælde i forhold til klager, som afgøres af vurderingsankenævnene. Dette indebærer, at SKAT efter forslaget får samme muligheder for at indbringe andre afgørelser for vurderingsankenævnet i forbindelse med klager til vurderingsankenævnet, som de har i forbindelse med sager, som behandles af Landsskatteretten.

Det foreslåede stk. 2 i § 38 svarer til det gældende stk. 6. Efter dette stykke kan vurderingsankenævnet genoptage vurderingen i sin helhed, uanset hvordan klagen er formuleret. Der er ikke ændret i ordlyden af stykket, og der er dermed ikke tilsigtet nogen ændring af retstilstanden. Klages der eksempelvis alene over vurderingen, for så vidt angår grundværdien, kan vurderingsankenævnet også tage andre elementer i vurderingen op.

Det foreslåede stk. 3 i § 38 svarer til det gældende stk. 7. Af dette stykke fremgår det, at hvis et vurderingsankenævne vil ændre en ansættelse, og der for denne ansættelse foreligger en afgørelse eller fordeling efter § 33 i lov om vurdering af landets faste ejendomme, som f.eks. en fordeling af grundværdien for en landsbrugsejendom på henholdsvis stuehuset med tilhørende grund og have og på den øvrige ejendom, skal vurderingsankenævnet også tage stilling til,

hvilken indflydelse ansættelsesændringen får på afgørelsen eller fordelingen. Der er ikke ændret i ordlyden af stykket, og der er dermed ikke tilsigtet nogen ændring af retstilstanden.

Det foreslåede 1. og 2. pkt. i stk. 4 i § 38 svarer til det nugældende stk. 9. Efter dette stykke kan vurderingsankenævnet foretage fornøden besigtigelse af en fast ejendom i forbindelse med behandlingen af en klage over en ejendoms-vurdering. Nævnet kan bemyndige SKAT til som sekretariat for nævnet at foretage besigtigelsen på nævnets vegne.

Bestemmelsen foreslås ændret på to punkter.

For det første foretages en formulingsmæssige tilretning af bestemmelsens første punktum. Formålet er at skabe ensartede formuleringer med hensyn til, kriterierne for besigtigelse, så der kan ikke herske tvivl om, at kriterierne for at foretage besigtigelse er ens, uanset om det er skatteankeforvaltningen, vurderingsankenævnet eller Landsskatteretten, der ønsker besigtigelsen foretaget. Dermed kan der også etableres en ensartet praksis for dette.

For det andet foreslås det, at det er skatteankeforvaltningen, som vurderingsankenævnet kan bemyndige til at foretage besigtigelsen. Ændringen skyldes, at skatteankeforvaltningen efter lovforslaget overtager opgaven som sekretariat for vurderingsankenævnene fra SKAT. Da bestemmelsen hidtil har været anvendt til at vurderingsankenævnene har kunnet bemyndige sekretariatet til at foretage vurderingen, foreslås reglen ændret så det er skatteankeforvaltningen, bemyndigelsen kan ske til.

Det foreslås desuden, at vurderingsankenævnet skal kunne tilkalde sagkyndige til at yde bistand i klager over vurdering af fast ejendom. Landsskatteretten har efter den nugældende § 43, stk. 3 en sådan mulighed, og det foreslås, at vurderingsankenævnet får sammen mulighed.

Det foreslåede stk. 5 i § 38 er en ny regel om udformning af afgørelser fra vurderingsankenævnene.

Efter skatteforvaltningslovens § 45, stk. 2, skal det fremgå af Landsskatterettens afgørelser, om der har deltaget læge retsmedlemmer i afgørelsen. Hvis læge retsmedlemmer har deltaget, skal afgørelsen desuden indeholde oplysninger om forskellige meninger, der har været under afstemningen. Det gælder både forskellige meninger i forhold til resultatet og begrundelsen. Afgørelsen skal angive stemmetallet for hver opfattelse, og det skal fremgå, om retsformanden har afgivet dissens. Afgørelsen skal endelig angive navn på den eller de personer, der har truffet afgørelsen.

Der er ikke tilsvarende regler for vurderingsankenævnenes afgørelser. Da vurderingsankenævnene efter lovforslaget i lighed med Landsskatteretten skal træffe endelig administrativ afgørelse i klagesager, foreslås det, at der stilles lignende krav til vurderingsankenævnenes afgørelser, idet kravene må udformes lidt forskelligt grundet forskellig sammensætning af vurderingsankenævnene henholdsvis Landsskatteretten.

Det foreslås således, at vurderingsankenævnenes afgørelse skal indeholde oplysninger om forskellige meninger, der har været under afstemningen. Det gælder både forskellige

meninger i forhold til resultatet og begrundelsen. Det foreslås desuden, at afgørelsen skal angive stemmetallet for hver opfattelse, og det foreslås endelig, at afgørelsen skal angive navnene på de personer, der har truffet afgørelsen.

Til nr. 39

Det foreslås, at skatteforvaltningslovens § 39 ophæves.

Reglen omhandler vurderingsankenævnenes muligheder for at genoptage sager. Den foreslås erstattet af den nye bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 g.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til skatteforvaltningslovens § 35 g under bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 33.

Til nr. 40

Det foreslås at ændre overskriften til skatteforvaltningslovens kapitel 15 a.

Den nuværende overskrift er »Klage til motorankenævnet«. Efter lovforslaget er det skatteankeforvaltningen, der foretager visiteringen af de indkomne klager, og uanset at en sag er af en sagstype, som er omfattet af motorankenævnenes kompetence, kan den i stedet visiteres til Landsskatteretten efter de foreslåede regler i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 1, 2. og 3. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 33. Efter denne ændring kan der ikke længere tales om klage til motorankenævnet. Det foreslås derfor at ændre overskriften til »Klage, hvor motorankenævnet træffer afgørelse«.

Til nr. 41

Det foreslås at nyaffatte skatteforvaltningslovens § 39 a.

Nyaffattelsen indebærer, at stk. 1-5 og 7 i den nugældende § 39 a ophæves.

§ 39 a, stk. 1-5, indeholder reglerne i forbindelse med klage til motorankenævnene om kredsen af klageberettigede, indgivelse af klage til SKAT, klagefrist, konsekvenserne af for sen klage, hvad SKATs skal gøre efter modtagelse af klagen og reglerne om sagsfremstilling og høring af parterne over sagsfremstillingen. De pågældende regler foreslås erstattet af de nye bestemmelser i skatteforvaltningslovens § 35 a, stk. 1-5, og § 35 d, jf. lovforslagets § 1, nr. 33. Som følge heraf foreslås det at ophæve § 39 a, stk. 1-5.

Det fremgår af § 39 a, stk. 7, at ved klage over afslag på en anmodning om genoptagelse efter § 7, stk. 4, kan motorankenævnet vælge at gennemføre ændringen, hvis sagens parter er enige deri, og genoptagelse findes berettiget. De andre ankenævn har en tilsvarende adgang, men Landsskatteretten har ikke en sådan adgang. Ankenævnene træffer efter forslaget i lighed med Landsskatteretten endelig administrativ afgørelse, og eneste mulighed for at få afgørelsen prøvet herefter er ved domstolene. Det foreslås derfor, at bestemmelsen i § 39 a, stk. 7, ophæves. Hvis genoptagelse herefter findes berettiget, vil sagen skulle hjemvises til SKAT.

De foreslåede stk. 1 og 2 i § 39 a svarer til de gældende stk. 6 og 8.

Efter det foreslåede stk. 1, som svarer til det nugældende stk. 6, kan motorankenævnene foretage afledte ændringer, uanset hvorledes klagen er formuleret. Der er ikke ændret i ordlyden af stykket, og der er dermed ikke tilsigtet nogen ændring af retstilstanden.

Efter det foreslåede stk. 2, som svarer til det nugældende stk. 8, kan motorankenævnene indkalde et køretøj til besigtigelse, hvis det vurderes at være nødvendigt. Med nødvendigt menes, at besigtigelsen er nødvendig for, at sagen kan anses for tilstrækkeligt oplyst, herunder når der er forhold i klagen, der konkret tilsiger, at besigtigelse er nødvendig. Der er ikke ændret i ordlyden af stykket, og der er dermed ikke tilsigtet nogen ændring af retstilstanden.

Det foreslåede stk. 3 i § 38 er en ny regel om udformning af afgørelser fra vurderingsankenævnene.

Efter skatteforvaltningslovens § 45, stk. 2, skal det fremgå af Landsskatterettens afgørelser, om der har deltaget læge retsmedlemmer i afgørelsen. Hvis læge retsmedlemmer har deltaget, skal afgørelsen desuden indeholde oplysninger om forskellige meninger, der har været under afstemningen. Det gælder både forskellige meninger i forhold til resultatet og begrundelsen. Afgørelsen skal angive stemmetallet for hver opfattelse, og det skal fremgå, om retsformanden har afgivet dissens. Afgørelsen skal endelig angive navn på den eller de personer, der har truffet afgørelsen.

Der er ikke tilsvarende regler for motorankenævnens afgørelser. Da motorankenævnene efter lovforslaget i lighed med Landsskatteretten skal træffe endelig administrativ afgørelse i klagesager, foreslås det, at der stilles lignende krav til motorankenævnens afgørelser, idet kravene må udformes lidt forskelligt grundet forskellig sammensætning af motorankenævnene henholdsvis Landsskatteretten.

Det foreslås således, at motorankenævnens afgørelse skal indeholde oplysninger om forskellige meninger, der har været under afstemningen. Det gælder både forskellige meninger i forhold til resultatet og begrundelsen. Det foreslås desuden, at afgørelsen skal angive stemmetallet for hver opfattelse, og det foreslås endelig, at afgørelsen skal angive navnene på de personer, der har truffet afgørelsen.

Til nr. 42

Det foreslås, at skatteforvaltningsloven § 39 b ophæves.

Reglen omhandler motorankenævnens muligheder for at genoptage sager. Den foreslås erstattet af den nye bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 g.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til skatteforvaltningslovens § 35 g under bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 33.

Til nr. 43

Det foreslås at ændre overskriften til skatteforvaltningslovens kapitel 16.

Den nuværende overskrift er »Klage til Landsskatteretten«. Efter lovforslaget er det skatteankeforvaltningen, der foretager visiteringen af de indkomne klager, og uanset at en

sag er af en sagstype, som er omfattet af ankenævnens eller skatteankeforvaltningens kompetence, kan den i stedet behandles af Landsskatteretten efter de foreslåede regler i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 33. Efter denne ændring kan der ikke længere tales om klage til Landsskatteretten. Det foreslås derfor at ændre overskriften til »Klage, hvor Landsskatteretten træffer afgørelse«.

Til nr. 44

Skatteforvaltningslovens § 40, stk. 1, omhandler kredsen af dem, der er berettigede til at klage til Landsskatteretten. Reglen foreslås erstattet af de nye bestemmelser i skatteforvaltningslovens § 35 a, stk. 2. Som følge heraf foreslås det at ophæve § 40, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til skatteforvaltningslovens § 35 a under bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 33.

Til nr. 45

Efter skatteforvaltningslovens § 40, stk. 2, kan skatteministeren indbringe en afgørelse truffet af Skatterådet for Landsskatteretten. Der er en forudsætning, at afgørelsen indeholder en stillingtagen til et EU-retligt spørgsmål. Sådanne indbringelser skal være modtaget i Landsskatteretten senest en måned efter dateringen af Skatterådets afgørelse.

Da sekretariatsbetjeningen af Landsskatteretten efter lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås overtaget af skatteankeforvaltningen, foreslås det, at indbringelsen skal modtages af skatteankeforvaltningen i stedet for af Landsskatteretten.

Det vil dog fortsat efter forslaget være Landsskatteretten, der skal træffe afgørelse i sagen.

Endvidere foreslås en række henvisninger til andre regler i skatteforvaltningsloven ændret som konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 33 og 47.

Til nr. 46

Skatteforvaltningslovens § 40, stk. 3, indeholder mulighed for, at SKAT under visse nærmere beskrevne omstændigheder kan indbringe afgørelser efter lov om vurdering af landets faste ejendomme for Landsskatteretten.

Reglen finder anvendelse, hvis en afgørelse efter lov om vurdering af landets faste ejendomme påklages til Landsskatteretten. SKAT kan i disse tilfælde indbringe andre afgørelser efter loven vedrørende samme ejendom, hvor sådanne afgørelser er en følge af klagen, og Landsskatteretten påkender så disse øvrige afgørelser sammen med klagen.

Da vurderingsankenævnene efter forslaget i lighed med Landsskatteretten efter gældende regler træffer endelige administrative afgørelser i klagesager, foreslås det i lovforslagets § 1, nr. 38, at reglen også kommer til at gælde i forhold klager, som afgøres af vurderingsankenævnene. Som konsekvens heraf foreslås det i § 40, stk. 3, præciseret, at dette stykke kun gælder, hvis klagen fra den klageberettigede skal afgøres af Landsskatteretten.

Det foreslås endelig at ændre betegnelsen ejendomsvurderingsloven til lov om vurdering af landets faste ejendomme. Formålet med denne ændring er at anvende lovens korrekte titel.

Til nr. 47

Det foreslås at ophæve skatteforvaltningslovens §§ 41-43.

§ 41 indeholder en liste over forhold, der kan begrunde en klage til Landsskatteretten. Der er ikke en tilsvarende liste over forhold, der kan begrunde en klage til skatte-, vurderings- eller motorankenævnene.

Sager af de typer, som kan afgøres af ankenævnene, kan efter forslaget behandles af Landsskatteretten efter de foreslåede regler i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 33. Da klageren således ikke altid kan vide, om sagen skal afgøres af et ankenævn eller Landsskatteretten, når klagen indgives, bør der være ens regler om, hvad der kan begrunde en klage uafhængigt af, om der er tale om en klage, som skal afgøres af et ankenævn eller af Landsskatteretten. Derfor foreslås reglen i § 41 ophævet.

§ 42 indeholder reglerne for klage til Landsskatteretten om klagefrist, konsekvenserne af for sen klage, formkrav til klagen og konsekvenserne, hvis klagen er mangelfuld.

Disse regler foreslås erstattet af den nye bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 33. Derfor foreslås § 42 ophævet.

§ 42 a omhandler klagegebyr ved klage til Landsskatteretten.

Disse regler foreslås erstattet af den nye bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 33. Derfor foreslås § 42 a ophævet.

Skatteforvaltningslovens § 42 b handler om Landsskatterettens adgang til at anmode SKAT om at udarbejde sagsfremstillinger i sager, hvor SKAT efter reglerne i skatteforvaltningslovens § 19, stk. 5, ikke har skullet udarbejde sagsfremstilling, og hvor ikke har været behandlet af et ankenævn, så ankenævnets sekretariat har udarbejdet sagsfremstilling.

Det er i den foreslåede nye bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 d, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, foreslået at indføre nye regler for udarbejdelse af sagsfremstilling i klagesager, hvor SKAT ikke har udarbejdet sagsfremstilling. Disse regler er ens, uanset om det er skatteankesforvaltningen, et ankenævn eller Landsskatteretten, der skal træffe afgørelse i klagesagen. Det foreslås derfor at § 42 b ophæves.

Efter skatteforvaltningslovens § 43 har klageren adgang til at udtale sig overfor Landsskatterettens sekretariat. I forbindelse sådanne møder har Landsskatteretten mulighed for at anmode den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, om at deltage på mødet. Endelig kan Landsskatteretten tilkalde sagkyndige til at yde bistand ved afgørelsen af en klage over en vurdering af fast ejendom.

De to første stykker i § 43 foreslås erstattet af den nye regel i skatteforvaltningslovens § 35 e, jf. lovforslagets § 1, nr.

33. Det sidste stykke foreslås indarbejdet i skatteforvaltningslovens § 35 h, stk. 2, og § 44, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 33 og 49. Derfor foreslås § 43 ophævet.

Til nr. 48

Det foreslås, at skatteforvaltningslovens § 44, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

Efter bestemmelsen kan klageren ikke anmode om retsmøde i de såkaldte kontorsager. Kontorsagerne skal efter lovforslaget ikke længere behandles af Landsskatteretten, men af skatteankesforvaltningen. Reglen er derfor overflødig, da der ikke i lovforslaget foreslås regler om, at klageren kan anmode om retsmøde i sager, der afgøres af skatteankesforvaltningen.

Til nr. 49

Det foreslås, at der indsættes to nye stykker i skatteforvaltningslovens § 44.

Til § 44, stk. 4

Der er tale om en lovfæstelse af en bestemmelse, som efter de gældende regler fremgår af § 14, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 974 af 17. oktober 2005 af forretningsorden for Landsskatteretten. Efter denne bestemmelse kan enten en retsformand eller to ordinære retsmedlemmer, som deltager i sagens afgørelse, beslutte, at der skal ske besigtigelse af den pågældende ejendom i sager om vurdering af fast ejendom. Hvis dette besluttes, anses besigtigelsen for et retsmøde med de modifikationer, der følger af omstændighederne ved en besigtigelse.

Efter den foreslåede bestemmelse er det Landsskatteretten, som kan beslutte, at der skal foretages besigtigelse. I forretningsordenen kan det herefter reguleres, hvorledes denne beslutning træffes, herunder beslutningen, som efter den gældende forretningsorden, skal kunne træffes af en retsformand eller af to retsmedlemmer, som deltager i sagen.

Grunden til, at det foreslås at lovfæste denne bestemmelse, er, at adgangen til besigtigelse er lovfæstet for så vidt angår vurderingsankenævnene. Med henblik på at sikre ensartethed i praksis for, hvornår ejendomme besigtiges, foreslås det således ligeledes at lovfæste Landsskatterettens adgang til at foretage besigtigelse. Procedurereglerne for, hvordan det besluttes, at der skal ske besigtigelse foreslås dog ikke harmoniseret, da forskellene i disse hænger sammen med forskellene i sammensætningen af henholdsvis vurderingsankenævnene og Landsskatteretten. Det vil således fortsat skulle reguleres i forretningsordenen for Landsskatteretten, hvorledes retten kan beslutte, at der skal foretages besigtigelse, herunder vil det – som efter den gældende forretningsorden – kunne bestemmes, at beslutningen kan træffes af en retsformand eller af to ordinære retsmedlemmer, som deltager i sagens afgørelse.

Vurderingsankenævnene kan efter den foreslåede regel i skatteforvaltningslovens § 38, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 38, bemyndige skatteankesforvaltningen til at foretage besigtigelsen på vegne af ankenævnet. Det foreslås, at Landsskat-

teretten får en tilsvarende mulighed for at bemyndige skatteankeforvaltningen til at foretage vurderingen.

Det foreslås desuden, at såvel Landsskatteretten skal kunne tilkalde sagkyndige til at yde bistand i klager over vurdering af fast ejendom. Landsskatteretten har efter den nugældende § 43, stk. 3 en sådan mulighed, da resten af § 43 imidlertid foreslås ophævet, foreslås det at flytte bestemmelsen til § 44, stk. 4.

Til § 44, stk. 5

Det foreslås, at Landsskatteretten i sager om vurdering af køretøjer kan indkalde et køretøj til besigtigelse, hvis det er nødvendigt. Landsskatteretten skal efter lovforslaget som eneste administrative klageinstans afgøre principielle sager, som ellers kan behandles af et motorankenævn. Det foreslås derfor, at Landsskatteretten får samme muligheder som motorankenævnene til at indkalde køretøjer til besigtigelse. Motorankenævnenes hjemmel til at indkalde køretøjer til besigtigelse fremgår af skatteforvaltningslovens § 39 a, stk. 8.

Som i relation til det foreslåede § 44, stk. 5, ovenfor reguleres det ikke i lovteksten, hvorledes Landsskatteretten kan foretage beslutningen. Dette kan således reguleres i Landsskatterettens forretningsorden.

Til nr. 50

Det foreslås, at skatteforvaltningsloven § 46 ophæves.

Reglen omhandler Landsskatterettens muligheder for at genoptage sager. Den foreslås erstattet af den nye bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 g.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til skatteforvaltningslovens § 35 g under bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 33.

Til nr. 51

Efter skatteforvaltningslovens § 47, stk. 1, finder retsplejelovens § 343 om adgang til at kræve syn og skøn udmeldt tilsvarende anvendelse, bl.a. når en sag er indbragt for et skatteankenævn eller Landsskatteretten.

Det foreslås at erstatte ordene »indbragt for« med ordene »påklaget og skal afgøres af«. Dette skyldes, at det efter den foreslåede nye § 35 b i skatteforvaltningsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, er skatteankeforvaltningen, der foretager visiteringen af klager til henholdsvis skatteankenævn, til Landsskatteretten eller til skatteankeforvaltningen selv. Det vil dermed ikke være helt klart, hvad der menes med, at en sag er indbragt for f.eks. Landsskatteretten, når der er tale om en sag, som kan visiteres til såvel et ankenævn som til Landsskatteretten. Derimod vil det være mere korrekt at beskrive forholdet således, at sagen er påklaget og skal afgøres af f.eks. Landsskatteretten.

For det andet foreslås det, at sager, der skal afgøres af skatteankeforvaltningen, tilføjes, så adgangen til at kræve syn og skøn også kommer til at gælde for disse sager. De pågældende sager er de sager, som i dag behandles som såkaldte kontorsager i Landsskatteretten. I disse sager er der efter de gældende regler mulighed for at kræve syn og skøn.

Forslaget sikrer, at det stadig vil være muligt, selv om sagerne med lovforslaget foreslås overtaget af skatteankeforvaltningen.

Til nr. 52

Der er tale om ændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 51.

Efter lovforslagets § 1, nr. 51, udvides adgangen til at kræve syn og skøn til også at gælde i sager, hvor skatteankeforvaltningen skal træffe afgørelse. Derfor foreslås det, at skatteankeforvaltningen – ligesom skatteankenævnene og Landsskatteretten efter de gældende regler – får mulighed for at fastsætte en frist for, at der tages stilling til, om der skal begæres syn og skøn.

Til nr. 53

Der er tale om ændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 51.

Efter lovforslagets § 1, nr. 51, udvides adgangen til at kræve syn og skøn til også at gælde i sager, hvor skatteankeforvaltningen skal træffe afgørelse. Derfor foreslås det, at skatteankeforvaltningens sager – som andre sager, hvor der foretages syn og skøn – omfattes af reglen om, at sagsbehandlingen af den pågældende sag udsættes, indtil klageren efter modtagelse af skønserklæringen meddeler, om sagen opretholdes.

Til nr. 54

Efter § 49 i skatteforvaltningsloven kan skatteministeren indbringe en afgørelse fra Landsskatteretten for domstolene inden for en frist på 3 måneder efter, at Landsskatteretten har truffet afgørelsen.

Af skatteforvaltningslovens § 52, stk. 2, fremgår det imidlertid, at denne kompetence til at indbringe Landsskatterets-sager for domstolene tilkommer Skatteministeriet. Det foreslås at harmonisere de to regler, så det af begge fremgår, at det er Skatteministeriet, der har kompetencen. Dette svarer til at det efter de gældende regler reelt er ministeriet, der på ministerens vegne tager stilling til indbringelse af sager for domstolene.

Da skatteankeforvaltningen samt skatte-, vurderings- og motorankenævnene efter lovforslaget i lighed med Landsskatteretten kan træffe endelige administrative afgørelser i klagesager, foreslås det desuden, at hjemlen udvides, så Skatteministeriet også får mulighed for at indbringe afgørelser fra disse myndigheder for domstolene.

Det bemærkes dog, at Skatteministeriet som hovedregel kun indbringer en sag for domstolene, hvis afgørelsen er principiel. Det følger af Skatteministeriets Retssagsvejledning, som er offentliggjort under SKM2012. 756. SKAT. Da principielle sager efter de foreslåede regler i § 35 b, stk. 1, 2. pkt., og 3, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 33, skal afgøres af Landsskatteretten, forventes det således, at udvidelsen af hjemlen vil have ganske lille praktisk betydning. Skatteministeriet kan dog være uenig i skatteankeforvaltningens vurdering af, at sagen ikke er principiel. Derfor bør Skattemini-

steriet have mulighed for også at indbringe afgørelser fra ankenævnene og skatteankeforvaltningen for domstolene i lighed med afgørelser fra Landsskatteretten.

Til nr. 55

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 44.

Til nr. 56

Efter skatteforvaltningslovens § 52, stk. 3, kan skatteankenævnet, Landsskatteretten eller Skatterådet bestemme, at udgifter, der er eller vil blive afholdt til syn og skøn efter § 47 i en sag, der skal afgøres af myndigheden, skal godtgøres fuldt ud. Afgørelse herom kan træffes af:

- 1) retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten,
- 2) SKAT som sekretariat for Skatterådet eller skatteankenævnet.

Det foreslås at opdele bestemmelsen i to stykker.

I det foreslåede stk. 3 foreslås det, at skatteankeforvaltningen kan træffe afgørelse om omkostningsgodtgørelse i forbindelse med syn og skøn i sager, der skal afgøres af skatteankeforvaltningen, ligesom skatteankenævnene, Landsskatteretten og Skatterådet kan træffe sådanne afgørelser i sager, der skal afgøres af disse myndigheder. Ændringen skyldes den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 51, hvorefter adgangen til at kræve syn og skøn udvides til også at gælde for sager, der skal afgøres af skatteankeforvaltningen. Syn og skøn i disse sager er i dag omfattet af muligheden for omkostningsgodtgørelse i skatteforvaltningslovens § 52, stk. 3. Forslaget sikrer således, at der fortsat vil være mulighed for omkostningsgodtgørelse, selv om sagerne med lovforslaget overføres til skatteankeforvaltningen.

I det foreslåedes stk. 4 foreslås det at ændre reglerne om, hvem der for de pågældende myndigheder kan træffe afgørelse om omkostningsdækning i sager om syn og skøn. Det foreslås således, at afgørelsen træffes af SKAT som sekretariat for Skatterådet og af skatteankeforvaltningen dels som sekretariat for Landsskatteretten eller skatteankenævnene, dels i sager, hvor det er skatteankeforvaltningen selv, der skal træffe afgørelse i den pågældende klagesag. Formålet hermed er at skabe en ensartet regel om, at det er sekretariatet, der træffer afgørelsen om omkostningsgodtgørelse, når sekretariatet er en anden end den myndighed, der skal træffe afgørelse i selve klagesagen.

Til nr. 57

Ved lovforslagets § 1, nr. 33, foreslås det at indsætte en § 35 c i skatteforvaltningsloven om klagegebyr. Efter den foreslåede regel skal der som udgangspunkt betales et gebyr ved klage, uanset om det er Landsskatteretten, et skatte-, vurderings- eller motorankenævn eller skatteankeforvaltningen, der skal træffe afgørelse i sagen. Efter de gældende regler skal der alene betales gebyr ved klage til Landsskatteretten.

Efter skatteforvaltningslovens § 54, stk. 1, nr. 2, kan der gives omkostningsgodtgørelse til retsafgifter. Efter bestemmelsen omfatter det dog ikke klagegebyr ved klage til Landsskatteretten. Det foreslås, at denne regel videreføres på den måde, at der ikke kan opnås omkostningsgodtgørelse til dækning af klagegebyret efter de foreslåede nye regler om klagegebyr, jf. den foreslåede § 35 c i lovforslagets § 1, nr. 33.

Til nr. 58

Efter skatteforvaltningslovens § 55, stk. 1, nr. 1, ydes der omkostningsgodtgørelse ved klage til skatteankenævnet eller til Landsskatteretten.

Det følger af den foreslåede nye § 35 b i skatteforvaltningslovens, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, at det er skatteankeforvaltningen, der visiterer indkomne klager til ankenævnene, til Landsskatteretten eller til skatteankeforvaltningen selv, idet klageren dog kan vælge, at sag, der er visiteret til et skatteankenævn, i stedet skal behandles af landsskatteretten, jf. den foreslåede bestemmelse i skattekontrollovens § 35 b, stk. 5. Dermed er det misvisende at omtale en klage som en klage til skatteankenævnet eller en klage til Landsskatteretten. § 55, stk. 1, nr. 1, foreslås derfor omformuleret, så der kan ydes omkostningsgodtgørelse ved klager, hvor skatteankenævnet eller Landsskatteretten træffer afgørelse.

Der foreslås endvidere indsat et nyt nr. 2 i § 55, stk. 1, hvorefter der kan ydes omkostningsgodtgørelse ved klager, hvor skatteankeforvaltningen efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, træffer afgørelse.

De pågældende sager er de sager, som i dag behandles som kontorsager i Landsskatteretten. I disse sager er der efter de gældende regler mulighed for omkostningsgodtgørelse efter § 55, stk. 1, nr. 1, idet visse sager dog er undtaget efter § 55, stk. 2. Forslaget sikrer, at det stadig vil være muligt, selv om sagerne efter lovforslaget overtages af skatteankeforvaltningen.

Til nr. 59

Der er tale om konsekvensændring af en henvisning som følge af lovforslagets § 1, nr. 44.

Til nr. 60

Efter skatteforvaltningslovens § 55, stk. 1, nr. 3, ydes der omkostningsgodtgørelse i forbindelse med anmodninger til et skatteankenævn eller Landsskatteretten om genoptagelse af en afgørelse, som den pågældende myndighed tidligere har truffet. Dette gælder også anmodninger om genoptagelse af de såkaldte kontorsager.

Efter den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 33, skal kontorsagerne fremover afgøres af skatteankeforvaltningen. Det foreslås derfor, at der også vil kunne ydes omkostningsgodtgørelse ved anmodning om genoptagelse af en afgørelse truffet af skatteankeforvaltningen. Forslaget sikrer, at der fortsat ydes omkostningsgodtgørelse i kontorsagerne.

Til nr. 61

Efter skatteforvaltningslovens § 55, stk. 2, kan der ikke opnås omkostningsgodtgørelse i sager, der påklages til Landsskatteretten vedrørende told, afgifter eller arbejdsgiverkontrol, bortset fra hæftelsessager (sager om, hvem der hæfter for en skat eller en afgift), når de pågældende sager er gjort til såkaldte kontorsager. Der kan endvidere ikke opnås omkostningsgodtgørelse i sager om registrering af køretøjer, der er gjort til såkaldte kontorsager.

Efter den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, kan sager om told, afgifter eller arbejdsgiverkontrol og sager om registrering af køretøjer, som ikke er af en type, som kan behandles af motorankenævnene, være gjort til kontorsager. Disse kontorsager skal efter lovforslaget afgøres af skatteankeforvaltningen. Det foreslås derfor at ændre på formuleringen af bestemmelsen, så der fortsat ikke kan opnås omkostningsgodtgørelse i sager om told, afgifter og arbejdsgiverkontrol, bortset fra hæftelsessager, der er gjort til kontorsager, og i sager om registrering af køretøjer, der er gjort til kontorsager.

Til nr. 62

Efter skatteforvaltningslovens § 55, stk. 3, ydes der også omkostningsgodtgørelse ved domstolsprøvelse af sager, som er godtgørelsesberettigede efter § 55, stk. 1, nr. 1-3.

Det foreslås, at dette også skal gælde i forhold til det nye nr. 2, som efter lovforslagets § 1, nr. 61, indsættes i § 55, stk. 1. Bestemmelsen omhandler kontorsager. Efter den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, skal kontorsagerne fremover afgøres af skatteankeforvaltningen. Den foreslåede ændring bevirker, at reglen om omkostningsgodtgørelse ved domstolsprøvelse af godtgørelsesberettigede sager forsat gælder for kontorsager og de øvrige sager, som er omfattet af den gældende regel.

Til nr. 63

Efter skatteforvaltningslovens § 52, stk. 1, er det afgørende for omkostningsgodtgørelsens omfang, om klageren får fuldt medhold eller medhold i overvejende grad (100 pct. dækning af godtgørelsesberettigede omkostninger) eller ikke får medhold eller ikke får medhold i overvejende grad (50 pct. dækning af godtgørelsesberettigede omkostninger).

Efter § 56, stk. 1, afgiver den administrative klageinstans, der træffer afgørelse i den godtgørelsesberettigede sag, en udtalelse om, i hvilket omfang klageren har fået medhold. Udtalelsen kan efter § 56, stk. 2, afgives af SKAT som sekretariat for Skatterådet eller et skatteankenævn eller af en kontorchef i Landsskatteretten.

I lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås det, at skatteankeforvaltningen overtager sekretariatsbetjeningen af bl.a. skatteankenævnene og Landsskatteretten. Det foreslås derfor, at skatteankeforvaltningen kan afgive udtalelsen som sekretariat for et skatteankenævn eller Landsskatteretten.

Det foreslås endvidere i lovforslagets § 1, nr. 58, at der ydes omkostningsgodtgørelse i sager, hvor skatteankefor-

valtningen træffer afgørelse (kontorsagerne), i samme omfang som der kan ydes omkostningsgodtgørelse i kontorsagerne efter de gældende regler. I forbindelse med disse sager foreslås det, at det er skatteankeforvaltningen selv, der afgiver udtalelsen om medholdsgraden.

Til § 2

Til nr. 1

Inddrivelsesrenten blev indsat i lovgivningen ved § 1, nr. 1, i lov nr. 516 af 7. juni 2006 om ændring af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer og forskellige andre love (Ét fælles inddrivelsessystem m.v.). Lovens §§ 1-11, der aldrig nåede at blive sat i kraft ved skatteministerens bestemmelse, fordi ikrafttrædelsen afventede idriftsættelsen af Ét Fælles Inddrivelsessystem (EFI), blev ophævet ved § 124, nr. 1, i lov nr. 1336 af 19. december 2008 om ændring af kildeskatteloven, opkrævningsloven, udpantningsloven og forskellige andre love (Konsekvensændringer som følge af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige). Rentebestemmelsen blev erstattet af den nuværende bestemmelse i § 5, stk. 1, i lov nr. 1333 af 19. december 2008 om inddrivelse af gæld til det offentlige. Ifølge bemærkningerne i lovforslagene til lov nr. 516 fra 2006 og lov nr. 1333 fra 2008 er inddrivelsesrenten en simpel rente, hvorfor der ikke må beregnes rentes rente, medmindre andet følger af anden lovgivning, jf. lovens § 1, stk. 3, 1. pkt.

I § 5, stk. 1, er fastsat, at fordringer – med undtagelse af bøder – der modtages af restanceinddrivelsesmyndigheden, dvs. SKAT, til inddrivelse, skal forrentes med en årlig rente efter rentelovens § 5, stk. 1 og 2, der tilskrives fra den 1. i måneden efter modtagelsen hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Med bestemmelsen i forslaget § 1, nr. 1, suppleres den eksisterende bemyndigelse for skatteministeren til at kunne bestemme, at § 5, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige ikke skal anvendes på nærmere angivne typer af fordringer, med en bemyndigelse til også at kunne bestemme, at § 5, stk. 1, ikke skal finde anvendelse på fordringer, der inden ikrafttrædelsen af § 5, stk. 1, er modtaget hos SKAT uden særskilt angivelse af hovedstol, renter og gebyrer. Fritagelsen for beregning af inddrivelsesrenten efter § 5, stk. 1, skal dog ikke gælde, hvis fordringshaveren inden for seks måneder fra datoen for den nævnte ikrafttrædelse giver SKAT oplysning om hovedstol, renter og gebyrer, i hvilket tilfælde renten efter stk. 1 beregnes fra datoen for oplysningens modtagelse.

Baggrunden for forslaget er, at en række af de fordringer, der skal være overført til EFI ved idriftsættelsen, som forventes at finde sted den 1. september 2013, er modtaget hos SKAT som et samlet beløb uden særskilt angivelse af hovedstol, renter og gebyrer. Det er forudsat, at §§ 4-7 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige træder i kraft samtidig med idriftsættelsen af EFI, og der ville derfor med inddrivelsesrenten umiddelbart blive beregnet rentes rente af de i disse fordringer indeholdte skjulte opkrævningsrenter. Inddrivelsesrenten er en simpel rente, hvorfor der ikke må be-

regnes rentes rente, medmindre andet følger af anden lovgivning, jf. lovens § 1, stk. 3, 1. pkt.

Frem for at returnere disse fordringer til fordringshaveren for ikke ulovligt at beregne rentes rente af de skjulte opkrævningsrenter vil skatteministeren med den foreslåede bemyndigelse kunne bestemme, at disse sammenblandede fordringer undtages fra tilskrivningen af inddrivelsesrenter. Hvis fordringshaveren senest seks måneder fra datoen for ikrafttrædelse af § 5, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige giver SKAT oplysning om hovedstol, renter og gebyrer, beregnes inddrivelsesrenter fra datoen for oplysningens modtagelse.

Så længe denne suspension af tilskrivningen af inddrivelsesrenter varer, vil der ikke i stedet kunne påløbe opkrævningsrenter. Ønsker fordringshaveren sådanne, må fordringen tilbagekaldes fra SKAT.

Efter udløbet af de seks måneder vil suspensionen være permanent, medmindre fordringen tilbagekaldes og genfremsendes til inddrivelse, hvilket dog vil indebære, at fordringen får en ny plads i dækningsrækkefølgen, jf. § 4, stk. 2, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Til nr. 2

Efter § 17, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, kan klager over restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser om inddrivelse af fordringer m.v. indbringes for Landsskatteretten, medmindre andet er bestemt i lovgivningen. Klagen skal indgives til restanceinddrivelsesmyndigheden senest 3 måneder efter, at afgørelsen er modtaget. Klagen skal være skriftlig. Hvis særlige omstændigheder taler for det, kan der ses bort fra fristoverskridelser.

Restanceinddrivelsesmyndigheden kan genoptage sagen efter at have modtaget klagen, men hvis restanceinddrivelsesmyndigheden ikke kan give klageren fuldt medhold, og klagen fastholdes, skal restanceinddrivelsesmyndigheden videregende klagen til Landsskatteretten sammen med en udtalelse om sagen.

Efter bekendtgørelse nr. 1200 af 14. december 2011 om afgørelse af visse klager i Landsskatteretten uden medvirken af ordinære retsmedlemmer er de inddrivelsessager, der påklages til Landsskatteretten, kontorsager. Efter den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, skal kontorsagerne fremover afgøres af skatteankeforvaltningen. Det foreslås derfor, at indsætte en anden undtagelse fra udgangspunktet om, at klage skal ske til Landsskatten, nemlig når andet følger af regler udstedt i medfør af lovgivningen. Konkret vil det være efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, at klagemyndigheden er en anden, nemlig skatteankeforvaltningen. Sager omfattet af denne undtagelse, det vil sige de sager, som er gjort til kontorsager, vil dermed efter forslaget skulle påklages til skatteankeforvaltningen.

Det foreslås desuden at ændre bestemmelsen, så klagen skal indgives til skatteankeforvaltningen. Dette skal ses i sammenhæng med, at det i den nye bestemmelse i skattefor-

valtningslovens § 35 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, er foreslået, at der indføres et generelt princip, hvorefter alle klager, som skal behandles af skatteankeforvaltningen, skatte-, vurderings- eller motorankenævn eller Landsskatteretten, skal indgives til skatteankeforvaltningen. Dette princip foreslås også at skulle gælde i forhold til klager over restancemyndighedens afgørelser.

Efter det foreslåede § 35 a, stk. 4 og 5, i skatteforvaltningsloven, kan skatteankeforvaltningen vælge at sende klagen til udtalelse hos den myndighed, der har truffet afgørelsen. Hvis den myndighed, der har truffet afgørelsen, finder anledning til at give klageren fuldt medhold i klagen, kan den genoptage afgørelsen og ændre den, hvis klageren er enig deri. I en række sagstyper, herunder inddrivelsessager, kan der dog ske genoptagelse, uanset at der ikke gives fuldt medhold. Denne regel vil efter lovforslaget også finde anvendelse på klager over restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser. Dermed bliver 4. og 5. pkt. i § 17, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige om restancemyndighedens mulighed for at genoptage og ændre afgørelsen overflødige. De foreslås derfor ophævet.

Til § 3

Til nr. 1

Efter kildeskattelovens § 55 B, stk. 2, kan SKATs afgørelser relateret til forskudskat påklages til skatteankenævnet, hvis afgørelser ikke kan indbringes for Landsskatteretten.

Ved lovforslagets § 1, nr. 6, er det foreslået, at begrænsningen i Landsskatterettens kompetence, for så vidt angår forskudsregistreringerne, udgår. Som konsekvens heraf foreslås det, at kildeskattelovens § 55 B, stk. 2, ophæves.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 6.

Til § 4

Til nr. 1

Efter konkursskattelovens § 15, stk. 4, kan en afgørelse fra SKAT, der pålægger et konkursbo skattepligt, påklages til Landsskatteretten efter skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, nr. 1, og § 40, stk. 1.

Skatteforvaltningslovens § 40, stk. 1, om hvem der er berettiget til at klage til Landsskatteretten foreslås ophævet og erstattet af en ny bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 a, stk. 2, hvor det er 1. pkt., der er relevant for sager, som ikke vedrører vurdering af fast ejendom. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 33, og 44. Som følge heraf foreslås det, at henvisningen til skatteforvaltningslovens § 40, stk. 1, erstattes af en henvisning til samme lovs § 35 a, stk. 2, 1. pkt.

Til § 5

Til nr. 1

Efter lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding § 3, stk. 2, kan SKAT af egen drift eller på begæring fra den skattepligtige genoptage en skatteansættelse efter kulbrintebeskatningsloven, som SKAT har foretaget. SKAT kan dog ikke ændre en ansættelse, hvis Landsskatteretten har taget stilling til ansættelsen.

Klage over sådanne skatteansættelser kan eventuelt blive gjort til kontorsager efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 33. Klagesagen vil da skulle afgøres af skatteankeforvaltningen. Derfor foreslås det, at SKAT ligeledes skal være afskåret fra at genoptage en skatteansættelse efter kulbrintebeskatningsloven, i det omfang skatteankeforvaltningen har taget stilling til ansættelsen.

Til § 6

Til nr. 1

Af lov om det fælles Lønindeholdelsesregister § 7, stk. 2, fremgår det, at klager over administrationen af Det Fælles Lønindeholdelsesregister kan indbringes for Landsskatteretten.

Klage i sådanne sager kan eventuelt blive gjort til såkaldte kontorsager efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 33. Klagesagen vil da skulle afgøres af skatteankeforvaltningen. Derfor foreslås det at indsætte en bestemmelse om, at klagen skal afgøres af skatteankeforvaltningen, hvis den pågældende sag er gjort til en kontorsag.

Til § 7

Til nr. 1 og 2

Pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 3, § 40, stk. 18, og § 41, stk. 13, indeholder regler om påklage til Landsskatteretten.

Klage i sådanne sager kan eventuelt blive gjort til kontorsager efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 33. Klagesagen vil da skulle afgøres af skatteankeforvaltningen. Derfor foreslås det at indsætte bestemmelser om, at klagen skal indbringes for skatteankeforvaltningen, hvis den pågældende sag er gjort til en kontorsag.

Pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 2, indeholder en regel om, at SKAT skal underrette om muligheden for at klage til Landsskatteretten. Hvis sagerne er gjort til såkaldte kontorsager efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, vil klagesagen skulle afgøres af skatteankeforvaltningen. Derfor foreslås det, at der i disse tilfælde skal underrettes herom.

Til § 8

Til nr. 1

Efter lov om offentligt hasardspil i turneringsform § 25 a kan klager over afgørelser truffet af tilsynsmyndigheden påklages til Landsskatteretten. Det fremgår endvidere at skatteforvaltningslovens § 13, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse på klager over afgørelser truffet af tilsynsmyndigheden. Det indebærer, at sådanne sager kan gøres til kontorsager i Landsskatteretten. Endelig fremgår det, at klage til Landsskatteretten ikke har opsættende virkning.

Ved lovforslagets § 1, nr. 13, foreslås skatteforvaltningslovens § 13, stk. 3, ophævet. Bestemmelsen foreslås erstattet af den nye bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 33. Efter denne bestemmelse skal kontorsagerne afgøres af skatteankeforvaltningen.

Som konsekvens heraf foreslås det, at klager over tilsynsmyndighedernes afgørelse kan afgøres af Landsskatteretten eller af skatteankeforvaltningen, hvis det følger af regler udstedt i medfør af den foreslåede regel i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, at kompetencen til at afgøre sagen er hos skatteankeforvaltningen. Endelig foreslås det, at hverken klager til Landsskatteretten eller til skatteankeforvaltningen skal have opsættende virkning.

Til § 9

Til nr. 1

Af registreringsafgiftslovens § 25, stk. 1, 2. pkt., fremgår, at enhver køber, sælger eller leverandør af køretøjer eller dele til fremstilling af køretøjer efter anmodning skal give SKAT, et motorankenævns eller Landsskatteretten de fornødne oplysninger til brug ved beregning af afgiften.

Det foreslås, at listen over myndigheder, der efter bestemmelsen kan anmode om oplysninger, udvides til at omfatte skatteankeforvaltningen. Dette muliggør, at skatteankeforvaltningen som sekretariat for motorankenævnene og Landsskatteretten kan indhente de fornødne oplysninger i forbindelse med visiteringen af sager, i forbindelse med forberedelse af sager, som skal for motorankenævnene eller Landsskatteretten, og at skatteankeforvaltningen ligeledes kan indhente de fornødne oplysninger i forbindelse med behandling af sager, hvor skatteankeforvaltningen selv skal træffe afgørelse.

Til § 10

Til nr. 1

Efter skattekontrollovens § 3 B, stk. 8, 12. pkt., finder reglerne i skatteforvaltningslovens §§ 42-46 og klager til Landsskatteretten tilsvarende anvendelse ved klager over pålæg om revisorerklæringer efter samme stykke. En række af de regler i skatteforvaltningsloven, der henvises til, foreslås ophævet og erstattet af nye regler i det foreslåede nye kapitel 13 a i skatteforvaltningslovens. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 33, 47, 48 og 50. Som konsekvens heraf

foreslås det at erstatte henvisningen med en henvisning til skatteforvaltningslovens § 35 a, stk. 3 og 5, §§ 35 c-35 e og § 35 g.

Til nr. 2

Det fremgår af skattekontrollovens § 12, at når der i loven er tillagt SKAT ret til at kræve oplysninger til brug ved skatteansættelsen, tilkommer samme ret Landsskatteretten til brug ved klagebehandlingen.

Det foreslås, at samme ret til at kræve oplysninger udvides til også at omfatte skatteankeforvaltningen og skatte-, vurderings- og motorankenævnene. Forslaget skyldes, at disse klagemyndigheder efter forslaget i lighed med Landsskatteretten træffer endelige administrative afgørelser i klagesager. Dermed bør skatteankeforvaltningen og ankenævnene have samme adgang til at kræve oplysninger som Landsskatteretten. Den foreslåede adgang til oplysninger gælder såvel til brug i forbindelse med behandlingen af sager, hvor de pågældende myndigheder skal træffe afgørelse, som til brug i forbindelse med skatteankeforvaltningens forberedelse af sager, som skal afgøres af de andre klagemyndigheder, og i forbindelse med skatteankeforvaltningens visitering af klager.

Til § 11

Til nr. 1

Efter lov om spil § 50 kan klager over afgørelser truffet af spillemyndigheden påklages til Landsskatteretten. Det fremgår endvidere, at skatteforvaltningslovens § 13, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse på klager over afgørelser truffet af spillemyndigheden. Det indebærer, at sådanne sager kan gøres til kontorsager i Landsskatteretten.

Ved lovforslagets § 1, nr. 13, foreslås skatteforvaltningslovens § 13, stk. 3, ophævet. Bestemmelsen foreslås erstattet af den nye bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 33. Efter denne bestemmelse skal kontorsagerne afgøres af skatteankeforvaltningen.

Som konsekvens heraf foreslås det, at klager over spillemyndighedernes afgørelser kan afgøres af Landsskatteretten eller af skatteankeforvaltningen, hvis det følger af regler udstedt i medfør af den foreslåede regel i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, at kompetencen til at afgøre sagen er hos skatteankeforvaltningen.

Til nr. 2

Lov om spil indeholder i §§ 51-54 en række regler om, hvorvidt en klage til Landsskatteretten har opsættende virkning eller ej. I alle tilfælde bestemmes det samtidig, at Landsskatteretten kan træffe afgørelse om, at klager, som efter lovens udgangspunkt har opsættende virkning, ikke skal have opsættende virkning, eller at klager, som efter lovens udgangspunkt ikke har opsættende virkning, skal have opsættende virkning.

Som følge af den foreslåede ændring i § 11, nr. 1, foreslås det, at skatteankeforvaltningen får en tilsvarende kompeten-

ce i de sager, hvor kompetencen til at træffe afgørelse i sagen ligger hos denne.

Til nr. 3

Efter stk. 2, 3. pkt., i lov om spil §§ 51, 53 og 54, kan Landsskatterettens afgørelser om, at klager, som efter lovens udgangspunkt ikke har opsættende virkning, alligevel skal have opsættende virkning (se herom ovenfor i bemærkningerne til § 11, nr. 2), træffes af retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten.

Det foreslås for det første, at angivelsen af, at retspræsidenten kan træffe afgørelsen, udgår af bestemmelsen. Dette er en konsekvens af, at titlen retspræsident i Landsskatteretten foreslås afskaffet. Se nærmere herom i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 10.

Som følge af, at sekretariatsbetjeningen af Landsskatteretten foreslås overtaget af den nye skatteankeforvaltning, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås det for det andet, at afgørelsen i stedet for at kunne træffes af en kontorchef i Landsskatteretten skal kunne træffes af en kontorchef i skatteankeforvaltningen. Da afgørelsen foretages på Landsskatterettens vegne foreslås det dog, at en kontorchef i ankeforvaltningen alene kan træffe afgørelsen efter bemyndigelse fra den ledende retsformand.

Til nr. 4

Efter § 55 i lov om spil er der en frist på 3 måneder for at indbringe afgørelser truffet af spillemyndigheden eller Landsskatteretten for domstolene. Det foreslås, at der skal gælde samme frist for at indbringe de afgørelser for domstolene, som skatteankeforvaltningen træffer efter ændringen foreslået i lovforslagets § 11, nr. 1.

Det foreslås endvidere at nyaffatte § 55. Bestemmelsen er på nuværende tidspunkt uklart formuleret, og derfor foreslås ordlyden ændret, så indholdet af bestemmelsen fremstår mere klart. Bortset fra den ovennævnte ændring vedrørende indbringelse af afgørelser truffet af skatteankeforvaltningen til domstolene er der ikke tilsigtet nogen ændring af retstilstanden med den foreslåede nyaffattelse.

Til § 12

Til nr. 1

Efter lov om statsgaranterede studielån § 8 a, stk. 1, kan klager over afgørelser efter loven truffet af Økonomistyrelsen påklages til Landsskatteretten. Det fremgår endvidere, at skatteforvaltningslovens §§ 13 og 40-46 finder tilsvarende anvendelse på klager over afgørelser truffet af Økonomistyrelsen. Det indebærer, at sådanne sager kan gøres til kontorsager i Landsskatteretten.

Efter den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, kan skatteankeforvaltningen fastsætte regler om, at klagesager, som ellers ville skulle afgøres af Landsskatteretten, i stedet skal afgøres af skatteankeforvaltningen.

Som konsekvens heraf foreslås det, at klager over Økonostyrelsens afgørelser efter lov om statsgaranterede studielån kan afgøres af Landsskatteretten eller af skatteankeforvaltningen, hvis det følger af regler udstedt i medfør af den foreslåede regel i skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, at kompetencen til at afgøre sagen er hos skatteankeforvaltningen.

Det foreslås endvidere at ændre henvisningen til skatteforvaltningslovens §§ 40-46 om klager til Landsskatteretten til en henvisning til de foreslåede nye kapitler 13 a og 13 b i skatteforvaltningsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, om henholdsvis fælles regler om klage og klager, hvor skatteankeforvaltningen skal træffe afgørelse, og en henvisning til kapitel 16 om klager, hvor Landsskatteretten træffer afgørelse. Det sikres dermed, at det fortsat er de almindelige regler om klagemyndigheden, der finder anvendelse.

Til § 13

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at det under lovforslagets § 1, nr. 33 og 38, foreslås at ophæve skatteforvaltningslovens § 38, stk. 2, 3. pkt., idet reglen foreslås erstattet af en ny regel i § 35 a, stk. 3, 5. pkt.

Til nr. 2

Efter § 47 i lov om vurdering af landets faste ejendomme kan Skatterådet bestemme, at offentlige myndigheder og selskaber, fonde, foreninger, selvejende institutioner m.v. er forpligtet til efter anmodning og uden betaling at meddele SKAT de oplysninger, der kan tjene SKAT til vejledning ved udførelse af sit hverv efter lov om vurdering af landets faste ejendomme. Det samme gælder efter bestemmelsen oplysninger til Landsskatteretten.

Det foreslås, at muligheden for at kræve oplysninger udvides til også at omfatte oplysninger til skatteankeforvaltningen og vurderingsankenævnene. Forslaget skyldes for det første, at begge disse klagemyndigheder efter forslaget i lighed med Landsskatteretten træffer endelige administrative afgørelser i klagesager. For det andet skyldes det, at skatteankeforvaltningen efter lovforslaget § 1, nr. 1, skal fungere som sekretariat for vurderingsankenævnene og Landsskatteretten, og efter den foreslåede nye bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35, b, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, skal foretage visiteringen af de indkomne klagesager. Dermed bør skatteankeforvaltningen og vurderingsankenævnene have samme adgang til oplysninger som Landsskatteretten.

Den foreslåede mulighed for at kræve oplysninger foreslås at gælde såvel til brug i forbindelse med behandlingen af sager, hvor de pågældende myndigheder skal træffe afgørelse, som til brug i forbindelse med skatteankeforvaltningens forberedelse af sager, som skal afgøres af de andre klagemyndigheder, og i forbindelse med skatteankeforvaltningens visitering af klager.

Til § 14

Til nr. 1

I lov nr. 516 af 7. juni 2006 blev der med § 13, stk. 3, indsat en bemyndigelse for skatteministeren til at bestemme, at § 3 b i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer som affattet ved førstnævnte lovs § 1, nr. 1, ikke skal anvendes på nærmere angivne typer af fordringer, således at disse fordringer skal forrentes som hidtil.

Det foreslås at ophæve bestemmelsen, fordi bemyndigelsen for skatteministeren til at bestemme, at nærmere angivne typer af fordringer ikke skal forrentes med inddrivelsesrenten, allerede er givet ved § 5, stk. 2, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Der er derfor tale om en lovteknisk korrektion.

Til § 15

Til nr. 1

I lov nr. 516 af 7. juni 2006 blev der ved § 11, nr. 1, indsat et 2. pkt. i skattekontrollovens § 8 P, stk. 3, hvorefter skatteministeren kan fastsætte regler for indberetning af renter efter § 3 b i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer.

Bestemmelsen blev ophævet den 1. januar 2009 ved § 124, nr. 1, i lov nr. 1336 af 19. december 2008, der samtidig med § 117, nr. 4, i skattekontrollovens § 8 P, stk. 3, indsatte et 2. pkt. med helt samme ordlyd som i den ophævede bestemmelse i § 11, nr. 1, dvs. med en henvisning til § 3 b i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer. Imidlertid findes bestemmelsen i § 3 b om inddrivelsesrente nu i § 5, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Med lovforslaget foreslås den nødvendige lovtekniske korrektion i § 117, nr. 4, i lov nr. 1336 af 19. december 2008 gennemført, så der i stedet henvises til § 5, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 117, nr. 4, i lov nr. 1336 af 19. december 2008, jf. lovens § 167, stk. 2.

Til § 16

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2014.

Til stk. 2

Det foreslås dog, at § 1, nr. 30, om rettelse af en fejl i en lovændring fra 2012 på ejendomsvurderingsområdet træder i kraft den 1. juli 2013. Tilsvarende foreslås det, at § 2, nr. 1, § 14 og § 15 træder i kraft den 1. juli 2013.

Til stk. 3

Det foreslås, at lovforslagets ændringer vedrørende klagestrukturen på skatteområdet får virkning for alle klager og anmodninger om genoptagelse, når klagen eller anmodningen indgives den 1. januar 2014 eller senere.

For så vidt angår klager og anmodninger om genoptagelse, som er indgivet senest den 31. december 2013, foreslås det, at disse klager og genoptagelsesansøgninger overgår til det foreslåede nye klagesystem, hvis der ikke senest den 31. december 2013 er truffet afgørelse vedrørende sagen i et skatte-, vurderings- eller motorankenævn eller Landsskatteretten. De pågældende klager vil således skulle visiteres af skatteankesagsbehandlingen efter den foreslåede § 35 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, og genoptagelse vil skulle ske efter de foreslåede regler i skatteforvaltningslovens § 35 g, ligeledes jf. lovforslagets § 1, nr. 33. Hvis klagen visiteres til et skatte- eller vurderingsankenævn, vil klageren efter den foreslåede bestemmelse i § 35 b, stk. 5, seneste 14 dage efter at have modtaget underretning om visiteringen have mulighed for at tilkendegive, at sagen ønskes behandlet af Landsskatteretten.

Der er dog i stk. 4-6 foreslået nogle undtagelser til denne regel.

Til stk. 4

Uanset, at den nye klagestruktur efter det foreslåede stk. 3 finder anvendelse på klager og genoptagelsesansøgninger indgivet senest den 31. december 2013, hvis der endnu ikke er truffet afgørelse vedrørende klagen før den 1. januar 2014, foreslås dette ikke at skulle gælde i forhold den foreslåede regel om klagegebyr i skatteforvaltningslovens § 35 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 33.

Med den foreslåede regel udvides afgrænsningen af de klager og genoptagelsessager, der skal betales klagegebyr af, til at omfatte klager, hvor ankenævnene eller skatteankesagsbehandlingen kan træffe afgørelse og til at omfatte alle genoptagelsesansøgninger til klagemyndighederne på skatteområdet. Efter de hidtil gældende regler er det alene ved klage og genoptagelsesansøgninger til Landsskatteretten, der skal betales gebyr. Forslaget sikrer, at disse skærpedelser af gebyrreglerne ikke finder anvendelse på klager og genoptagelsesansøgninger, der er indgivet senest den 31. december 2013.

Samtidig foreslås det dog, at de hidtil gældende gebyrregler ved klage til Landsskatteretten i skatteforvaltningslovens § 42 a, stk. 1 og 2, fortsat finder anvendelse på klager og genoptagelsesansøgninger, der er indgivet til Landsskatteretten forud for den 1. januar 2014. Det vil sige, at der stadig skal betales gebyr i disse sager, uanset at gebyret ikke er betalt inden den 1. januar 2014. Det foreslås endvidere, at de foreslåede regler om tilbagebetaling af gebyr i den foreslåede § 35 c, stk. 4 og 5, i skatteforvaltningsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, finder anvendelse på disse gebyrer.

I tilfælde, hvor såvel tidspunktet for indtræden af pligt til at betale klagegebyr som tidspunktet for den begivenhed, der begrunder tilbagebetaling af gebyret ligger forud for den 1. januar 2014, vil såvel betalingen af gebyret som tilbagebetalingen heraf ske efter den nugældende § 42 a i skatteforvaltningsloven.

Til stk. 5

Det foreslås, at Landsskatteretten færdigbehandler klager over afgørelser fra skatte-, vurderings- eller motorankenævne, som er indgivet senest den 31. december 2013.

Tilsvarende foreslås det, at Landsskatteretten færdigbehandler klager over afgørelser som efter de hidtil gældende regler kunne være påklaget til skatteankenævnet, men som klageren har valgt at påklage til Landsskatteretten efter skatteforvaltningslovens § 5, stk. 2, inden den 1. januar 2014. På samme måde foreslås det endvidere, at Landsskatteretten færdigbehandler sager, der senest den 31. december 2013 er påklaget til Landsskatteretten efter skatteforvaltningslovens § 5, stk. 3, efter at afgørelsen har været påklaget til skatteankenævnet, men skatteankenævnet ikke har truffet afgørelse inden for 3 måneder.

Til stk. 6

Det foreslås, at kompetencen til at træffe afgørelse den 1. januar 2014 eller senere om genoptagelse af sager tilkommer skatteankesagsbehandlingen i de tilfælde, hvor den afgørelse, der er anmodet om genoptagelse af, er afgjort den 31. december 2013 eller tidligere som såkaldte kontorsag af Landsskatterettens sekretariat uden deltagelse af ordinære retsmedlemmer efter den gældende regel i skatteforvaltningslovens § 13, stk. 3.

Efter den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35 g er det den myndighed, der har truffet afgørelse i en klagesag, der har kompetencen til at træffe afgørelse vedrørende genoptagelse af afgørelsen. Uden en særlig overgangsregel ville dette betyde, at hvis der den 1. januar 2014 eller senere skal træffes afgørelse om genoptagelse af en sag, som før denne dato er afgjort af landsskatteretten som kontorsag, skal afgørelsen træffes af Landsskatteretten. Dette ville gælde, uanset at afgørelsen er truffet af Landsskatterettens sekretariat, som efter lovforslaget overføres til skatteankesagsbehandlingen. Den foreslåede regel sikrer således, at afgørelsen om genoptagelse træffes af Landsskatterettens sekretariat, som også har truffet den afgørelse, der anmodes om genoptagelse af. Dette er i overensstemmelse med princippet i den foreslåede regel i skatteforvaltningslovens § 35 g, hvorefter det er den myndighed, som har truffet afgørelsen, der behandler anmodninger om genoptagelse af den pågældende afgørelse.

Til stk. 7

Det foreslås, at § 1, nr. 30, om rettelse af en fejl i en lovændring fra 2012 på ejendomsvurderingsområdet finder anvendelse fra 1. januar 2013, hvilket var det tidspunkt, hvor den hidtidige og identiske bestemmelse blev ophævet.

Det foreslås videre, at den tilbagevirkende kraft til 1. januar 2013 alene skal gælde i de tilfælde, hvor de ændringer, som SKAT foretager, vil være til gunst for borgerne. I de tilfælde, hvor ændringer medfører højere vurderinger eller på anden måde har skærpende virkning, foreslås det, at lovændringen får virkning fra vurderingsåret 2013, dvs. den vurdering, der foretages pr. 1. oktober 2013. Det betyder, at

genindførelsen af bestemmelsen ikke kan anvendes til at skærpe vurderingen for vurderingsåret 2012. Vurderinger for vurderingsåret 2011 berøres ikke af forslaget, da SKATs

adgang til at korrigere vurderingen for vurderingsåret 2011 er udløbet, når bestemmelsen træder i kraft den 1. juli 2013.

Bilag 1 – Parallelttekster

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 1

I skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 175 af 23. februar 2011, som ændret ved § 1 i lov nr. 545 af 26. maj 2010, § 9 i lov nr. 591 af 18. juni 2012 og § 2 i lov nr. 925 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. Efter kapitel 2 indsættes:

»Kapitel 2 a

Skatteankeforvaltningen

§ 4 a. Skatteankeforvaltningen modtager klager, som skal afgøres af skatteankeforvaltningen, et skatteankenævn, et vurderingsankenævn, et motorankenævn eller Landsskatteretten, jf. § 35 a, foretager visitering af disse klager. Skatteankeforvaltningen træffer desuden afgørelse i de sager, hvor skatteankeforvaltningen efter regler udstedt i medfør af § 35 b, stk. 3, har kompetencen til at træffe afgørelse.

Stk. 2. Skatteankeforvaltningen stiller sekretariatsbistand til rådighed for skatteankenævnene, vurderingsankenævnene, motorankenævnene og Landsskatteretten.

Stk. 3. Skatteministeren fastsætter nærmere regler for behandlingen af klager i skatteankeforvaltningen.«

§ 5. ---

Stk. 2. Afgørelser, som kan påklages til skatteankenævnet efter stk. 1, nr. 2-10, kan efter klagerens valg i stedet påklages til Landsskatteretten efter § 11, stk. 1, nr. 1.

Stk. 3. Afgørelser, som er påklaget til skatteankenævnet efter stk. 1, nr. 2-10, kan efter klagerens valg påklages til Landsskatteretten efter § 11, stk. 1, nr. 1, hvis nævnet ikke har truffet afgørelse i sagen senest 3 måneder efter, at klagen er modtaget.

2. § 5, stk. 2-5, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 2.* En klage omfattet af stk. 1 skal dog afgøres af Landsskatteretten, hvis skatteankeforvaltningen visiterer sagen til Landsskatteretten efter § 35 b, stk. 4, jf. stk. 1, 2. eller 3. pkt., eller klageren vælger, at sagen skal afgøres af Landsskatteretten efter § 35 b, stk. 5.«

Stk. 4. En klage over en årsopgørelse indgives til told- og skatteforvaltningen. Dette gælder dog ikke, hvis klageren tidligere har modtaget særskilt underretning om ansættelsen og klagen omfatter forhold heri. Kan told- og skatteforvaltningen ikke give fuldt medhold i klagen, og fastholdes klagen, videresender forvaltningen klagen til skatteankenævnet eller Landsskatteretten, jf. stk. 2, sammen med en udtalelse om sagen. § 36, stk. 2, 2.- 4. pkt., og § 42, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse på klager, der indgives efter 1. pkt., og klageinstansen træffer afgørelse i forhold til disse bestemmelser.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om klageadgangen efter stk. 4.

§ 6. Vurderingsankenævnene afgør klager over told- og skatteforvaltningens afgørelser efter:

- 1) Lov om vurdering af landets faste ejendomme.
- 2) Ejendomsavancebeskatningslovens § 8, stk. 1, nr. 3.

§ 7. Motorankenævnene afgør klager over told- og skatteforvaltningens afgørelser om:

- 1) Fastsættelse af den afgiftspligtige værdi af nye køretøjer efter registreringsafgiftslovens § 9, stk. 4.
- 2) Fastsættelse af den afgiftspligtige værdi af brugte køretøjer efter registreringsafgiftslovens § 4, stk. 7, § 5, stk. 8, og § 10.
- 3) Fastsættelse af godtgørelse efter registreringsafgiftslovens § 7 b.
- 4) Afslag på anmodning om genoptagelse af en afgørelse som nævnt i nr. 1-3.
- 5) Bindende svar efter kapitel 8, for så vidt angår spørgsmål, som er nævnt i nr. 1-3.

§ 10. ---

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. Told- og skatteforvaltningen stiller sekretariatsbistand til rådighed for ankenævnene. Sekretariatet skal organisatorisk være adskilt fra den øvrige told- og skatteforvaltning.

3. I § 6 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* En klage omfattet af stk. 1 skal dog afgøres af Landsskatteretten, hvis skatteankeforvaltningen visiterer sagen til Landsskatteretten efter § 35 b, stk. 4, jf. stk. 1, 2. eller 3. pkt., eller klageren vælger, at sagen skal afgøres af Landsskatteretten efter § 35 b, stk. 5.«

4. I § 7 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* En klage omfattet af stk. 1 skal dog afgøres af Landsskatteretten, hvis skatteankeforvaltningen visiterer sagen til Landsskatteretten efter § 35 b, stk. 4, jf. stk. 1, 2. eller 3. pkt..«

5. § 10, *stk. 7*, ophæves.

§ 11. Landsskatteretten afgør, medmindre andet er bestemt af skatteministeren efter § 14, stk. 2, klager over:

1) Told- og skatteforvaltningens afgørelser, bortset fra afgørelser om forskudsregistrering som nævnt i § 5, stk. 1, nr. 1.

2) Skatterådets afgørelser.

3) Skatteankenævnenes afgørelser, bortset fra afgørelser om forskudsregistrering som nævnt i § 5, stk. 1, nr. 1.

4) Vurderingsankenævnenes afgørelser.

5) Motorankenævnenes afgørelser.

Stk. 2. Landsskatteretten afgør sager, som skatteministeren har indbragt for Landsskatteretten efter § 40, stk. 2.

Stk. 3. Landsskatteretten afgør i øvrigt klager, der efter anden lovgivning er henlagt til Landsskatteretten til afgørelse.

§ 12. Landsskatteretten består af en retspræsident, et antal retsformænd, 30 andre medlemmer og 4 særligt motorsagkyndige medlemmer.

Stk. 2. Retspræsidenten og retsformændene skal have bestået juridisk kandidateksamen.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Ud over de retsmedlemmer, der er nævnt i stk. 3, udnævner skatteministeren 4 særligt motorsagkyndige retsmedlemmer. Af disse medlemmer skal 2 repræsentere bilbranchen og 2 Færdselsstyrelsen. Skatteministeren udnævner på samme måde suppleanter for disse medlemmer.

§ 13. For at Landsskatteretten kan træffe en afgørelse, skal mindst 3 retsmedlemmer deltage i afgørelsen. Heraf skal mindst én være retspræsidenten eller en retsformand, og mindst 2 skal være valgt af Folketinget eller udnævnt af skatteministeren efter § 12, stk. 3. I tilfælde af stemmelighed er retspræsidentens stemme afgørende. Deltager retspræsidenten ikke, er retsformandens eller, hvor flere retsformænd deltager, den efter udnævnelse ældstes stemme afgørende. I sager, som vedrører registreringsafgiftsloven, skal mindst 3 retsmedlemmer deltage, og heraf skal mindst én være retspræsidenten eller en retsformand, mens mindst 2 skal være særligt

6. § 11, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) Told- og skatteforvaltningens afgørelser, hvor klagen ikke afgøres af skatteankesforvaltningen, et skatteankenævn, et vurderingsankenævn eller et motorankenævn.«

7. § 11, stk. 1, nr. 3-5, ophæves.

8. I § 11, stk. 2, ændres »§ 40, stk. 2« til: »§ 40, stk. 1«.

9. I § 11, stk. 3, indsættes efter »afgørelse«: », og som ikke efter regler udstedt i medfør af § 35 b, stk. 3, skal afgøres af skatteankesforvaltningen«.

10. I § 12, stk. 1, ændres »en retspræsident, et antal« til: »en ledende retsformand, et antal øvrige«.

11. I § 12, stk. 2, ændres »Retspræsidenten og retsformændene« til: »Retsformændene«.

12. I § 12, stk. 4, 2. pkt., ændres »Færdselsstyrelsen« til: »Trafikstyrelsen«.

13. § 13, stk. 1-4, ophæves, og i stedet indsættes:

»For at Landsskatteretten kan træffe en afgørelse, skal mindst 3 retsmedlemmer deltage i afgørelsen. Heraf skal mindst én være en retsformand, og mindst 2 skal være valgt af Folketinget eller udnævnt af skatteministeren efter § 12, stk. 3. I tilfælde af stemmelighed er den ledende retsformands stemme afgørende. Deltager denne ikke, er retsformandens eller, hvor flere retsformænd deltager, den efter udnævnelse ældstes stemme afgørende. I sager, som vedrører registreringsafgiftsloven, skal mindst 3 retsmedlemmer deltage, og heraf skal mindst én være en retsformand, mens mindst 2 skal

motorsagkyndige medlemmer, der er udnævnt af skatteministeren efter § 12, stk. 4.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan retspræsidenten bestemme, at en kontorchef eller en fuldmægtig i Landskatteretten skal deltage i afgørelsen af en klage. I sådanne tilfælde har den pågældende samme beføjelser som en retsformand. Er voteringen ikke enstemmig, overgår klagen dog til behandling efter reglerne i stk. 1.

Stk. 3. Uanset stk. 1 kan retspræsidenten fastsætte regler om, at klager over visse nærmere angivne typer af afgørelser truffet af told- og skatteforvaltningen skal afgøres uden medvirken af retsmedlemmer som nævnt i § 12, stk. 3. Hvis særlige omstændigheder ved en påklaget afgørelse taler for, at klagen afgøres under medvirken af retsmedlemmer efter stk. 1, kan retspræsidenten bestemme en sådan behandling af klagen uanset regler fastsat efter 1. pkt.

Stk. 4. Uanset stk. 1 kan afgørelse vedrørende afvisning af en indkommet klage eller afgørelse om genoptagelse efter § 46 af en påkendt klage træffes af retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten.

Stk. 5. ---

§ 14. Der gælder følgende kompetencebegrænsninger:

- 1) ---
- 2) Told- og skatteforvaltningen kan ikke træffe afgørelse i en sag, i det omfang Skatterådet, Landskatteretten, et skatteankenævn, et vurderingsankenævn eller et motorankenævn har taget stilling til sagen, jf. dog § 27, stk. 3, og § 32, stk. 3.
- 3) ---
- 4) Skatterådet kan ikke træffe afgørelse i en sag, i det omfang Landsskatteretten har taget stilling til sagen.

Stk. 2. Skatteministeren kan bestemme, at told- og skatteforvaltningens afgørelser ikke kan påklages til anden administrativ myndighed. Skatteministeren kan fastsætte regler om retten til at klage over told- og skatteforvaltningens afgørelser i personalesager, herunder fastsætte regler om tidsfrister for indgivelse af klage.

Stk. 3. ---

være særligt motorsagkyndige medlemmer, der er udnævnt af skatteministeren efter § 12, stk. 4.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan den ledende retsformand efter indstilling fra skatteankeforvaltningen bestemme, at en kontorchef eller en anden ansat i skatteankeforvaltningen skal deltage i afgørelsen af en klage. I sådanne tilfælde har den pågældende samme beføjelser som en retsformand. Er voteringen ikke enstemmig, overgår klagen dog til behandling efter reglerne i stk. 1.

Stk. 3. Uanset stk. 1 kan afgørelse vedrørende afvisning af en indkommet klage eller afgørelse om genoptagelse efter § 35 g af en påkendt klage træffes af en retsformand eller en kontorchef i skatteankeforvaltningen efter bemyndigelse fra den ledende retsformand.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

14. I § 14, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »Landsskatteretten,«: »skatteankeforvaltningen,« og »og § 32, stk. 3« ændres til: »§ 32, stk. 3, og § 32 a, stk. 3«.

15. I § 14, stk. 1, nr. 4, indsættes efter »omfang«: »skatteankeforvaltningen eller«.

16. I § 14, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »told- og skatteforvaltningens«: »og spillemyndighedens« og i 2. pkt. indsættes efter »told- og skatteforvaltningens«: », spillemyndighedens og skatteankeforvaltningens«.

§ 15. En ansat i told- og skatteforvaltningen kan ikke være medlem af eller stedfortræder i et skatteankenævn, et vurderingsankenævn, et motorankenævn, Skatterådet eller Landsskatteretten.

Stk. 2. ---

§ 15 a. Skatteministeren kan fastsætte regler, hvorefter et ankenævn og Landsskatteretten kan få elektronisk adgang til oplysninger om fysiske og juridiske personer, der er registreret hos told- og skatteforvaltningen, hvis oplysningerne er nødvendige for behandlingen af en klage.

§ 19. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Kravet efter stk. 1-3 om udarbejdelse af en sagsfremstilling og høring, før der træffes en afgørelse, gælder dog ikke følgende typer af afgørelser:

1) Afgørelser, der kan påklages til skatteankenævn, jf. § 5.

2) Afgørelser, der kan påklages til vurderingsankenævn, jf. § 6.

3) Afgørelser, hvis en klage herover efter landsskatteretspræsidentens bestemmelse efter § 13, stk. 3, 1. pkt., skal afgøres uden deltagelse af læge retsmedlemmer.

4) Afgørelser, hvis en klage herover efter skatteministerens bestemmelse efter § 14, stk. 2, ikke afgøres af skatteankenævn, vurderingsankenævn eller Landsskatteretten.

5) Afgørelser om bindende svar, jf. § 21, bortset fra bindende svar, der afgives af Skatterådet efter § 21, stk. 4.

6) Afgørelser, der kan påklages til motorankenævn, jf. § 7.

§ 20. ---

Stk. 2 og 3. ---

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse, hvis told- og skatteforvaltningen ag-

17. I § 15, *stk. 1*, indsættes efter »told- og skatteforvaltningen«: »eller skatteankenævn«, og efter »Landsskatteretten« indsættes: », jf. dog § 13, stk. 2«.

18. I § 15 a ændres »et ankenævn« til: »skatteankenævn«, »vurderingsankenævne«, »motorankenævne«.

19. § 19, *stk. 5*, affattes således:

»*Stk. 5.* Kravet efter stk. 1-3 om udarbejdelse af en sagsfremstilling og høring, før der træffes en afgørelse, gælder dog ikke følgende typer af afgørelser:

1) Afgørelser, hvis klage herover kan afgøres af et skatteankenævn, jf. § 5, stk. 1.

2) Afgørelser, hvis klage herover kan afgøres af et vurderingsankenævn, jf. § 6, stk. 1.

3) Afgørelser, hvis klage herover kan afgøres af et motorankenævn, jf. § 7, stk. 1.

4) Afgørelser, hvis en klage herover efter regler udstedt i medfør af § 35 b, stk. 3, kan afgøres af skatteankenævn.

5) Afgørelser, hvis klage herover kan afgøres af Landsskatteretten, jf. § 35 b, stk. 1, 2. eller 3. pkt., stk. 3, 2. pkt., eller stk. 5.

6) Afgørelser, hvis en klage herover efter skatteministerens bestemmelse efter § 14, stk. 2, ikke afgøres af skatteankenævn, et vurderingsankenævn, et vurderingsankenævn eller Landsskatteretten.

7) Afgørelser om bindende svar, jf. § 21, bortset fra bindende svar, der afgives af Skatterådet efter § 21, stk. 4.

8) Afgørelser om revisorerklæringspålæg efter skattekontrollovens § 3 B, stk. 8.«

20. I § 20, *stk. 4, 2. pkt.*, ændres »§ 38, stk. 1.« til: »§ 35 a, stk. 2.«

ter at ændre en ejendomsvurdering eller agter at foretage en ejendomsvurdering, der med urette ikke er foretaget som led i den almindelige vurdering. I sådanne tilfælde tilkommer de rettigheder, der følger af stk. 1-3, ejendommens ejer og andre, der har en væsentlig, direkte retlig interesse i vurderingens resultat, jf. § 38, stk. 1.

§ 21. ---

Stk. 2 og 3. ---

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen skal forelægge en anmodning om et bindende svar for Skatterådet til afgørelse, jf. § 2, stk. 2, hvis

1) og 2) ---

3) svaret angår fortolkning af ny lovgivning,

4) og 5) ---

Stk. 5. ---

§ 27. Uanset fristerne i § 26 kan en ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat foretages eller ændres efter anmodning fra den skattepligtige eller efter told- og skatteforvaltningens bestemmelse, hvis:

1)-6) ---

7) Hidtidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en landsskatteretskendelse eller ved en praksisændring er offentliggjort af Skatteministeriet. I disse tilfælde kan genoptagelse foretages til gunst for den skattepligtige fra og med det indkomstår, der har været til prøvelse i den første sag, der resulterede i en underkendelse af praksis, eller fra og med det indkomstår, der er påbegyndt, men endnu ikke udløbet 3 år forud for underkendelsen af praksis.

8) ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Et forhold i en ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat kan, hvis den skattepligtige ikke udtaler sig imod ansættelsen, ændres af told- og skatteforvaltningen af de grunde, der er nævnt i stk. 1, selv om skatteankenævnet, Skatterådet eller Landsskatteretten tidligere har truffet afgørelse om forholdet.

Stk. 4 og 5. ---

§ 32. ---

Stk. 1 og 2. ---

21. § 21, stk. 4, nr. 3, affattes således:

»3) svaret angår fortolkning af væsentlig betydning for lovgivningen,«.

22. I § 27, stk. 1, nr. 7, 1. pkt., ændres »landsskatteretskendelse« til: »afgørelse fra skatteankesforvaltningen, et skatteankenævn eller Landsskatteretten«.

23. I § 27, stk. 3, og § 32, stk. 3, indsættes efter »selv om«: »skatteankesforvaltningen,«.

Stk. 3. Et forhold i opgørelsen af et afgiftstilsvar eller godtgørelsen af afgift kan, hvis den afgiftspligtige henholdsvis den godtgørelsesberettigede ikke udtaler sig imod ændringen, ændres af de grunde, der er nævnt i stk. 1, af told- og skatteforvaltningen, selv om Skatterådet eller Landsskatteretten tidligere har truffet afgørelse om forholdet.

§ 32. Uanset fristerne i § 31 kan et afgiftstilsvar eller en godtgørelse af afgift fastsættes eller ændres efter anmodning fra den afgiftspligtige henholdsvis den godtgørelsesberettigede eller efter told- og skatteforvaltningens bestemmelse, hvis:

1) Hidtidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en landsskatteretskendelse eller ved en praksisændring offentliggjort af Skatteministeriet. I disse tilfælde kan genoptagelse foretages til gunst for den afgiftspligtige fra og med den afgiftsperiode, der er helt eller delvis sammenfaldende med den afgiftsperiode, der var til prøvelse i den første sag, der resulterede i underkendelse af praksis, eller den afgiftsperiode, der er påbegyndt, men endnu ikke udløbet, 3 år forud for underkendelsen af praksis. Tilsvarende kan genoptagelse ske til gunst for den godtgørelsesberettigede vedrørende godtgørelse af afgift, der kunne være gjort gældende fra og med det tidspunkt, der var til prøvelse i den første sag, der resulterede i underkendelse af praksis, eller 3 år forud for underkendelsen af praksis.

2)-4) ---

Stk. 2 og 3. ---

§ 32 a. Told- og skatteforvaltningen kan ikke ændre en afgørelse om registrering af et køretøj, senere end 6 måneder efter at afgørelsen er truffet. Efter fristen i 1. pkt. kan afgørelsen dog ændres i følgende tilfælde:

1) Hvis hidtidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en landsskatteretskendelse eller en praksisændring offentliggjort af Skatteministeriet. Afgørelser, der er truffet før den afgørelse, der var til prøvelse i den sag, der resulterede i underkendelse af praksis, kan dog ikke ændres.

2) ---

3) Hvis Færdselsstyrelsen efter regler udstedt i medfør af færdselsloven eller lov om godkendelse og syn af køretøjer ændrer eller tilbagekalder en godkendelse, såfremt Færdselsstyrelsens afgørelse

24. I § 32, *stk. 1, nr. 1, 1. pkt.*, ændres »landsskatteretskendelse« til: »afgørelse fra skatteankeforvaltningen, et motorankenævns eller Landsskatteretten«.

25. I § 32 a, *stk. 1, nr. 1, 1. pkt.*, ændres »landsskatteretskendelse« til: »afgørelse fra skatteankeforvaltningen eller Landsskatteretten«.

26. I § 32 a, *stk. 1, nr. 3*, ændres »Færdselsstyrelsen« til: »Trafikstyrelsen«, og »Færdselsstyrelsens« ændres til: »Trafikstyrelsens«.

har afledte konsekvenser for registreringen af et køretøj.

4) og 5) ---

Stk. 2. ---

§ 33. En klageberettiget, jf. § 38, stk. 1, som kan godtgøre, at en vurdering er foretaget på et fejlagtigt grundlag som følge af fejlagtig eller manglende registrering af ejendommens grundareal, bygningsareal, planforhold eller lignende faktiske forhold, kan anmode told- og skatteforvaltningen om genoptagelse senest den 1. maj i det fjerde år efter udløbet af det kalenderår, hvor den fejlagtige vurdering første gang er foretaget. Den klageberettigede skal samtidig over for told- og skatteforvaltningen dokumentere, at vurderingen er foretaget på et fejlagtigt grundlag. Beløbsmæssige vurderingsskøn foretaget på et korrekt grundlag kan ikke genoptages.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning fra en klageberettiget, jf. § 38, stk. 1, eller af egen drift ekstraordinært genoptage en vurdering efter udløbet af den frist, der er nævnt i stk. 1, hvis det konstateres, at vurderingen er foretaget på et fejlagtigt grundlag, jf. stk. 1, eller hvis vurdering ved en fejl ikke er foretaget. Det er en betingelse for genoptagelse af en foretaget vurdering, at genoptagelsen vil resultere i en ændring af ejendomsværdien eller grundværdien med mindst 15 pct. Beløbsmæssige vurderingsskøn foretaget på et korrekt grundlag kan ikke genoptages.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning fra en klageberettiget, jf. § 38, stk. 1, eller af egen drift ekstraordinært genoptage en vurdering uanset den frist, der er nævnt i stk. 1, hvis hidtidig praksis endeligt underkendes ved en dom eller ved en kendelse fra Landsskatteretten, eller hvis en

27. I § 32 a indsættes som *stk. 3:*

»*Stk. 3.* En afgørelse om registrering af et køretøj kan, hvis den, der har anmodet om registreringen, ikke udtaler sig imod ændringen, ændres af de grunde, der er nævnt i stk. 1, af told- og skatteforvaltningen, selv om Skatterådet, skatteankeforvaltningen eller Landsskatteretten tidligere har truffet afgørelse om forholdet.«

28. I § 33, *stk. 1, 1. pkt., stk. 3, 1. pkt., stk. 4, og stk. 5, 1. pkt.,* ændres »§ 38, stk. 1,« til: »§ 35 a, stk. 2,«.

praksisændring i andre tilfælde offentliggøres af Skatteministeriet.

Stk. 5. Anmodning om genoptagelse efter stk. 3 og 4 skal indgives til told- og skatteforvaltningen, senest 6 måneder efter at den klageberettigede, jf. § 38, stk. 1, har fået kendskab til det forhold, der begrundet en genoptagelse. Anmodninger efter stk. 4 kan dog altid indgives inden for den frist, der er nævnt i stk. 1. Ved anmodning om genoptagelse efter stk. 3 og 4 skal den klageberettigede samtidig over for told- og skatteforvaltningen dokumentere, at vurderingen er foretaget på et fejlagtigt grundlag.

Stk. 6-8. ---

§ 33. ---

Stk. 2 og 3. ---

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning fra en klageberettiget, jf. § 38, stk. 1, eller af egen drift ekstraordinært genoptage en vurdering uanset den frist, der er nævnt i stk. 1, hvis hidtidig praksis endeligt underkendes ved en dom eller ved en kendelse fra Landsskatteretten, eller hvis en praksisændring i andre tilfælde offentliggøres af Skatteministeriet.

Stk. 5-7. ---

Stk. 8. Genoptagelse efter stk. 4 tillægges skattemæssig virkning fra tidspunktet for den vurdering, der har været udtaget til prøvelse i den første sag, der resulterede i en underkendelse af praksis, henholdsvis fra det tidspunkt, hvor praksisændringen bliver gældende. I tilfælde, hvor genoptagelse som følge af endelig underkendelse af hidtidig praksis ved dom eller kendelse fra Landsskatteretten er til ugunst for andre ejendomme end den, som dommen eller kendelsen vedrører, tillægges genoptagelsen for sådanne ejendommers vedkommende skattemæssig virkning for vurderinger foretaget efter det tidspunkt, hvor genoptagelse finder sted.

29. I § 33, *stk. 4* og *stk. 8, 2. pkt.*, ændres »kendelse fra Landsskatteretten« til: »afgørelse fra skatteankesforvaltningen, et vurderingsankenævn eller Landsskatteretten«.

30. Efter § 33 indsættes som § 33 a:

»§ 33 a. Told- og skatteforvaltningen kan ikke afsende varsel som nævnt i § 20, stk. 1, jf. stk. 4, om foretagelse eller ændring af en vurdering af en fast ejendom senere end den 1. juli i det andet kalenderår efter vurderingsårets udløb. En ændring skal være gennemført senest den 1. oktober samme år.«

§ 35. Skatteministeren kan på sit sagsområde fastsætte regler om, at henvendelser til og fra told- og skatteforvaltningen skal være i elektronisk form (digital kommunikation), og herunder fravige formkrav i lovgivningen, der er til hinder for digital kommunikation.

Stk. 2 og 3. ---

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation med told- og skatteforvaltningen, herunder om anvendelse af digital signatur. Meddelelser fra told- og skatteforvaltningen, der indeholder fortrolige oplysninger, skal krypteres eller sikres på anden forsvarlig måde.

Stk. 5. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den kan gøres tilgængelig for told- og skatteforvaltningen henholdsvis den skattepligtige eller indberetningspligtige.

31. I § 35, *stk. 1*, indsættes efter »told- og skatteforvaltningen«: », skatteankeforvaltningen, skatteankenævnene, vurderingsankenævnene, motorankenævnene, Landsskatteretten og spillemyndigheden«.

32. To steder i § 35, *stk. 4*, og i § 35, *stk. 5*, indsættes efter »told- og skatteforvaltningen«: », skatteankeforvaltningen, skatteankenævnene, vurderingsankenævnene, motorankenævnene eller Landsskatteretten«.

33. I *afsnit III* før kapitel 14:

»Kapitel 13 a

Fælles regler om klage

§ 35 a. Klage over afgørelser truffet af told- og skatteforvaltningen eller Skatterådet og over afgørelser, som er truffet af andre myndigheder, og som efter anden lovgivning er henlagt til afgørelse i Landsskatteretten eller skatteankeforvaltningen efter regler udstedt i medfør af § 35 b, *stk. 3*, skal indgives til skatteankeforvaltningen, medmindre skatteministeren har bestemt andet efter § 14, *stk. 2*,

Stk. 2. En klage kan indgives af enhver, der har en væsentlig, direkte og individuel retlig interesse i den afgørelse, der klages over. Klage omfattet af § 6, *stk. 1*, kan indgives af ejeren af den faste ejendom og af andre, der har en væsentlig, direkte, retlig interesse i vurderingens resultat.

Stk. 3. Klagen skal være skriftlig og begrundet, og den afgørelse, der påklages, skal følge med klagen. Er der udarbejdet en sagsfremstilling til brug for afgørelsen, skal også sagsfremstillingen følge med klagen. Klagen skal være modtaget i skatteankeforvaltningen senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Har klageren

ikke modtaget afgørelsen, skal klagen senest være modtaget senest 4 måneder efter, at den afgørelse, der klages over, er afsendt fra den myndighed, der har truffet afgørelsen. Ved klage over de almindelige vurderinger eller omvurderinger efter lov om vurdering af landets faste §§ 1 eller 3 i lov om vurdering af landets faste ejendomme skal klagen dog være modtaget senest den 1. juli i året efter vurderingsåret, medmindre skatteministeren fastsætter en længere frist.

Stk. 4. Før en klage afgøres, kan skatteankeforvaltningen eller den myndighed, der skal træffe afgørelse i klagesagen efter § 35 b, indhente en udtalelse om klagen fra den myndighed, der har truffet afgørelsen. Skatteankeforvaltningen eller den myndighed, der skal træffe afgørelse i sagen, fastsætter en frist for afgivelse af udtalelsen.

Stk. 5. Hvis den myndighed, der har truffet afgørelsen, på grundlag af klagen finder anledning til at give fuldt medhold i klagen, kan den genoptage og ændre afgørelsen, hvis klageren er enig deri. For følgende klager kan den myndighed, der har truffet afgørelsen genoptage og ændre afgørelsen, hvis klageren er enig deri:

- 1) Klager omfattet af § 6, stk. 1, og § 7, stk. 1,
- 2) klager omfattet af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige § 17, stk. 1, og
- 3) klager over årsopgørelser, medmindre klageren tidligere har modtaget særskilt underretning om ansættelsen, og klagen omfatter forhold deri.

Stk. 6. Klagen afvises af skatteankeforvaltningen, hvis den indgives efter udløbet af fristen i stk. 2. Skatteankeforvaltningen kan se bort fra en fristoverskridelse, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 7. Hvis en klage er udformet eller begrundet på en sådan måde, at den ikke kan tjene som grundlag for visiteringen af sagen eller sagens videre behandling, kan skatteankeforvaltningen give klageren en frist til at udbedre mangelen. Det samme gælder, hvis den påklagede afgørelse og en udarbejdet sagsfremstilling ikke følger med klagen. Hvis klageren ikke udbedrer mangelen inden fristens udløb, afviser skatteankeforvaltningen klagen.

§ 35 b. En klage over en afgørelse omfattet af § 5, stk. 1, § 6, stk. 1, eller § 7, stk. 1, afgøres af henholdsvis et skatteankenævn, et vurderingsankenævn eller et motorankenævn, jf. dog stk. 5. Hvis en af betingelserne i § 21, stk. 4, nr. 1-5, er opfyldt, skal klagen dog afgøres af Landsskatteretten. Endvidere kan en klage afgøres af Landsskatteretten, hvis klagen udspringer af samme forhold som en sag, der verserer ved Landsskatteretten.

Stk. 2. Øvrige klager afgøres af Landsskatteretten.

Stk. 3. Uanset stk. 2 kan den ledende retsformand efter inddragelse af skatteankeforvaltningen fastsætte regler om, at klager over visse nærmere angivne typer af afgørelser, bortset fra afgørelser truffet af Skatterådet, skal afgøres af skatteankeforvaltningen. Stk. 1, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Skatteankeforvaltningen foretager visitering af klager, jf. stk. 1-3. En visitering kan ændres af skatteankeforvaltningen, hvis der endnu ikke er truffet afgørelse vedrørende klagen, og det konstateres, at sagen efter reglerne i stk. 1 eller 3 skal eller kan afgøres af en anden myndighed end den, sagen er visiteret til, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Klageren kan vælge, at en sag, som er visiteret til et skatteankenævn eller et vurderingsankenævn, skal behandles af Landsskatteretten. Klagerens valg skal være meddelt skatteankeforvaltningen senest 14 dage efter, at klageren har modtaget meddelelse om, at klagen er visiteret til et skatteankenævn eller et vurderingsankenævn efter stk. 4, 1. eller 2. pkt.

§ 35 c. Ved klage omfattet af § 35 a, stk. 1, betales et gebyr på et grundbeløb på 300 kr. (2010-niveau). Grundbeløbet reguleres efter personskattelovens § 20.

Stk. 2. Der skal dog ikke betales for klage over følgende afgørelser:

- 1) Afgørelser vedrørende aktindsigt efter offentlighedsloven eller forvaltningsloven.
- 2) Afgørelser efter lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Stk. 3. Betales beløbet ikke rettidigt, betragtes klagen som bortfaldet.

Stk. 4. Det indbetalte beløb tilbagebetales til klageren i følgende tilfælde:

- 1) Hvis klagen afvises.
- 2) Hvis klageren får helt eller delvis medhold i klagen eller ved en efterfølgende domstolsprøvelse af klagemyndighedens afgørelse.
- 3) Hvis en genoptagelsesansøgning imødekommes af told- og skatteforvaltningen som følge af, at hidtidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en afgørelse fra skatteankesøgnforvaltningen, et skatteankenævn, et vurderingsankenævn, et motorankenævn eller Landsskatteretten eller ved en praksisændring, der er offentliggjort af Skatteministeriet.

Stk. 5. Beløbet tilbagebetales ikke, uanset at klagen indbringes for domstolene efter § 48, stk. 2, eller at klagen tilbagekaldes, medmindre tilbagekaldelsen sker i forbindelse med, at den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, genoptager sagen.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om betalingen af gebyret, herunder om fristen for betaling.

§ 35 d. Skatteankesøgnforvaltningen udarbejder en sagsfremstilling ved klager, hvor told- og skatteforvaltningen efter § 19, stk. 5, ikke har udarbejdet sagsfremstilling, bortset fra sager omfattet af regler udstedt i medfør af § 35 b, stk. 3.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 19, stk. 1, 2 og 3, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Ved høringen efter stk. 2 skal der oplyses om, at sagens parter i øvrigt har ret til at udtale sig skriftligt eller mundtligt over for skatteankesøgnforvaltningen og over for skatteankenævnet, vurderingsankenævnet eller motorankenævnet, hvis sagen skal behandles af et ankenævn, og om muligheden for at anmode om at få lejlighed til at udtale sig mundtligt under et retsmøde i Landsskatteretten, hvis klagen skal behandles af Landsskatteretten.

Stk. 4. I sager omfattet af regler udstedt i medfør af § 35 b, stk. 3, kan skatteankesøgnforvaltningen udarbejde en sagsfremstilling, og skatteankesøgnforvaltningen skal udarbejde sagsfremstilling, hvis Landsskatteretten anmoder om dette, og sagen skal afgøres af Landsskatteretten kan efter § 35 b, stk. 3, 2. pkt. Stk. 3 og § 19, stk. 2 og 3, 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse.

§ 35 e. Klageren har adgang til at udtale sig ved et møde med skatteankeforvaltningen.

Stk. 2. Skatteankeforvaltningen kan anmode den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, om at være repræsenteret ved mødet.

§ 35 f. Afgørelser truffet af skatteankeforvaltningen, et skatteankenævn, et vurderingsankenævn, et motorankenævn eller Landsskatteretten kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 35 g. Den myndighed, der har truffet afgørelse i en klagesag kan efter anmodning fra en part genoptage en sag, der er påkendt eller afvist af myndigheden, når der forelægges myndigheden oplysninger, som ikke tidligere har været fremme under sagen, og det skønnes, at de nye oplysninger kunne have medført et væsentligt ændret udfald af afgørelsen, hvis de havde foreligget tidligere.

Stk. 2. De nye oplysninger skal forelægges myndigheden inden for en af følgende frister:

- 1) Fristerne efter § 26, stk. 2, § 27, § 31, stk. 2, § 32, § 32 a, stk. 1, eller § 33 for fremsættelse af en anmodning om genoptagelse.
- 2) Fristen efter § 48, stk. 3, for indbringelse af sagen for en domstol i 1. instans, eller inden dennes behandling af sagen er afsluttet.

Stk. 3. Den myndighed, der har truffet afgørelse i en klagesag, kan imødekomme en anmodning om genoptagelse, selv om betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, hvis myndigheden skønner, at ganske særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 4. Reglerne om betaling og tilbagebetaling i § 35 c finder tilsvarende anvendelse i disse sager.

Kapitel 13 b

Klage, hvor skatteankeforvaltningen træffer afgørelse

§ 35 h. Skatteankeforvaltningen kan uanset klagens formulering foretage afledte ændringer.

Stk. 2. I sager om vurdering af fast ejendom kan skatteankeforvaltningen besigtige den pågældende ejendom. Skatteankeforvaltningen kan tillige tilkal-

de sagkyndige til at yde bistand i sager om vurdering af fast ejendom.

Stk. 3. I sager omfattet af § 7, stk. 1, kan skatteankesforvaltningen indkalde et køretøj til besigtigelse, hvis det findes nødvendigt.«

34. *Overskriften* til kapitel 14 affattes således:

Kapitel 14

Klage til skatteankenævnet

§ 36. En klage til skatteankenævnet kan indgives af enhver, der har en væsentlig, direkte og individuel retlig interesse i den afgørelse, der klages over.

Stk. 2. En klage til skatteankenævnet skal indgives skriftligt og begrundet til skatteankenævnet. Klagen skal være modtaget i skatteankenævnet senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Klagen afvises, hvis den indgives efter udløbet af fristen. Skatteankenævnet kan dog se bort fra en fristoverskridelse, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 3. Forinden skatteankenævnet afgør en klage, skal det indhente en udtalelse om klagen fra told- og skatteforvaltningen. Udtalelsen skal afgives inden 14 dage. Hvis told- og skatteforvaltningen anmoder om det, og hvis omstændighederne ved den påklagede afgørelse taler derfor, kan skatteankenævnet dog give en længere frist.

Stk. 4. Hvis told- og skatteforvaltningen på grundlag af klagen finder anledning til at genoptage afgørelsen, kan told- og skatteforvaltningen, hvis klageren er enig deri, genoptage afgørelsen.

Stk. 5. Bestemmelserne i § 19, stk. 1-3, finder tilsvarende anvendelse ved skatteankenævnets behandling af en klage.

Stk. 6. Ved høringen efter stk. 5 skal der oplyses om, at sagens parter i øvrigt har ret til at udtale sig skriftligt eller mundtligt over for skatteankenævnet. Skatteankenævnet kan, hvis udtalelsen ikke er afgivet inden for en rimelig tid, fastsætte en frist for afgivelse af udtalelsen.

Stk. 7. ---

»Kapitel 14

Klage, hvor skatteankenævnet træffer afgørelse«

35. § 36 affattes således

»§ 36. Skatteankenævnet kan uanset klagens formulering foretage afledte ændringer.

Stk. 2. Skatteankenævnets afgørelse skal indeholde oplysninger om forskellige meninger under afstemningen både vedrørende resultatet og begrundelsen. Afgørelsen skal angive stemmetallet for hver opfattelse. Afgørelsen skal angive navn på de personer, der har truffet afgørelsen.«:

Stk. 8. Ved klage over afslag på en anmodning om genoptagelse efter § 26 eller § 27 kan skatteankenævnet vælge, hvis sagens parter er enige deri, og genoptagelse findes berettiget, at gennemføre ændringen.

§ 37. Skatteankenævnet kan efter anmodning fra en part genoptage en sag, der er påkendt eller afvist af skatteankenævnet, når der forelægges nævnet oplysninger, som ikke tidligere har været fremme under sagen, og det skønnes, at de nye oplysninger ville have medført et væsentligt ændret udfald af afgørelsen, hvis de havde foreligget tidligere. De nye oplysninger skal forelægges nævnet inden for en af følgende frister:

- 1) Fristen efter § 26, stk. 2, jf. § 27, for fremsættelse af en anmodning om genoptagelse.
- 2) Fristen efter § 42, stk. 1, for indgivelse af klage over skatteankenævnets afgørelse til Landsskatte retten, eller inden Landsskatterettens behandling af sagen er afsluttet.
- 3) Fristen efter § 48, stk. 3, for indbringelse af sagen for en domstol i 1. instans, eller inden dennes behandling af sagen er afsluttet.
- 4) Fristen for anke eller kære af sagen til en domstol i 2. instans, eller inden denne domstols behandling af sagen er afsluttet.
- 5) Fristen for ansøgning om tredjeinstansbevilling, eller inden Højesterets behandling af sagen er afsluttet.

Stk. 2. Skatteankenævnet kan imødekomme en anmodning om genoptagelse, selv om betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, hvis ganske særlige omstændigheder taler derfor.

Kapitel 15

Klage til vurderingsankenævnet

§ 38. En klage til vurderingsankenævnet kan indgives af ejeren af den faste ejendom og af andre, der har en væsentlig, direkte retlig interesse i vurderingens resultat.

36. § 37 ophæves.

37. *Overskriften* til kapitel 15 affattes således:

»Kapitel 15

Klage, hvor vurderingsankenævnet træffer afgørelse«

38. § 38 affattes således:

»§ 38. Er der klaget over en afgørelse som nævnt i § 6, stk. 1, nr. 1, og skal vurderingsankenævnet træffe afgørelse i sagen, kan told- og skatteforvalt-

Stk. 2. Klagen skal indgives skriftligt og begrundet til told- og skatteforvaltningen. Klagen skal være modtaget i told- og skatteforvaltningen senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Ved de almindelige vurderinger eller omvurderinger efter vurderingslovens § 1 eller § 3 skal klagen dog være modtaget senest den 1. juli i året efter vurderingsåret, medmindre skatteministeren fastsætter en længere frist. Klagen afvises, hvis den indgives efter udløbet af fristen. Vurderingsankenævnet kan dog se bort fra en fristoverskridelse, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 3. Hvis told- og skatteforvaltningen på grundlag af klagen finder anledning til at genoptage afgørelsen, kan told- og skatteforvaltningen, hvis klageren er enig deri, genoptage afgørelsen. I andre tilfælde videresender told- og skatteforvaltningen klagen til vurderingsankenævnet sammen med en udtalelse om klagen.

Stk. 4. Bestemmelserne i § 19, stk. 1-3, finder tilsvarende anvendelse ved vurderingsankenævnets behandling af en klage.

Stk. 5. Ved høringen efter stk. 4 skal der oplyses om, at sagens parter i øvrigt har ret til at udtale sig skriftligt eller mundtligt over for vurderingsankenævnet. Vurderingsankenævnet kan, hvis udtalelsen ikke er afgivet inden for en rimelig tid, fastsætte en frist for afgivelse af udtalelsen.

Stk. 6. Vurderingsankenævnet kan uanset klagens udformning genoptage den påklagede vurdering i sin helhed.

Stk. 7. Hvis vurderingsankenævnet vil ændre en ansættelse, for hvilken der foreligger afgørelse eller fordeling efter vurderingslovens § 33, skal vurderingsankenævnet samtidig træffe bestemmelse om, hvilken indflydelse ansættelsesændringen får på afgørelsen eller fordelingen.

Stk. 8. Ved klage over afslag på en anmodning om genoptagelse efter § 33, stk. 1, kan vurderingsankenævnet vælge, hvis parterne er enige deri og genoptagelse findes berettiget, at gennemføre ændringen.

Stk. 9. Vurderingsankenævnet kan foretage fornøden besigtigelse af en fast ejendom i forbindelse med behandlingen af en klage over en vurdering af ejendommen. Nævnet kan bemyndige told- og skat-

ningen indbringe andre afgørelser efter lov om vurdering af landets faste ejendomme vedrørende ejendommen, der er en følge af klagen, for vurderingsankenævnet, der påkender disse afgørelser i forbindelse med klagen.

Stk. 2. Vurderingsankenævnet kan uanset klagens udformning genoptage den påklagede vurdering i sin helhed.

Stk. 3. Hvis vurderingsankenævnet vil ændre en ansættelse, for hvilken der foreligger afgørelse eller fordeling efter § 33 i lov om vurdering af landets faste ejendomme, skal vurderingsankenævnet samtidig træffe bestemmelse om, hvilken indflydelse ansættelsesændringen får på afgørelsen eller fordelingen.

Stk. 4. I sager om vurdering af fast ejendom kan vurderingsankenævnet bestemme, at der skal foretages besigtigelse af den pågældende ejendom. Nævnet kan bemyndige skatteankesforvaltningen til som sekretariat for nævnet at foretage besigtigelsen på nævnets vegne. Vurderingsankenævnet kan tillige tilkalde sagkyndige til at yde bistand i sager om vurdering af fast ejendom.

Stk. 5. Vurderingsankenævnets afgørelse skal indeholde oplysninger om forskellige meninger under afstemningen både vedrørende resultatet og begrundelsen. Afgørelsen skal angive stemmetallet for hver opfattelse. Afgørelsen skal angive navn på de personer, der har truffet afgørelsen.«

teforvaltningen til som sekretariat for nævnet at foretage besigtigelsen på nævnets vegne.

§ 39. Vurderingsankenævnet kan efter anmodning fra en part genoptage en sag, der er påkendt eller afvist af vurderingsankenævnet, hvis der forelægges nævnet oplysninger, som ikke tidligere har været fremme under sagen, og det skønnes, at de nye oplysninger ville have medført et væsentligt ændret udfald af afgørelsen, hvis de havde foreligget tidligere. De nye oplysninger skal forelægges nævnet inden for en af følgende frister:

- 1) Fristen efter § 33, stk. 2, for fremsættelse af anmodning om genoptagelse.
- 2) Fristen efter § 42, stk. 1, for indgivelse af klage over vurderingsankenævnets afgørelse til Landskatteretten, eller inden Landskatterettens behandling af sagen er afsluttet.
- 3) Fristen efter § 48, stk. 3, for indbringelse af sagen for en domstol i 1. instans, eller inden dennes behandling af sagen er afsluttet.
- 4) Fristen for anke eller kære af sagen til en domstol i 2. instans, eller inden denne domstols behandling af sagen er afsluttet.
- 5) Fristen for ansøgning om tredjeinstansbevilling, eller inden Højesterets behandling af sagen er afsluttet.

Stk. 2. Vurderingsankenævnet kan imødekomme en anmodning om genoptagelse, selv om betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, hvis ganske særlige omstændigheder taler derfor.

Kapitel 15 a

Klage til motorankenævnet

§ 39 a. En klage til motorankenævnet kan indgives af enhver, der har en væsentlig, direkte og individuel retlig interesse i den afgørelse, der klages over.

Stk. 2. Klagen skal indgives skriftligt og begrundet til told- og skatteforvaltningen. Klagen skal være modtaget i told- og skatteforvaltningen senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Klagen afvises, hvis den indgives efter

39. § 39 ophæves.

40. *Overskriften* til kapitel 15 a affattes således:

»Kapitel 15 a

Klage, hvor motorankenævnet træffer afgørelse«

41. § 39 a affattes således:

»§ 39 a. Motorankenævnet kan uanset klagens formulering foretage afledte ændringer.

Stk. 2. Motorankenævnet kan indkalde et køretøj til besigtigelse, hvis det findes nødvendigt.

Stk. 3. Motorankenævnets afgørelse skal indeholde oplysninger om forskellige meninger under afstemningen både vedrørende resultatet og begrundelsen. Afgørelsen skal angive stemmetallet for

udløbet af fristen. Motorankenævnet kan dog se bort fra en fristoverskridelse, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 3. Hvis told- og skatteforvaltningen på grundlag af klagen finder anledning til at genoptage afgørelsen, kan told- og skatteforvaltningen genoptage afgørelsen, hvis klageren er enig deri. I andre tilfælde videresender told- og skatteforvaltningen klagen til motorankenævnet sammen med en udtalelse om klagen.

Stk. 4. Bestemmelserne i § 19, stk. 1-3, finder tilsvarende anvendelse ved motorankenævnets behandling af en klage.

Stk. 5. Ved høringen efter stk. 4 skal der oplyses om, at sagens parter i øvrigt har ret til at udtale sig skriftligt eller mundtligt over for motorankenævnet. Motorankenævnet kan, hvis udtalelsen ikke er afgivet inden for en rimelig frist, fastsætte en frist for afgivelse af udtalelsen.

Stk. 6. Motorankenævnet kan uanset klagens formulering foretage afledte ændringer.

Stk. 7. Ved klage over afslag på en anmodning om genoptagelse efter § 7, nr. 4, kan motorankenævnet vælge, hvis parterne er enige deri og genoptagelse findes berettiget, at gennemføre ændringen.

Stk. 8. Motorankenævnet kan indkalde et køretøj til besigtigelse, hvis det findes nødvendigt.

§ 39 b. Motorankenævnet kan efter anmodning fra en part genoptage en sag, der er påkendt eller afvist af motorankenævnet, hvis der forelægges nævnet oplysninger, som ikke tidligere har været fremme under sagen, og det skønnes, at de nye oplysninger ville have medført et væsentligt ændret udfald af afgørelsen, hvis de havde foreligget tidligere. De nye oplysninger skal forelægges nævnet inden for en af følgende frister:

- 1) Fristen efter § 31, stk. 2, for fremsættelse af anmodning om genoptagelse.
- 2) Fristen efter § 42, stk. 1, for indgivelse af klage over motorankenævnets afgørelse til Landsskatte retten, eller inden Landsskatterettens behandling af sagen er afsluttet.
- 3) Fristen efter § 48, stk. 3, for indbringelse af sagen for en domstol i 1. instans, eller inden dennes behandling af sagen er afsluttet.

hver opfattelse. Afgørelsen skal angive navn på de personer, der har truffet afgørelsen.«

42. § 39 b ophæves.

4) Fristen for anke eller kære af sagen til en domstol i 2. instans, eller inden denne domstols behandling af sagen er afsluttet.

5) Fristen for ansøgning om tredjeinstansbevilling, eller inden Højesterets behandling af sagen er afsluttet.

Stk. 2. Motorankenævnet kan imødekomme en anmodning om genoptagelse, selv om betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, hvis ganske særlige omstændigheder taler derfor.

Kapitel 16

Klage m.v. til Landsskatteretten

§ 40. En klage til Landsskatteretten kan indgives af enhver, der har en væsentlig, direkte og individuel retlig interesse i den afgørelse, der klages over. En klage over en afgørelse, der kan påklages til vurderingsankenævn efter § 6, stk. 1, nr. 1, kan indgives af de i § 38, stk. 1, nævnte.

Stk. 2. Skatteministeren kan indbringe en afgørelse truffet af Skatterådet, der indeholder en stillingtagen til et EU-retligt spørgsmål, for Landsskatteretten til prøvelse. Anmodningen om behandling i Landsskatteretten skal være modtaget i Landsskatteretten senest 1 måned fra dateringen af den afgørelse, der ønskes behandlet. Bestemmelserne i § 42, stk. 2, og §§ 43-47 finder tilsvarende anvendelse. Den eller de, der har været part i sagen for Skatterådet, stilles som en klager ved Landsskatterettens behandling af en klage.

Stk. 3. Er der klaget over en afgørelse som nævnt i § 6, stk. 1, nr. 1, kan told- og skatteforvaltningen indbringe andre afgørelser efter ejendomsvurderingsloven vedrørende ejendommen, der er en følge af klagen, for Landsskatteretten, der påkender disse afgørelser i forbindelse med klagen.

§ 41. En ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat kan påklages, når den klageberettigede mener, at der foreligger et eller flere af følgende forhold:

- 1) Den pågældende er ikke skattepligtig.
- 2) Ansættelsen er ugyldig på grund af formelle fejl.

43. *Overskriften* til kapitel 16 affattes således:

»Kapitel 16

Klage, hvor Landsskatteretten træffer afgørelse

44. § 40, stk. 1, ophæves.

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 1 og 2.

45. I § 40, stk. 2, 2. pkt., der bliver stk. 1, 2. pkt., ændres »modtaget i Landsskatteretten« til: »modtaget i skatteankeforvaltningen«, og i stk. 2, 3. pkt., der bliver stk. 1, 3. pkt., ændres »§ 42, stk. 2, og §§ 43-47« til: »§ 35 a, stk. 3, § 35 e, § 35 g og §§ 44-47«.

46. I § 40, stk. 3, der bliver stk. 2, indsættes efter »§ 6, stk. 1, nr. 1,«: »og skal Landsskatteretten træffe afgørelse i sagen efter § 35 b, stk. 1, 2. eller 3. pkt., eller stk. 5,« og »ejendomsvurderingsloven« ændres til: »lov om vurdering af landets faste ejendomme«.

47. §§ 41-43 ophæves.

- 3) Indkomsten eller ejendomsværdien er ansat forkert.
- 4) Skatten er beregnet forkert, eller et til skatteberegningen knyttet tillæg, gebyr el.lign. er beregnet forkert eller pålagt med urette.
- 5) Ansættelsen er uvirksom, fordi det afledte skattekrav var forældet på tidspunktet for ansættelsens foretagelse.
- 6) Underskud og tab, der kun kan modregnes i skattepligtig indkomst fra kilder af samme art, som underskuddet eller tabet vedrører, er ansat forkert.

§ 42. Klagen skal være modtaget i Landsskatteretten senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Klagen afvises, hvis den indgives efter udløbet af fristen. Landsskatteretten kan dog se bort fra en fristoverskridelse, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 2. Klage til Landsskatteretten skal ske skriftligt. Den afgørelse, der påklages, skal følge med klageskrivelsen i original eller kopi. Er der udarbejdet en sagsfremstilling til brug for afgørelsen, skal også sagsfremstillingen følge med klageskrivelsen i original eller kopi. Klagen skal angive, på hvilke punkter afgørelsen anses for urigtig, og begrundelsen herfor. Dokumenter, som ønskes anvendt som bevis, skal følge med klageskrivelsen i original eller kopi.

Stk. 3. Hvis en klage er udformet eller begrundet på en sådan måde, at den ikke kan tjene som grundlag for sagens videre behandling, kan Landsskatteretten give klageren en frist til at udbedre mangelen. Det samme gælder, hvis den påklagede afgørelse og en udarbejdet sagsfremstilling ikke følger med klageskrivelsen. Hvis klageren ikke udbedrer mangelen inden fristens udløb, afvises klagen.

§ 42 a. Ved fremsendelse af en klage betales et grundbeløb på 800 kr. (2010-niveau). Grundbeløbet reguleres efter personskattelovens § 20. Der skal dog ikke betales for klage over følgende afgørelser:

- 1) Afgørelser, der efter landsskatteretspræsidentens bestemmelse efter § 13, stk. 3, 1. pkt., skal træffes uden medvirken af læge retsmedlemmer.
- 2) Afgørelser truffet af motorankenævn.

Stk. 2. Hvis beløbet ikke indbetales samtidig med klagen eller ikke indbetales inden en frist, som

Landsskatteretten fastsætter, betragtes klagen som bortfaldet.

Stk. 3. Det indbetalte beløb tilbagebetales til klageren i følgende tilfælde:

- 1) Hvis klagen afvises af Landsskatteretten.
- 2) Hvis klageren får helt eller delvis medhold i klagen af Landsskatteretten eller ved en efterfølgende domstolsprøvelse af Landsskatterettens afgørelse.
- 3) Hvis en genoptagelsesansøgning imødekommes af told- og skatteforvaltningen som følge af, at hidtidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en landsskatteretsafgørelse eller ved en praksisændring, der er offentliggjort af Skatteministeriet.

Stk. 4. Beløbet tilbagebetales ikke i følgende tilfælde:

- 1) Hvis klagen indbringes for domstolene efter § 48, stk. 2.
- 2) Hvis klagen tilbagekaldes, medmindre tilbagekaldelsen sker i forbindelse med, at den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, genoptager sagen.

§ 42 b. Landsskatteretten kan, forinden den afgør en klage af følgende typer, anmode told- og skatteforvaltningen om at udarbejde en sagsfremstilling under anvendelse af § 19, stk. 2, ligesom retten kan anmode told- og skatteforvaltningen om at sende sagsfremstillingen til udtalelse hos klager efter § 19, stk. 3, 1. pkt.:

- 1) Klager som nævnt i § 5, stk. 2.
- 2) Klager, der efter bestemmelse af landsskatteretspræsidenten efter § 13, stk. 3, 1. pkt., skal afgøres uden deltagelse af læge retsmedlemmer.
- 3) Klager over bindende svar, jf. § 21, stk. 1-3.
- 4) Klager over revisorerklæringspålæg efter skattekontrollovens § 3 B, stk. 8.

§ 43. Klageren har adgang til at udtale sig ved et møde.

Stk. 2. Landsskatteretten kan anmode den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, om at være repræsenteret ved mødet.

Stk. 3. Landsskatteretten kan tilkalde sagkyndige til at yde bistand ved afgørelsen af en klage over en vurdering af fast ejendom.

§ 44. Klageren kan anmode om at få lejlighed til at udtale sig mundtligt for retten under et retsmøde. Klageren kan dog ikke anmode om retsmøde i sager, som efter § 13, stk. 3, 1. pkt., skal afgøres uden deltagelse af læge retsmedlemmer. Klageren kan på et hvilket som helst tidspunkt frafalde en anmodning om retsmøde.

Stk. 2 og 3. ---

§ 46. Landsskatteretten kan efter anmodning fra klageren genoptage en sag, der er afgjort eller afvist af Landsskatteretten, når der forelægges retten oplysninger, som ikke tidligere har været fremme under sagen, uden at dette kan lægges klageren til last, og det skønnes, at de nye oplysninger kunne have medført et væsentligt andet udfald af afgørelsen, hvis de havde foreligget tidligere.

Stk. 2. Landsskatteretten kan imødekomme en anmodning om genoptagelse, selv om betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, hvis retten skønner, at ganske særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 3. Reglerne om betaling i § 42 a, anvendes tilsvarende i disse sager.

§ 47. Retsplejelovens § 343 om adgang til at kræve syn og skøn udmeldt ved de almindelige domstoles foranstaltning finder tilsvarende anvendelse, når sagen er indbragt for skatteankenævnet eller Landsskatteretten, eller når Skatterådet efter § 4,

48. § 44, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

49. I § 44 indsættes som *stk. 4* og *5*:

»*Stk. 4.* I sager om vurdering af fast ejendom kan Landsskatteretten bestemme, at der skal foretages besigtigelse af den pågældende ejendom. Hvis en besigtigelse beslattes, anses besigtigelsen for at udgøre et retsmøde i sagen med de modifikationer, der følger af omstændighederne ved en besigtigelse. Landsskatteretten kan bemyndige skatteankeforvaltningen til som sekretariat for Landsskatteretten at foretage besigtigelsen på Landsskatterettens vegne. 2. pkt. finder ikke anvendelse i disse tilfælde. Landsskatteretten kan tillige tilkalde sagkyndige til at yde bistand i sager om vurdering af fast ejendom.

Stk. 5. I sager omfattet af § 7, stk. 1, kan Landsskatteretten indkalde et køretøj til besigtigelse, hvis det findes nødvendigt.«

50. § 46 ophæves.

51. I § 47, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »er indbragt for skatteankenævnet« til: »er påklaget og skal afgøres af skatteankeforvaltningen, et skatteankenævn«.

stk. 3, har tilladt, at der afholdes syn og skøn i en sag, der forelægges for rådet til afgørelse. Der kan dog ikke afholdes syn og skøn i følgende sager:

- 1) Sager om efterprøvelse af passivposter efter boafgiftslovens § 13 a.
- 2) Sager om vurdering af fast ejendom.
- 3) Sager om registrering af køretøjer.

Stk. 2. Skatteankenævnet, Landsskatteretten eller Skatterådet kan fastsætte en frist, inden for hvilken sagens part eller parter og den myndighed, hvis afgørelse sagen vedrører, skal tage stilling til, om der begæres syn og skøn i sagen.

Stk. 3. Hvis en part begærer syn og skøn, udsætter skatteankenævnet, Landsskatteretten eller Skatterådet behandlingen af sagen, indtil klageren efter modtagelsen af skønserklæringen meddeler vedkommende myndighed, hvorvidt sagen opretholdes. I samme periode er 6-måneders-fristen efter § 48, stk. 2, suspenderet.

Stk. 4. ---

§ 49. Spørgsmål, som er afgjort af Landsskatteretten, kan skatteministeren indbringe for domstolene senest 3 måneder efter, at Landsskatteretten har truffet afgørelse.

§ 52. ---

Stk. 2. Godtgørelsen er på 100 pct. af de godtgørelsesberettigede udgifter, hvis udgifterne ifølge regning skal betales eller er betalt i anledning af, at told- og skatteforvaltningen forelægger en afgørelse truffet af et skatteankenævn for Skatterådet til ændring, jf. § 2, stk. 3, eller skatteministeren indbringer en skatterådsafgørelse for Landsskatteretten, jf. § 40, stk. 2, eller Skatteministeriet indbringer en landsskatteretsafgørelse for domstolene eller Skatteministeriet anker en dom til højere instans. Godtgørelsen efter 1. pkt. ydes kun til dækning af de godtgørelsesberettigede udgifter, som afholdes til sagens behandling ved henholdsvis Skatterådet, Landsskatteretten, og den pågældende domstolsinstans.

Stk. 3. Skatteankenævnet, Landsskatteretten eller Skatterådet kan bestemme, at udgifter, der er eller

52. I § 47, stk. 2, ændres »Skatteankenævnet« til: »Skatteankeforvaltningen, skatteankenævnet«.

53. I § 47, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »udsætter«: »skatteankeforvaltningen,«.

54. § 49 affattes således:

»§ 49. Spørgsmål, som er afgjort af skatteankeforvaltningen, et skatteankenævn, et vurderingsankenævn, et motorankenævn eller Landsskatteretten, kan Skatteministeriet indbringe for domstolene senest 3 måneder efter, at klageinstansen har truffet afgørelse.«

55. I § 52, stk. 2, 1. pkt., ændres »§ 40, stk. 2« til: »§ 40, stk. 1«.

56. § 52, stk. 3, ophæves, og i stedet indsættes:

vil blive afholdt til syn og skøn efter § 47 i en sag for myndigheden, skal godtgøres fuldt ud. Afgørelse af, om sådanne udgifter skal godtgøres fuldt ud, kan træffes af

- 1) retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten eller
- 2) told- og skatteforvaltningen som sekretariat for Skatterådet eller skatteankenævnet.

Stk. 4. ---

§ 54. Godtgørelsesberettigede er følgende udgifter, når de ifølge regning skal betales eller er betalt:

- 1) ---
- 2) Retsafgifter bortset fra beløbet til Landsskatteretten som nævnt i § 42 a.
- 3)-6) ---

Stk. 2. ---

§ 55. Godtgørelse ydes i følgende tilfælde:

- 1) Ved klage til skatteankenævnet eller til Landsskatteretten.

- 2) Ved Landsskatterettens behandling af en sag, som skatteministeren har indbragt efter § 40, stk. 2.
- 3) Ved en anmodning til skatteankenævnet eller Landsskatteretten om genoptagelse af vedkommande myndigheds egen tidligere afgørelse.
- 4) og 5) ---

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1, nr. 1, gælder dog ikke sager, der påklages til Landsskatteretten vedrørende told, afgifter eller arbejdsgiverkontrol, bortset fra hæftelsessager, og sager om registrering af køretøjer, når sagen efter retspræsidentens bestemmelse efter § 13, stk. 3, 1. pkt., skal afgøres uden deltagelse af læge retsmedlemmer.

»*Stk. 3.* Skatteankeforvaltningen, et skatteankenævn, Landsskatteretten eller Skatterådet kan bestemme, at udgifter, der er eller vil blive afholdt til syn og skøn efter § 47 i en sag for myndigheden, skal godtgøres fuldt ud.

Stk. 4. Afgørelse af, om udgifter omfattet af stk. 3 skal godtgøres fuldt ud, træffes af

- 1) told- og skatteforvaltningen som sekretariat for Skatterådet, eller
- 2) skatteankeforvaltningen, herunder som sekretariat for Landsskatteretten eller skatteankenævnet.«

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 5 og 6.

57. I § 54, stk. 1, nr. 2, udgår »til Landsskatteretten«, og »§ 42 a« ændres til: «§ 35 c«.

58. § 55, stk. 1, nr. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

- »1) Ved klage, hvor et skatteankenævn eller Landsskatteretten træffer afgørelse.
- 2) Ved klage, hvor skatteankeforvaltningen træffer afgørelse efter regler udstedt i medfør af § 35 b, stk. 3.«

Nr. 2-5 bliver herefter nr. 3-6.

59. I § 55, stk. 1, nr. 2, der bliver nr. 3, ændres »§ 40, stk. 2« til: »§ 40, stk. 1«.

60. I § 55, stk. 1, nr. 3, der bliver nr. 4, indsættes efter »anmodning til«: »skatteankeforvaltningen,«.

61. § 55, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Bestemmelsen i stk. 1, nr. 2, gælder dog ikke sager vedrørende told, afgifter eller arbejdsgiverkontrol, bortset fra hæftelsessager, og sager om registrering af køretøjer, når sagen skal afgøres af skatteankeforvaltningen efter regler udstedt i medfør af § 35 b, stk. 3.«

Stk. 3. Godtgørelse ydes endvidere ved domstolsprøvelse af sager, som er godtgørelsesberettigede efter stk. 1, nr. 1-3, og ved domstolsprøvelse af afgørelser i sager som nævnt i stk. 2.

§ 56. ---

Stk. 2. Afgøres sagen af Skatterådet, et skatteankenævn eller Landsskatteretten, kan udtalelsen efter stk. 1 afgives af told- og skatteforvaltningen som sekretariat for Skatterådet eller skatteankenævnet eller af en kontorchef i Landsskatteretten.

Stk. 3. ---

§ 5. Fordringer, der overdrages til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 1, stk. 1, med undtagelse af bøder, forrentes med en årlig rente svarende til renten i henhold til § 5, stk. 1 og 2, i lov om renter ved forsinket betaling m.v. Renten tilskrives fra den 1. i måneden efter modtagelsen hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Stk. 2. Skatteministeren kan bestemme, at stk. 1 ikke skal anvendes på nærmere angivne typer af fordringer.

§ 17. Klager over restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser om inddrivelse af fordringer m.v., herunder om kravets eksistens og størrelse, når spørgsmålet herom vedrører restanceinddrivelsesmyndighedens administration, kan indbringes for Landsskatteretten, medmindre andet er bestemt i lovgivningen. Klagen skal indgives skriftligt til re-

62. I § 55, *stk. 3*, ændres «stk. 1, nr. 1-3,» til: «stk. 1, nr. 1-4,».

63. I § 56, *stk. 2*, indsættes efter »af Skatterådet,«: »skatteankeforvaltningen,« og »skatteankenævnet eller af en kontorchef i Landsskatteretten« ændres til: »af skatteankeforvaltningen, herunder som sekretariat for skatteankenævnet eller Landsskatteretten«.

§ 2

I lov nr. 1333 af 19. december 2008 om inddrivelse af gæld til det offentlige, som ændret ved § 2 i lov nr. 252 af 30. marts 2011, § 21 i lov nr. 551 af 18. juni 2012 og § 2 i lov nr. 593 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, *stk. 2*, indsættes som 2. og 3. *pkt.*:

»Skatteministeren kan endvidere bestemme, at stk. 1 ikke skal anvendes på fordringer, der inden ikrafttrædelsen af stk. 1 er modtaget hos restanceinddrivelsesmyndigheden uden særskilt angivelse af hovedstol, renter og gebyrer. Hvis fordringshaveren senest seks måneder fra datoen for denne ikrafttrædelse giver restanceinddrivelsesmyndigheden oplysning om hovedstol, renter og gebyrer, tilskrives renten efter stk. 1 dog fra datoen for oplysningens modtagelse.«

2. § 17, *stk. 1*, affattes således:

»Klager over restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser om inddrivelse af fordringer m.v., herunder om kravets eksistens og størrelse, når spørgsmålet herom vedrører restanceinddrivelsesmyndighedens administration, kan indbringes for Landsskatteretten, medmindre andet er bestemt i lovgiv-

stanceinndrivelsesmyndigheden og skal være modtaget senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Der kan dog ses bort fra en fristoverskridelse, hvis særlige omstændigheder taler derfor. Hvis restanceinndrivelsesmyndigheden på grundlag af klagen finder anledning dertil, kan restanceinndrivelsesmyndigheden genoptage sagen. Kan restanceinndrivelsesmyndigheden ikke give fuldt medhold i klagen, og denne fastholdes, videresender restanceinndrivelsesmyndigheden klagen til Landsskatteretten sammen med en udtalelse om sagen.

Stk. 2. ---

§ 55 B. Afgørelser om grundlaget for den foreløbige skatteansættelse efter § 45, stk. 3, og §§ 48, 50-53 og 55 træffes af told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningens afgørelser kan påklages til skatteankenævnet, hvis afgørelser ikke kan indbringes for Landsskatteretten.

§ 15. ---

Stk. 2 og 3. ---

Stk. 4. En afgørelse fra told- og skatteforvaltningen, der pålægger skattepligt, kan påklages af bostyret eller skyldneren, jf. skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, nr. 1, og § 40, stk. 1. Foreligger Landsskatterettens afgørelse om, at skattepligten skal fastholdes, ikke senest 3 måneder efter klagens modtagelse, bortfalder skattepligten.

ningen eller regler udstedt i medfør heraf. Klagen skal indgives skriftligt til skatteankesforvaltningen og skal være modtaget senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Der kan dog ses bort fra en fristoverskridelse, hvis særlige omstændigheder taler derfor.«

§ 3

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1403 af 7. december 2010, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 1395 af 23. december 2012, foretages følgende ændring:

1. § 55 B, *stk. 2*, ophæves.

§ 4

I konkursskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1242 af 27. oktober 2010, som ændret ved § 19 i lov nr. 529 af 26. maj 2010, og § 6 i lov nr. 591 af 18. juni 2012, foretages følgende ændring:

1. I § 15, *stk. 4, 1. pkt.*, ændres «§ 40, stk. 1» til: «§ 35 a, stk. 2, 1. pkt.».

§ 5

I lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding, jf. lovbekendtgørelse nr. 966 af 20. september 2011, som ændret ved § 3 i lov nr. 513 af 7. juni 2006, foretages følgende ændring:

§ 3. ---

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan af egen drift eller på begæring fra den skattepligtige tage en tidligere af told- og skatteforvaltningen foretagen skatteansættelse op til fornyet behandling og eventuel ændring. Told- og skatteforvaltningen kan ikke ændre en ansættelse i det omfang, Landsskatteretten i en kendelse har taget stilling til ansættelsen. Forinden told- og skatteforvaltningen foretager ændring af en ansættelse, skal der gives den skattepligtige lejlighed til at ytre sig skriftligt eller ved mundtlig forhandling. Der skal i underretningen til den skattepligtige om den ændrede ansættelse gives oplysning om begrundelsen for denne og vejledning om klageadgangen.

1. I § 3, *stk. 2, 2. pkt.*, ændres »i en kendelse« til: »eller skatteankeforvaltningen i en afgørelse«.

§ 6

I lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 601 af 19. august 1998, som ændret bl.a. ved § 41 i lov nr. 430 af 6. juni 2005 og § 15 i lov nr. 404 af 8. maj 2006 og senest ved § 4 i lov nr. 252 af 30. marts 2011, foretages følgende ændring:

§ 7. ---

Stk. 2. Klager over administrationen af Det Fælles Lønindeholdelsesregister kan indbringes for Landsskatteretten.

1. § 7, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Klager over administrationen af Det Fælles Lønindeholdelsesregister afgøres af Landsskatteretten, medmindre andet følger af regler udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 35 b, *stk. 3.*«

§ 7

I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 22. februar 2011, som ændret senest ved § 16 i lov nr. 1380 af 23. december 2012, foretages følgende ændringer:

§ 27. ---

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen underretter den, der har indsendt opgørelsen, om eventuelle ændringer af skatten og om begrundelsen for ændringen samt om adgangen til at klage til Landsskatteretten. Er der tale om ændring af skatten for pensionsordninger, der er nævnt i § 1, stk. 1, videresender forsikringsselskabet m.v. meddelelsen til den skattepligtige, inden 4 uger efter at forsikringsselskabet m.v. har modtaget underretning om ændringen af skatten.

Stk. 3. Anser en skattepligtig pensionsberettiget den af forsikringsselskabet m.v. foretagne opgørelse af beskatningsgrundlaget eller beregning af skatten for urigtig, kan den skattepligtige indbringe spørgsmålet for Landsskatteretten senest 3 måneder efter modtagelsen af underretning efter §§ 21 og 22 og § 23, stk. 1. Den pensionsberettigede skal vedlægge en erklæring fra forsikringsselskabet m.v. om beregningen af skatten og anføre, på hvilke punkter den pensionsberettigede mener at skatten er opgjort forkert, og forsikringsselskabet m.v.s kommentarer hertil.

Stk. 4 og 5. ---

§ 40. ---

Stk. 2-17. ---

Stk. 18. Forsikringsselskabet m.v. skal, senest 8 uger efter at told- og skatteforvaltningen har udbetalt beløbet til forsikringsselskabet m.v., underrette den pensionsberettigede om beløbet. 1. pkt. finder ikke anvendelse, hvis den pensionsberettigede er omfattet af stk. 3, 4 og 6. Anser en pensionsberettiget den beregning eller fordeling af kompensationsbeløbet, som forsikringsselskabet m.v. har foretaget, for urigtig, kan den pensionsberettigede indbringe spørgsmålet for Landsskatteretten, senest 3 måneder efter at den pensionsberettigede har modtaget underretning om beløbet. Den pensionsberettigede skal vedlægge en erklæring fra forsikringsselskabet m.v. om beregningen og fordelingen af kompensationsbeløbet og anføre, på hvilke punkter den pensionsberettigede mener at kompensationsbeløbet er opgjort forkert, og forsikringsselskabet m.v.s kommentarer hertil.

Stk. 19-22. ---

§ 41. ---

1. I § 27, *stk. 2, 1. pkt., § 40, stk. 18, 3. pkt., og § 41, stk. 13, 3. pkt.,* indsættes efter »Landsskatteretten«: »eller til skatteankeforvaltningen efter regler udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3«.

2. I § 27, *stk. 3, 1. pkt.,* indsættes efter »Landsskatteretten«: »eller for skatteankeforvaltningen efter regler udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3,«.

Stk. 2-12. ---

Stk. 13. Forsikringsselskabet m.v. skal, senest 8 uger efter at told- og skatteforvaltningen har udbetalt beløbet til forsikringsselskabet m.v. underrette den pensionsberettigede om kompensationsbeløbet. 1. pkt. gælder ikke for pensionsinstitutter, for så vidt angår pensionsberettigede omfattet af stk. 1 og 2. Anser en pensionsberettiget den beregning eller fordeling af kompensationsbeløbet, som forsikringsselskabet m.v. har foretaget, for urigtig, kan den pensionsberettigede indbringe spørgsmålet for Landsskatteretten, senest 3 måneder efter at den pensionsberettigede har modtaget underretning om beløbet. Den pensionsberettigede skal vedlægge en erklæring fra forsikringsselskabet m.v. om beregningen og fordelingen af kompensationsbeløbet og anføre, på hvilke punkter den pensionsberettigede mener at kompensationsbeløbet er opgjort forkert, og forsikringsselskabet m.v.s kommentarer hertil.

Stk. 14-17. ---

§ 8

I lov nr. 1504 af 27. december 2009 om offentligt hasardspil i turneringsform, som ændret ved § 12 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, § 70 i lov nr. 848 af 1. juli 2010 og § 10 i lov nr. 277 af 27. marts 2012, foretages følgende ændring:

§ 25 a. Klager over afgørelser truffet af tilsynsmyndigheden kan påklages til Landsskatteretten. Skatteforvaltningslovens § 13, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse på klager over afgørelser truffet af tilsynsmyndigheden. Klager til Landsskatteretten har ikke opsættende virkning.«

1. § 25 a affattes således:

»§ 25 a. Klager over afgørelser truffet af tilsynsmyndigheden afgøres af Landsskatteretten, medmindre andet følger af regler udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3. Klager efter 1. pkt. har ikke opsættende virkning.«

§ 9

I registreringsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 221 af 26. februar 2013, foretages følgende ændring:

§ 25. Told- og skatteforvaltningen kan forlange ethvert køretøj fremstillet til eftersyn, for så vidt det skønnes nødvendigt af afgiftsmæssige grunde. Enhver køber, sælger eller leverandør af køretøjer eller dele til fremstilling af køretøjer skal efter an-

1. I § 25, *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes efter »told- og skatteforvaltningen,«: »skatteankeforvaltningen,«.

modning give told- og skatteforvaltningen, et motorankenævn eller Landsskatteretten de fornødne oplysninger til brug ved beregning af afgiften. Enhver bruger af motorkøretøjer omfattet af § 3 a, stk. 1, 3, 4 eller 9, § 3 b, stk. 1, og § 3 c, stk. 1, skal efter anmodning give told- og skatteforvaltningen de nødvendige oplysninger til brug ved beregningen af afgiften.

Stk. 2-5. ---

§ 10

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 819 af 27. juni 2011, som ændret bl.a. ved § 8 i lov nr. 591 af 18. juni 2012 og senest ved § 1 i lov nr. 1354 af 21. december 2012, foretages følgende ændringer:

§ 3 B. ---

Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge virksomheder omfattet af stk. 1 eller 6 at indsende en erklæring som nævnt i revisorlovens § 1, stk. 2, om dokumentationen som nævnt ovenfor i stk. 5, 2. pkt. Det er en betingelse for erklæringspålægget, at virksomheden har haft kontrollerede transaktioner med fysiske eller juridiske personer i lande uden for EU eller EØS, med hvilke Danmark ikke har indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst, eller at virksomheden ifølge virksomhedens årsrapporter har haft gennemsnitligt driftsmæssigt underskud i 4 på hinanden følgende indkomstår, hvoraf det seneste er det indkomstår, for hvilket erklæringspålægget gives, målt som resultat af primær drift før finansiering, ekstraordinære poster og skat. Dog anvendes for forsikringsvirksomheder forsikringsteknisk resultat som driftsresultatmål. For øvrige finansielle virksomheder anvendes resultat før skat som driftsresultatmål. Det er endvidere en betingelse, at det for kontrollen af virksomhedens skattemæssige forhold er hensigtsmæssigt og relevant for told- og skatteforvaltningen at indhente erklæringen. Fristen for indsendelse af erklæringen er mindst 90 dage regnet fra pålæggets datering. Pålægget kan tidligst gives 7 dage efter modtagelsen af dokumentationen efter stk. 5, 2. pkt. Told- og skatteforvaltningens afgørelse om indhentelse af en revisorerklæring kan ikke påklages til anden administrativ myndighed. Dog kan afgørelsen påklages

1. I § 3 B, *stk. 8, 12. pkt.*, ændres «§§ 42-46» til: «§ 35 a, stk. 3 og 5, §§ 35 c-35 e og § 35 g».

til Landsskatteretten, hvis told- og skatteforvaltningen henlægger sagen uden at gennemføre en ændring af virksomhedens selvangivne indkomst foretaget på baggrund af den indkaldte dokumentation, eller hvis forvaltningen gennemfører en nedsættelse af den selvangivne indkomst foretaget på baggrund af den indkaldte dokumentation. Klagefristen er i de tilfælde 3 måneder regnet fra forvaltningens underretning til virksomheden om henlæggelsen eller nedsættelsen. Endvidere kan afgørelsen prøves i forbindelse med en klage over en ændring af virksomhedens selvangivne indkomst foretaget på baggrund af den indkaldte dokumentation. Ved klage efter denne bestemmelses 9. og 11. pkt. finder skatteforvaltningslovens §§ 42-46 tilsvarende anvendelse. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler om erklæringens indhold og afgivelse samt fristen for indsendelse af erklæringen.

Stk. 9. ---

§ 12. Hvor der i nærværende lov er tillagt told- og skatteforvaltningen ret til at kræve oplysninger til brug ved skatteansættelsen, tilkommer samme ret Landsskatteretten til brug ved klagebehandlingen.

2. I § 12 indsættes efter »samme ret«: »skatteankeforvaltningen, skatteankenævnene, vurderingsankenævnene, motorankenævnene og«.

§ 11

I lov nr. 848 af 1. juli 2010 om spil, som ændret ved § 51 i lov nr. 223 af 22. marts 2011 og § 9 i lov nr. 277 af 27. marts 2012, foretages følgende ændringer:

§ 50. Klager over afgørelser truffet af spillemyndigheden kan påklages til Landsskatteretten. Lov om skatteforvaltning § 13, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse på klager over afgørelser truffet af spillemyndigheden.

1. § 50 affattes således:

»§ 50. Klager over afgørelser truffet af spillemyndigheden afgøres af Landsskatteretten, medmindre andet følger af regler udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3.«

§ 51. Klager over spillemyndighedens afgørelser om tilbagekaldelse af tilladelser til udbud af spil, jf. § 44, stk. 1, nr. 1-3, har opsættende virkning, medmindre Landsskatteretten bestemmer andet.

2. I § 51, stk. 1, § 51, stk. 2, 2. pkt., § 52, § 53, stk. 1, § 53, stk. 2, 2. pkt., § 54, stk. 1, og § 54, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »Landsskatteretten«: »eller skatteankeforvaltningen«.

Stk. 2. Klager over spillemyndighedens afgørelser om tilbagekaldelse af tilladelser til udbud af spil, jf. § 44, stk. 1, nr. 4-8, og § 44, stk. 2, har ikke opsættende virkning. Landsskatteretten kan dog tillægge en klage opsættende virkning, hvis særlige omstæn-

3. I § 51, stk. 2, 3. pkt., § 53, stk. 2, 3. pkt., og § 54, stk. 2, 3. pkt., ændres »retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten« til: »en retsformand eller en kontorchef i skatteanke-

digheder taler derfor. Landsskatterettens afgørelse kan træffes af retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten.

forvaltningen efter bemyndigelse fra Landsskatterettens ledende retsformand«.

§ 52. Klager over spillemyndighedens afgørelser om tilbagekaldelse af godkendelser af en bestyrer eller ansat, jf. § 38, stk. 4, eller § 39, stk. 4, har opsættende virkning, medmindre Landsskatteretten bestemmer andet.

§ 53. Klager over spillemyndighedens afgørelser om tilbagekaldelse af godkendelse af en repræsentant, på grund af at repræsentanten er dømt for et strafbart forhold, der begrundes nærliggende fare for misbrug af adgangen til at arbejde med spil, eller ikke længere har bopæl eller er etableret her i landet, jf. § 30, stk. 3, har opsættende virkning, medmindre Landsskatteretten bestemmer andet.

Stk. 2. Klager over spillemyndighedens afgørelser om tilbagekaldelse af godkendelse af en repræsentant, på grund af at repræsentanten har forfalden gæld til det offentlige, der overstiger 100.000 kr., har ikke opsættende virkning. Landsskatteretten kan dog tillægge en klage opsættende virkning, hvis særlige omstændigheder taler derfor. Landsskatterettens afgørelse kan træffes af retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten.

§ 54. Klager over spillemyndighedens afgørelser om, at medlemmer af bestyrelsen eller direktionen skal udtræde, på grund af at medlemmet er dømt for et strafbart forhold, der begrundes nærliggende fare for misbrug af adgangen til at arbejde med spil, jf. § 28, stk. 2, har opsættende virkning, medmindre Landsskatteretten bestemmer andet.

Stk. 2. Klager over spillemyndighedens afgørelser om, at medlemmer af bestyrelsen eller direktionen skal udtræde, på grund af at medlemmet har forfalden gæld til det offentlige, der overstiger 100.000 kr., har ikke opsættende virkning. Landsskatteretten kan dog tillægge en klage opsættende virkning, hvis særlige omstændigheder taler derfor. Landsskatterettens afgørelse kan træffes af retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten.

§ 55. Domstolsprøvelse af afgørelser truffet af spillemyndigheden eller Landsskatteretten kan ikke indbringes for domstolene, senere end 3 måneder efter at afgørelsen er truffet. Finder indbringelse ikke sted inden for tidsfristen, er afgørelsen endelig.

§ 8 a. Landsskatteretten afgør klager over Økonomistyrelsens afgørelser efter denne lov. Skatteforvaltningslovens § 13 om Landsskatterettens virke og §§ 40-46 om klager til Landsskatteretten finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. ---

§ 40. Told- og skatteforvaltningen offentliggør resultatet af den almindelige ejendomsvurdering senest 1 måned før udløbet af klagefristen efter skatteforvaltningslovens § 38, stk. 2, 3. pkt., for de almindelige vurderinger.

Stk. 2. ---

§ 47. Skatterådet kan bestemme, at offentlige myndigheder og selskaber, fonde, foreninger, selv- ejende institutioner m.v. efter anmodning er forpligtet til uden betaling at meddele told- og skatteforvaltningen de oplysninger, der kan tjene dem til vejledning ved udførelse af deres hverv. Det samme gælder oplysninger til Landsskatteretten. Væg-

4. § 55 affattes således:

»**§ 55.** Afgørelser truffet af spillemyndigheden, skatteankeforvaltningen og Landsskatteretten kan indbringes for domstolene senest 3 måneder efter, at afgørelse er truffet. Finder indbringelse ikke sted inden for fristen, er den pågældende myndigheds afgørelse endelig.«

§ 12

I lov om statsgaranterede studielån, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1240 af 22. oktober 2007, som ændret ved § 118 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændring:

1. § 8 a, stk. 1, affattes således:

»Klager over Økonomistyrelsens afgørelser efter denne lov afgøres af Landsskatteretten, medmindre andet følger af regler udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3. Skatteforvaltningslovens § 13 om Landsskatterettens virke og kapitlerne 13 a, 13 b og 16 om klager finder tilsvarende anvendelse.«

§ 13

I lov om vurdering af landets faste ejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 740 af 3. september 2002, som ændret bl.a. ved § 81 i lov nr. 428 af 6. juni 2005 og § 26 i lov nr. 515 af 7. juni 2006 og senest ved § 1 i lov nr. 925 af 18. september 2012 foreta- ges følgende ændringer:

1. I § 40, stk. 1, ændres »§ 38, stk. 2, 3. pkt.,« til: »§ 35 a, stk. 3, 5. pkt.,«.

2. I § 47, 2. pkt., indsættes efter »oplysninger til«: »skatteankeforvaltningen, vurderingsankenævnene og«.

rer nogen sig ved at meddele de begærede oplysninger, kan told- og skatteforvaltningen om fornødent fremtvinge meddelelse af oplysningerne ved pålæg af daglige bøder.

§ 14

I lov nr. 516 af 7. juni 2006 om ændring af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer og forskellige andre love (Ét fælles inddrivelsessystem m.v.), som ændret ved § 124 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændring:

§ 13. ---

Stk. 3. Skatteministeren kan bestemme, at § 3 b i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, ikke skal anvendes på nærmere angivne typer af fordringer, således at disse fordringer skal forrentes som hidtil.

1. § 13, *stk. 3*, ophæves.

§ 15

I lov nr. 1336 af 19. december 2008 om ændring af kildeskatteloven, opkrævningsloven, udpantningsloven og forskellige andre love (Konsekvensændringer som følge af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige) foretages følgende ændring:

§ 117. ---

Nr. 4. I § 8 P, *stk. 3*, indsættes som 2. pkt.:

»Skatteministeren kan fastsætte regler for indberetning af renter efter § 3 b i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer.«

1. I § 117, *nr. 4*, ændres «3 b i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer» til: «5, *stk. 1*, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige«.

§ 16

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2014, jf. dog *stk. 2*.

Stk. 2. § 2, nr. 1, § 1, nr. 30, og §§ 14 og 15 træder dog i kraft den 1. juli 2013.

Stk. 3. § 1, nr. 1-29 og 31-63, § 2, nr. 2, og §§ 3-13 har virkning for klager og anmodninger om genoptagelse, som indgives efter lovens ikrafttræden, eller som er indgivet tidligere, og hvorom et skatteankenævn, et vurderingsankenævn, et motorankenævn eller Landsskatteretten før denne dato endnu ikke har truffet afgørelse, jf. dog *stk. 2-5*.

Stk. 4. Skatteforvaltningslovens § 35 c, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 33, alene anvendelse på klager, og anmodninger om genoptagelser som indgives efter lovens ikrafttræden. Er klage eller anmodning indgivet til Landsskatteretten inden lovens ikrafttræden, finder skatteforvaltningslovens § 42 a, stk. 1 og 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 175 af 23. februar 2011, og skatteforvaltningslovens § 35 c, stk. 4-5, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 33, dog anvendelse uanset 1. pkt.

Stk. 5. Landsskatteretten færdigbehandler klager over afgørelser fra skatteankenævnene, vurderingsankenævnene og motorankenævnene, som er påklaget til Landsskatteretten inden lovens ikrafttræden, og afgørelser, som inden lovens ikrafttræden er påklaget til Landsskatteretten efter skatteforvaltningslovens § 5, stk. 2 eller 3, jf. lovbekendtgørelse nr. 175 af 23. februar 2011.

Stk. 6. Hvis Landsskatteretten efter skatteforvaltningslovens § 13, stk. 3, 1. pkt., jf. lovbekendtgørelse nr. 175 af 23. februar 2011, har truffet afgørelse inden lovens ikrafttræden, træffes en afgørelse efter skatteforvaltningslovens § 35 g, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 33, af skatteankeforvaltningen.

Stk. 7. § 1, nr. 30, finder anvendelse fra 1. januar 2013. I tilfælde, hvor anvendelse af bestemmelsen ville resultere i en højere vurdering eller på anden måde har skærpende virkning, finder bestemmelsen dog først anvendelse fra vurderingsåret 2013.